

፲ - ለኢላማንያን እየጸለያችሁ ነው?

ለጠፉት መጸለይ

ከጥቂት ዓመታት በፊት በአንድ የታወቀ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ስለ ጸሎት ተከታታይ ትምህርት አንድሰጥ ተጋብዝኩ። በጥያቄአቸው መሠረትም ላቀርብ ያሰብኳቸውን አምስቱንም መልእክቶች የያዘ የእጅ ጽሑፍ ማስታወሻ ላከሁላቸው - ከእነዚህም አንዱ “ለጠፉት መጸለይ” የሚል ነበር።

ከጥቂት ሳምንታት በኋላ ከኮሌጁ ጸሎት ቤት የትምህርት ኮሚቴ አባላት በአንዱ የተጻፈ፣ “ለጠፉት ስለ መጸለይ” የሚናገረውን መልእክት በሌላ አንድላውጥ የሚጠይቅ ደብዳቤ ደረሰኝ፤ እንደተባልኩትም አደረግሁ። ለጠፉት መጸለይ መጽሐፍ ቅዱሳዊ አይደለም የሚለው አቋም በትምህርት ቤቱ ፕሬዚዳንት የተያዘ የታወቀ አቋም ነው።

እርሱና እኔ ርዕሰ ጉዳዩን የምንወያይበት ዕድል ባለማግኘታችን ሁልጊዜም እጸጸታለሁ፤ ምክንያቱም ልዩነቱን የፈጠረው በዋናነት የቃላት አተረጓጎም እንደ ሆነ አምናለሁ። ተወያይተንበት ቢሆን ኖሮ የምናገርበት ርዕስ ይህንን ምዕራፍ ነበር የሚመስለው።

ለጠፉት መጸለይ እንችላለን?

የሐንሰ 17 ላይ ያለው የኢየሱስ ጸሎት ለጠፉት መጸለይ እንደሌለብን ብዙ ጊዜ በማስረጃነት ይጠቀማል። በጸሎቱ ውስጥ ኢየሱስ፣ “እነርሱ የአንተ ስለ ሆኑ እጸልይላቸዋለሁ፤ ለሰጠኸኝና የአንተ ለሆኑት እንጂ ለዓለም አልጸልይም” ብሏል (ቁጥር 9 - አ.መ.ት)።

ክርስቶስ የተመሠረተው፣ ሰዎች ስለ ጉዳዩ አስቀድመው ከያዙት አመለካከት የተነሣ እንጂ ከፍሉ በሚለው ሐሳብ ላይ አይደለም። በዚያን ወቅት ኢየሱስ እየጸለየ ያለው ስለ ተከታዮቹ እንጂ ስለ ዓለም አልነበረም። ፈጽሞ ለዓለም መጸለይ ተገቢ እንዳልሆነ የሚጠቁም አንድም ነገር በዚህ ጸሎት ውስጥ አልቀረበም። በወቅቱ ኢየሱስ ለዓለም አልጸለየም፤ ነገር ግን ለዓለም መጸለይ እንደሌለብን አልተናገረም። እንዲያውም ከጥቂት ሰዓት

በኋላ፣ “አባት ሆይ፤ የሚያደርጉትን አያውቁምና ይቅር በላቸው” በማለት ከጠፋው ዓለም ስለ ተወሰነ ከፍል ጸሎት አቅርቧል።

ላልዳኑት አይሁድ መጸለይ ለሐዋርያው ጳውሎስ ችግር አልነበረም፤ “ወንድሞች ሆይ፤ የልቤ በጎ ፈቃድና ስለ እስራኤል ወደ እግዚአብሔር ልመናዬ እንዲድኑ ነው” (ሮሜ 10፥1)።

በዚህ የሐንሰ 5፥14-15 ላይ ይህ ተስፋ ተሰጥቶናል፤

በእርሱ ዘንድ ያለን ድፍረት ይህ ነው፤ አንድ ፈቃዱ አንዳች ብንለምን ይሰማናል። የምንለምንውንም ሁሉ እንዲሰማልን ብናውቅ ከእርሱ የለመንነውን ልመና እንደ ተቀበልን እናውቃለን።

እስቲ ይህን ተስፋ ከቀጣዮቹ ዐረፍተ ነገሮች ጋር አጣምሩት። ለአንዳንዶች የሚዘገይ እንደሚመስላቸው ጌታ ስለ ተስፋ ቃሉ አይዘገይም፤ ነገር ግን ሁሉ ወደ ንስሐ እንዲደርሱ እንጂ ማንም እንዳይጠፋ ወዶ ስለ እናንተ ይታገሣል። (2ጴጥ. 3፥9) እርሱ [እግዚአብሔር] ሰዎች ሁሉ እንዲድኑና እውነትን ወደ ማወቅ እንዲደርሱ ይፈልጋል። (1ጢሞ. 2፥4 - አ.መ.ት)

የእግዚአብሔር ፈቃድ በእነዚህ ጥቅሶች ውስጥ በግልጽ ተቀምጧል። የክርስቶስ የመስቀል ሞት እግዚአብሔር የማንንም መጥፋት ያለመውደዱን እውነታ አረጋግጧል። የጠፉት እንዲድኑ በእግዚአብሔር ስር ፈቃድ ውስጥ ነው። የጠፉት እንዲድኑ መጸለይ እንደሌለብን መናገር ግን እግዚአብሔር ትልቁን ሥራችንን እንድንሠራበት የሰጠንን ታላቅ ንጾል መካድ ነው።

ሁልጊዜም እግዚአብሔር ፈቃዱን ለማከናወን ማላጀችን ይጠቀም ነበር። ምልጃ የእግዚአብሔር ቀጣ በግላ ስቦች ወይም በሕዝብ ላይ ከመቃጠል እንዲዘገይ ከማድረግም በላይ እንዲቀር አድርጓል። በኢዮብ 42 ላይ እግዚአብሔር ኤልፋዝንና ሁላቱን ጓደኞቹን፤ “እንደ ስንፍናችሁ እንዳለደርግላችሁ” በማለት ወደ ኢዮብ ሄደው እንዲጸልይላቸው እንዲያደርጉ ይነግራቸዋል (ቁጥር 8)። የሙሴ ጸሎት ሕዝቡን ከእግዚአብሔር ፍርድ ማዳኑን ቀደም ብለንም ዐይተናል። እግዚአብሔር ሰዶምንና ጎመራን ሲያጠፋ ሎጥን ያዳነው የአብርሃምን ምልጃ አስታውሶ ነው።

አካል ጉዳተኛ ጓደኛቸውን ወደ ኢየሱስ ለማድረስ የሰጡትን ጣራ የገደሉት ሰዎች “ማላጀቻ” ነበሩ። መጽሐፍቅዱስ እንደሚለው፤

[ኢየሱስ] እምነታቸውን እይቶ “እንተ ሰው ኅጢአትህ ተሰረዮታልህ” አለው። (ሉቃ. 5:20)

ኢየሱስ እምነታቸውን አየ። ሰውየው እምነት ያለው ስለ መሆኑ ምንም አልተነገረም። ፈውሱን ያስገኘለት የጓደኞቹ እምነት ነበር።

ቀላል ሆኖ ጥልቁ እውነታ እግዚአብሔር ለጸሎት ምላሽ መስጠቱ ነው። እግዚአብሔር በገንደይ ኖሮ የማያደርጋቸውን ነገሮች በመጸለያችን ምክንያት ያደርጋል (ምዕራፍ 23 ተመልከቱ)። እግዚአብሔር እንዲህ ዐይነቱን ተወዳዳሪ የላሽ ልዩ መብትና እንዲህ ዐይነቱን ጎላፊነት በእጃችን ማኖሩ ከእለምሮ በላይ ቢሆንም - ይህንኑ ነው ያደረገው። በምልጃ በኩል እኛም ከዚህ በፊት፣ ፊት ለፊት አግኝተን ለማናውቃቸው ሰዎች የድነት መሣሪያ ልንሆን እንችላለን። በአንድ ቅጽበት እጅግ በራቁ የምድር ጥጋ ጥጎች ላይ ሚሲዮናዊ መሆን እንችላለን። በምልጃ ከንዶች ዓለምን ይዘን በጸሎት ወደ እግዚአብሔር ልናገኝባቸው እንችላለን።

መፈለግና ማዳን

ኢየሱስ፣ “የሰው ልጅ የጠፋውን ሊፈልግና ሊያድን መጥቶአልኖ” በማለት ሲናገር (ሉቃ. 19:10) ምን ማለቱ ነው? ይህም፡

ያልዳነን ሰው ከማመልከት ያለፈ መሆን አለበት፤ በየስፍራው ሞልተዋልና። ሐረጉ ... ያልዳኑትን ለድነት አስፈላጊ ከሆኑ ሁኔታዎች ጋር ወደ መቀራረብ ለማምጣት ስለሚደረግ መለኮታዊ ዝግጅት የሚያመለክት ነው።፤

ላልዳኑት መለኮታዊ ዝግጅት

ይህ በፊልጶስፍ በኢትዮጵያዊው ጃንደረባ ታሪክ ውስጥ ታይቷል (የሐዋ. 8:26-40)። ኢትዮጵያዊው ለአምልኮ ከሄደበት ከኢየሩሳሌም እየተመለሰ የነበረ ሲሆን፣ በሰረገላው ተቀምጦ በኢሳይያስ መጽሐፍ ውስጥ ስላለው መከራ የሚቀበል አገልጋይ እያነበበ ነበር። ልክ በዚያው ቅጽበት (እርሱ ሲሮጥ ሳለ ያኛው እያነበበ ነበር) ፊልጶስ መንፈስ ቅዱስን ታዝዞ ሰውየውን ተገናኝ የሚያነበበውን ያስተውለው እንደ ሆነ ጠየቀው። አሁን ይህንን ነው ዝግጅት የምለው። ፊልጶስ ኢትዮጵያዊውን ከማየቱ በፊት፣ ሰውየውን እንዲያገኘው መንፈስ ቅዱስ ሳይነግረው በፊት እንኳ ስለ ኢየሱስ እንዲሰማ እግዚአብሔር የሰውየውን ልብ ሲያዘጋጀው ነበር። ልክ ሰውየው ዝግጁ ሲሆን ሥራውን እንዲያጠናቅቅ እግዚአብሔር ፊልጶስን ላከው።

የመቶ አለቃ ቆርኔሌዎስ ታሪክም ተመሳሳይ ነው (የሐዋ. 10:፤ ጀምሮ)። ጴጥሮስ እንዲሄድ እግዚአብሔር ትእዛዝ ያስተላለፈው ቆርኔሌዎስ ወንጌሉን ለመስማት ዝግጁ ከሆነ በኋላ ብቻ ነው። እንዴት እንደሚድን ጴጥሮስ ከመንገሩ በፊት ቆርኔሌዎስ ለመዳን ተዘጋጅቶ ነበር።

ለድነት ማዘጋጀት የድነት ሥራ አካል ነው። ለተሰሎንቄ ሰዎች እግዚአብሔር እንዲህ ይላቸዋል፤

እኛ ግን በጌታ የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ፤ ሁልጊዜ ስለ እናንተ እግዚአብሔርን ልናመሰግን ግድ አለብን፤ እግዚአብሔር በመንፈስ መቀደስ እውነትንም በማመን ለመዳን በኩራት መርጦአችኋልና። (2ተሰ. 2:13)

የሐረጎቹን ቅደም ተከተል አስተውሉ፤ በመንፈስ መቀደስ እውነትንም በማመን ለመዳን ... መርጦአችኋልና። በወንጌል ማመን በመንፈስ ቅዱስ ከመቀደስ መቅደም የለበትምን?

እዚህ ጋ መቀደስ ከድነት በፊት የመጣበት ምክንያት ጳውሎስ ስለ አማኞች መቀደስ ሳይሆን ስለ ኅጢአተኞች መቀደስ እያወራ በመሆኑ ነው። ይህም የአንድን ያልዳነ ሰው ዙሪያ ገብ የሚያከብበት፣ ለይቶ የሚያወጣበትና በዚህም “አሁን የእንተ ጊዜ ነው” የሚልበት የመንፈስ ቅዱስ ተግባር ነው።

በእግዚአብሔር መኖር የማያምን አንድ የኮሌጅ ተማሪ ድንገት ያጋጠመት ጥቂት ክርስቲያን ተማሪዎች ስለ እምነታቸው በብርቱ ሲመሰክሩለት እንደ ነበር የሚያብራራ ደብዳቤ ለሲኤስ ሊዊስ ጻፈለት። እነዚህ ተማሪዎች ሲናገሯቸው የነበሩት አንዳንድ ነገሮች ረብሸውታል፤ ስለዚህ በከባድ ትግል ውስጥ እያለፈ ነው። ዶ/ር ሊዊስ ስለዚህ ጉዳይ ያለውን አመለካከት ማወቅ ፈልጓል። ሊዊስም አንዲህ ብሎ ጻፈለት፤ “አብቅቶልሃል፤ እኔ እንደሚገባለሁ መረቡ ውስጥ ገብተህ ተጠላልሃል እኮ - መንፈስ ቅዱስ እየተከታተለህ ነው። ታመልጣለህ የሚል ጥርጥር የለኝም።”

ድነት እንዲሁ ራሱን አይከስትም። “የእሳት ሰረገላው ዝቅ ብሎ እያንዳንዱን በየተራ ብሮግ እያደረገ ወደ ክብር አይወስድም።”²

ተመሳሳይ ሐሳብ በገሻ ጴጥሮስ 1:2 ላይ እናገኛለን። ጴጥሮስ የተበተኑትን መጻተኞች፣ “እግዚአብሔር ጸብ አስቀድሞ እንዳወቃቸው በመንፈስም እንደሚቀደሱ ይቻዝዙና በኢዌሱስ ክርስቶስ ደም ይፈጩ ዘንድ ለተመረጡት” በማለት ይገልጻቸዋል።

እዚህም እንደገና የሐረጎቹ ቅደም ተከተል ወሳኝ ነው። “በመንፈስም እንደሚቀደሱ ይታዘዙና በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ይረጩ ዘንድ ለተመረጡት”። መታዘዝና ደም መረጫት ከመቀደስ እንደሚቀድሙ እናስባለን። ግን አሁንም ድኑነትን ከሚከተለው የአማኙ ቅድስና ይልቅ ድኑነትን ስለሚያመጣው ቅድስና ነው ጴጥሮስ እየተናገረ ያለው። ምልጃ በዚህ መለኮታዊ ተውኔት ላይ ዐቢይ ሚና ይጫወታል።

ለጠፉት በምንጸልይበት ጊዜ የሚያግዙን አንዳንድ ነገሮች ከዚህ ቀጥለው ቀርበውልናል። እነርሱም የምንማልድባቸው ዐውዶች ናቸው።

ጎጢአተኛው ያለበት ሁኔታ

1. የጠፋው ሰው በዚህ ዓለም እምላክ የታሰረ ነው። የወንጌል ሥርዐታችን በሰብከትም ይሁን በጸሎት ይህንን እውነት ታሳቢ ማድረግ አለብን። እስከ አግባብነት ያላቸውን አንዳንድ ጥቅሶች እንይ።

እውነትን ወደ ማወቅ ይደርሱ ዘንድ፤ እግዚአብሔር ንስሐን እንደሚሰጣቸው ተስፋ በማድረግ የሚቃወሙትን በየዋሕነት የሚያቃና መሆን ይኖርበታል። ይኸውም ወደ አእምሮአቸው ይመለሳሉ፤ ፈቃዱን ሊያስፈጽማቸው ምርኮኛ አድርጎ ከየዛቸው ከጂያባባሰ ወገንም ያመለጣሉ በማለት ነው። (2ጢ. 2፡25-26 - እ.መ.ት - እጽንኦት የተጨመረ)

ሰዎች በሰይጣን “ከነፍሳቸው ታግተዋል” (የግሪኩ ቃል ትርጉም)፤ በእርሱ ምርኮኛነታቸውም የፈቃዱ እስረኞች ናቸው። ብቸኛ ተስፋቸው ንስሐን እግዚአብሔር የሚፈቅድላቸው ከሆነ ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ እንዲህ ይላል፤

በማይታዘዙት ልጆች ላይ አሁን ለሚሠራው መንፈስ አለቃ አንድ ሆነው በአየር ላይ ሥልጣን እንዳለው አለቃ ፈቃድ፤ በፊት ተመለሰላችሁባቸው። (ኤፌ. 2፡2 - እጽንኦት የተጨመረ)

እዚህ ጋ “ለሚሠራው” የሚለው የግሪክ ቃል በቁሙ ሲተረጎም “ጎይል መስጠት” ማለት ሲሆን፤ መንፈስ ቅዱስ በአማኞች ውስጥ የሚያደርገውን እንቅስቃሴ በሚገልጥ መልኩ በሌሎች ስፍራዎችም ጥቅም ላይ ውሏል። ያለመነው ሰው በዲያብሎስ መንፈስ ጎይል የሚሰጠው ነው። በእርግጥ፤ ያለመነ ሰው ይህንን እያውቅም፤ ቢያውቅ ኖሮ አይፈልገውም ነበር። ነጻ እንደ

ሆነ ያሰባል (ይህም የመጥፋቱ አንድ መገለጫ ነው)፤ በእውነቱ ግን እርምጃዎቹ በአየሩ አለቃ ጎይል ተገድዶ የሚፈጽማቸው ናቸው።

በቸ የሐንስም፤ “ከእግዚአብሔርም እንደ ሆነን ዓለምም በሞላው በከፋው እንደ ተያዘ እናውቃለን” ይላል (5፡19)።

መዝገበ ቃላት የሆነኩ ከመሰልኩ ይቅርታ አድርጉልኝ፤ ነገር ግን “እንደ ተያዘ” ተብሎ የተተረጎመው የግሪክ ቃል ልጄ ወደ እንቅልፍ ይሄድ ዘንድ በከንዶቼ አቅፋ የምታወቃለሁ እናት ምስል ነው ያለው። የጠፉት ነፍሳት ጉልህ ምስል ይህ ነው - በጸጥታ ወደ እንቅልፍ እንዲሄዱ በረዳት የለሽነትና በተስፋ ቢሰነት በሰይጣን ከንዶች ታቅፈዋል።

ጌታ ኢየሱስ እንዲህ አለ፤

ብርቱ ሰው በሚገባ ታጥቆ ቤቱን ከጠበቀ፤ ንብረቱ በሰላም ይቆመጣል። ነገር ግን ይበልጥ ብርቱ የሆነ ሰው መጥቶ ካጠቃውና ካሸነፈው ታምኖበት የነበረውን ትጥቁን ያስፈታዋል፤ ምርኮውንም ወስዶ ለሌሎች ያካፍላል (ሉቃ. 11፡21-22 - እ.መ.ት - እጽንኦት የተጨመረ)።

በዚህ ምንባብ ኢየሱስ በአጋንንት አለቃ በብዴል ዜቡል አጋንንትን ያስወጣል በሚል ለቀረበበት ከስ ምላሽ እየሰጠ ነበር (ከሉቃስ 11፡14 ጀምሮ)። በኢየሱስ ምላሽ ውስጥ ሁለት ነገሮች በተለይ ትኩረት ይሻሉ።

አንደኛ፤ ሰዎች የተገለጹት፤ ሰይጣን እንዳያመልጡት በንቃት የሚጠብቃቸው ንብረቶቹ ተደርገው ነው።

ሁለተኛ፤ ኢየሱስ እነዚህን ምርኮኞች ነጻ ከማውጣቱ በፊት ማረኪያቸውን ሰይጣንን ትጥቅ ማስፈታት አለበት። ይህን በአእምሮአችን ብናኖረው ይጠቅመናል።

ለጠፋ ሰው ስንጸልይ የሰውዬውን ፈቃድ እያስገደድን አይደለም፤ ፈቃዱን ከሰይጣን እስር ሊያስለቀቅን አንጂ።

2. የጠፋው ሰው ለወንጌል በዚህ ዓለም እምላክ የታወረ ነው። እስከ ሐዋርያው ጳውሎስ የሚላውን እናድምጥ፤

ወንጌላችን የተከደነ ቢሆን እንኳ የተከደነባቸው ለሚጠፉ ነው። ለእነርሱም የእግዚአብሔር ምላሌ የሆነ የክርስቶስ የከብሩ ወንጌል ብርሃን እንዳያበራላቸው የዚህ ዓለም እምላክ

የማያምኑትን አብብ አሳወረ። (2ቆሮ. 4፥3-4 - አጽንኦት የተጨመረ)

ያልዳነ ሰው ራሱን እንደ ጠፋ ንጠላተኛ የመመልከት ወይም የወንጌሉን መልእክት የመረዳት ዐቅም የለውም። ስይጣን መንፈሳዊ መታወር አድርሰበታል። ጳውሎስ ይህንን ይነግረናል፤

ለፍጥረታዊ ሰው የእግዚአብሔር መንፈስ ነገር ሞኝነት ነውና አይቀበለውም፤ በመንፈስም የሚመረመር ስለ ሆነ ሊያውቀው አይችልም። (1ቆሮ. 2፥14)

ያልዳነ ሰው አእምሮ ላይ የተጋገረውን ጨለማ ምንም ዐይነት ሰዋዊ ንይል፤ አመክንዮም ሆነ መግት ጥሶት ሊገባ አይችልም። ያምን ዘንድ የድነትን መንገድ በቀላሉ ልናስረዳው አንችልም። ዲያብሎስ አንድን ሰው ከድነት ለማስቀረት ስነራም፤ ወይም ነፍስ ገዳይ ማድረግ አይኖርበትም። ለክርስቶስ ወንጌል የታወረ አድርጎ ማስቀረት ብቻ ነው የሚያስፈልገው።

3. የትኛውም ሰው ለመዳን ከመብቃቱ በፊት፤ ይህ የዲያብሎስ (1) እስር እና (2) መታወር መሸነፍ አለበት። ነጻ መውጣትና አብርሆት መኖር አለበት። አስቀድመንም እንዳየነው፤ ኢየሱስ ምርኮኞቹን ከማስለቀቁ በፊት ከዲያብሎስ ጋር ያለውን ጉዳይ መወጣት (መጨረስ) ይኖርበታል።

ይህም ለጠፉት በመጸለይ ውስጥ ልናስተውለው ወደሚገባን ቀጣይ እውነት ይወስደናል፤

የሰይጣን ድል መነሣት

ዲያብሎስ የተሸነፈ ጠላት ነው። ሽንፈቱም ሁለት ገጽታ እንዳለው አዲስ ኪዳን በግልጽ ያስተምራል። መጀመሪያ፤ ፍጹማዊ ነው። ጌታ ኢየሱስ ኅይለኛውን ሰው (ዲያብሎስን) እንዳስረው አስቀድመን በሉቃስ 11 አይተናል። ሌላ የሚያግዝን ምንባብም በዕብራውያን 2፥14-15 ውስጥ እናገኛለን፤

እንግዲህ ልጆቹ በሥጋና በደም ስለሚካፈሉ፤ እርሱ ደግሞ በሞት ላይ ሥልጣን ያለውን በሞቱ እንዲሸር፤ ይኸውም ዲያብሎስን ነው፤ በሕይወታቸውም ሁሉ ስለ ሞት ፍርሀት በባርነት ይታሰሩ የነበሩትን ነጻ እንዲያወጣ በሥጋና በደም እንዲሁ ተካፈለ።

ሌላ ምንባብ እንዲህ ይላል፤

ንጠላትን የሚያደርግ ከዲያብሎስ ነው፤ ዲያብሎስ ከመጀመሪያ ንጠላትን ያደርጋልና። ስለዚህ የዲያብሎስን ሥራ እንዲያፈርስ የእግዚአብሔር ልጅ ተገለጠ። (1ዮሐ. 3፥8)

በቁላስይስ ውስጥ ደግሞ ስለ ክርስቶስ እንዲህ እናነብለን፤ በእኛ ላይ የነበረውን የሚቃወመንንም በትእዛዙት የተጻፈውን የዕዳ ጽሕፈት ደመሰሰው፤ እርሱንም በመስቀል ጠርቆ ከመንገድ አስወግዶታል፤ አለቅነትንና ሥልጣናትን ገደ፤ ድል በመንሣት በእርሱ እያዞራቸው በግልጥ አሳያቸው። (2፥14-15)

የዚህ ምንባብ ቋንቋ ጦርነትን አሸንፈው የሚመጡ የሮማ ጄኔራሎች ከሚያደርጉት ወታደራዊ ሰልፍ የተወሰደ ነው። ጠላትን ካሸነፈ በኋላ አሸናፊው የጦር መሪ የተሸናፊውን ጦር መኮንኖች ከሰረገለው ጋር በሰንሰለት እስሮ እየነተተ ወደ ሮም ያመጣቸዋል። ድል ማግኘታቸውን ለከተማዪቱ ያበስር ዘንድም አንድን ሯጭ አስቀድሞ ይልካል፤ እናም ሕዝቡ ከመንገዱ ግራና ቀኝ ተሰልፎ ትዕይንቱን ለማየት ይጠብቃል።

በነገራችን ላይ፤ ሯጩ ምን እየሠራ እንደ ሆነ ታውቃለችሁ? እየሰበከ ነው። “የምስራች አብሳሪ”ን፤ እና ዐዋጅ ነጋሪን ለማሳየት ጥቅም ላይ የሚውለው ቃል ነው ስብከትንም ለማሳየት የዋለው። የምስራቹ ድል ማግኘቱ አይደለም፤ ከተገኘ የቆየውን ድል መመስከር ነው።

በመጨረሻ መለከት እየተነፋ፤ ዜጎች ሆታ እያሰሙ፤ የእበባ ጉንጉን እየታደለ፤ ድል አድራጊው ጀግናም በነጫጭ ፈረሶች በሚሳብ ሰረገላ ተቀምጦ ድል ነሺው ሠራዊት እየተጓዘ ይደርሳል። ከበስተኋላም ከእነርሱ ሩጫ ጥቂት ፈጠን ከሚለው ሰረገላ ጋር የታሰሩት የተሸናፊው ጦር መሪዎች - እየወደቁ፤ እየተነሡ፤ መሬት ላይ እየተነተቱ ይደርሳሉ። አሸናፊው ጠላቶቹን በማድቀቅ ብቻ ሳይሆን በግልጥ እያዞረ ለሕዝብ በማሳየት ያዋርዳቸዋል።

ጌታ ኢየሱስ በመስቀል ሲሞት ሰይጣንን ከነመላ ዐማፅያኑ አሸንፎታል፤ ሞትን ድል አድርጎ ሲነሣም በግልጥ (በአደባባይ) እያዞረ አሳይቷቸዋል። የሰይጣን ሽንፈት ፍጹማዊ ነው።

“እሺ እንዲህማ ከሆነ ከእርሱ ጋር እንዲህ ዐይነት ፊታኝ ሁኔታ ውስጥ የገባሁት እንዴት ነው? ዲያብሎስ የታሰረ ከሆነ፤ የታሰረበት ሰንሰለት እጅግ በጣም ረጅም መሆን አለበት፤ ወይም የታሰረው ከእኔ ጋር ይሆናል። ለመሆኑ ለሰይጣን ሽንፈቱ እጃቸዝረው ተደርጋል፤ ሽንፈቱን ያወቀ እኮ እይመ ስልም” ብላችሁ ትጠይቁ ይሆናል። ጥሩ ጥያቄ ነው፤ ጥሩ መልስም አለው።

የሰይጣን ሽንፈት ፍጹማዊ ቢሆንም፤ ለጊዜው - እግዚአብሔር በታሪክ ላይ ያለውን መጋረጃ እስኪገልጥ ድረስ - ከሽንፈቱ ጋር የተያያዘውን ሁለተኛ ነገር መፈጸም ይገባል። ይኸውም ሽንፈቱን በቅጡ ተረድተን በተገቢ መልኩ ልንገልጽ የተገባን መሆኑ ነው። ይህ እግዚአብሔር በክርስቶስ በኩል ላደረገልን ለእያንዳንዱ ነገር እውነት ነው። እግዚአብሔር ያዘጋጀልንን በአግባቡ መውሰድ አለብን።³

ማቴዎስ 18፥18ን ተመልከቱ፤

እውነት አላችኋለሁ፤ በምድር የምታስሩት ሁሉ በሰማይ የታሰረ ይሆናል፤ በምድርም የምትፈቱት ሁሉ በሰማይ የተፈታ ይሆናል።

ምልከታችንን ከሰማይ መውሰድ ነው ያለብን። በሰማይ የታሰረውን የትኛውንም ነገር በምድርም እናስረዋለን። በሰማይ የተፈታውን ደግሞ በምድር እንፈታለን። ነገሮችን ከሰማይ የዕይታ አቅጣጫ ማየት አለብን። እናም አሁን ከሰማይ የዕይታ አቅጣጫ ሲታይ ሰይጣን ታስሮአል? አዎን። ከሰማይ የዕይታ አቅጣጫ ሲታይ የሰይጣን ባሮች ተፈትተዋልን? አዎን። በፍጹማዊነት።

ያዕቆብ ስለዚህ ጉዳይ ትክክለኛ ምስል ይሰጣል፤ “እንግዲህ ለእግዚአብሔር ተገዡ፤ ዲያብሎስን ግን ተቃውሙ፤ ከእናንተም ይሸሻል” (4፥7)።

አሁን፤ እስቲ እናጠቃለለው። ያልዳኑቱ በባርነት እንደ ታሰሩና ለወንጌል እንደ ታወሩ፤ ይህንንም ያደረገው ዲያብሎስ መሆኑን እስካሁን ተነጋግረናል። ስለሆነም የትኛውም ሰው ከመዳኑ በፊት ነጻ መውጣትና አብርሆት ማግኘት አለበት። አሁን ይህ የሚቻል ነገር ነው፤ ምክንያቱም ያንን ሰው ያሰረውና ያሳወረው ዲያብሎስ በክርስቶስ ተሸንፎ ንግድ አልባ ተደርጓልና። ይህም ወደ ቀጣዩ ሐሳብ ያመጣልና።

የክርስቶስ መስቀል

በክርስቶስ የተገኘው ስርየት ምልጃ የሚያርፍበት ዋነኛ አዕማድ ነው። 1ኛ ዮሐንስ 2፥1-2 እንዲህ ይላል፤

ልጆቹ ሆይ፤ ጎጠሉትን እንዳታደርጉ ይህን እጽፍላችኋለሁ። ማንም ጎጠሉትን ቢያደርግ ከአብ ዘንድ ጠበቃ አለን፤ እርሱም ጻድቅ የሆነ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። እርሱም የጎጠሉታችን ማስተሰርያ ነው፤ ለጎጠሉታችን ብቻ አይደለም፤ ነገር ግን ለዓለሙ ሁሉ ጎጠሉት እንጂ።

ማስተሰርያ ማለት “የስርየት መሥዋዕት” ወይም “መሸፈኛ” ማለት ነው። ጌታ ኢየሱስ በመስቀሉ ላይ ጎጠሉታችንን በደሙ ሸፍኖአል፤ ነገር ግን የእኛን ብቻ ሳይሆን በዓለም ያሉትን ሰዎች ጎጠሉት ሁሉ ነው። እርሱ “የዓለምን ጎጠሉት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ” ነው (ዮሐ. 1፥29)። እዚህ ጋ እንድ ሰው፤ “በእግዚአብሔር የተመረጡ ሰዎች ብቻ ጎጠሉታቸው ይሰረዳላቸዋል በሚለው የውስን ስርየት አስተምህሮ ነው የማምነው” በማለት ይናገር ይሆናል። ሆኖም መርሐ ተመሳሳይ ነው፤ የተመረጡት የሚድኑበት መሠረት የክርስቶስ የስርየት ሥራ ነው። ሰዎች በጎጠሉታቸው ምክንያት ወደ ሲኦል አይወርዱም፤ ሲኦል የሚወርዱት በክርስቶስ የተደረገውን ስርየት ሳይቀበሉ በመቅረታቸው ነው።

ዓለም በልጁ እንዲድን ነው እንጂ፤ በዓለም እንዲፈርድ እግዚአብሔር ወደ ዓለም አልላከውምና። በእርሱ የሚያምን አይፈረድበትም፤ በማያምን ግን በእንዱ በእግዚአብሔር ልጅ ስም ስላላመነ አሁን ተፈርዶበታል። (ዮሐ. 3፥17-18 - አጽንኦት የተጨመረ)

የጠፋው ሰው ለምን ይኩንናል? ስለሚሰርቅ፤ ስለሚሰደብ ወይም ስለሚሰከር ነው? አይደለም። የሚኩነው ባደረገው ነገር አይደለም፤ ባላደረገው ላንጂ። አላመነም። ያላመኑ ሙታን የመጨረሻ ፍርድ ምን እንደሚመስል ምስሉን በራሱይ መጽሐፍ እናንኛለን፤

ሙታንን ታናናሾችንና ታላላቆችን በዙፋኑ ፊት ቆመው አየሁ፤ መጽሐፍትም ተከፈቱ። ሌላም መጽሐፍ፤ እርሱም የሕይወት መጽሐፍ ተከፈተ። ሙታንም በመጻሕፍቱ ተጽፎ በተገኘው መሠረት እንደ ሥራቸው መጠን ተፈረደባቸው። ባሕርም በውስጡ የነበሩትን ሙታን ሰጡ፤ ሞትና ሲኦልም በእነርሱ ውስጥ የነበሩትን ሙታን ሰጡ፤ እያንዳንዱም እንደ ሥራው መጠን ተፈረደበት። ... ስሙ በሕይወት መጽሐፍ ተጽፎ ያልተገኘ ሁሉ ወደ እሳት ባሕር ተጣለ። (ራላይ 20፥12-15 - አ.መ.ት - አጽንኦት የተጨመረ)

ያልዳኑት ሙታን እንደየሥራቸው ሲፈረድባቸው፤ ወደ እሳት ባሕር በሥራቸው ምክንያት እንዳልተጣሉ አጠኑ። የሰዎች ሥራ የተመዘገበባቸው መጻሕፍት የተከፈቱት የሰዎቹን የድነት አስፈልጎት ለማረጋገጥ ነው። ወደ እሳት ባሕር የተጣሉት በሕይወት መጽሐፍ ላይ ስማቸው ስለልተጻፈ ነው። ምንም ዓይነት መጥፎ ነገር ሼመዘገብባቸው ስማቸው በሕይወት መጽሐፍ ላይ ከተጻፈ ከዘላለማዊ ቅጣት ያመልጣሉ።

ለጠፉት የመጸላይ መብታችን ክርስቶስ የነጠሊታቸውን ዋጋ በደሙ በመክፈሉ እውነታ ላይ የተመሠረተ ነው። በመብት ደረጃ የእርሱ በሆነው ነገር ላይ ነው የይገባኛል ጥያቄ እያቀረብን ያለነው።

በቴክሳስ ግዛት ባለው ፎርት ዎርዝ ከተማ የሚገኝ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ተማሪ ሳሊሁ በታሕሳስ ወር ፍሎሪዳ ውስጥ ለአንድ ሳምንት በተካሄደ ኮንፈረንስ ላይ በስብከት አገለገለኩ። ሚስቴና የሁለት ዓመት ወንድ ልጄ ወላጆቿን ሊጠይቁ አርካንሳስ ሄደዋል። አገልግሎቴን ስጨርስ ደግሞ ያሉበት ድረስ ሄጄ አገኘኋቸውና ተመልሰን በዚያ የታሕሳስ ብርድ ወደ ፎርት ዎርዝ ደረስን። ወደ ቤት ስንገባም ውስጡም የውጭውን ያህል ይበርዳል። የቤት ማሞቂያው ጋዝ አቅርቦት እንደ ተቆረጠ ለመረዳት ብዙ ጊዜ አልወሰድብኝም። ሚስቴና ልጄ በብርድ እየተንዘፈዘፉ ስልኩን እንሥቼ ወደ ጋዝ አቅራቢው ኩባንያ ደወልኩና ምን እየተካሄደ እንደ ሆነ ጥያቄ አቀረብኩ ላቸው። በስመ አብ ብርዱ ሊገድለን ደርሶ ነበር።

አንድ እንደ እየሩ የቀዝቀዘ ድምፅ መለሰልኝ፤ “ይኸውሎት አቶ ደን፤ ያለፈውን ወር ከፍያ አልከፈለም። ልናገኝዎትም አልቻልንም፤ ለዚህ ነው የጋዙን መስመር የቆረጥነው።”

“ግን እኮ ከፍያለሁ” አልኩኝ።

“አዝናለሁ፤ ስለ መክፈልዎ የሚናገር አንድም ነገር የለም” በማለት በረድማው ድምፅ መለሰ። “ስለዚህ የጋዙን መስመር መልሰን ከመክፈታችን በፊት ነገ ቢሮአችን ድረስ መጥተው መክፈል አለብዎት።”

“አንዴ ቆየኝ” አልኩኝ። ስልኩን አስቀመጥኩና ጠረጴዛዬን እያራገፍኩ መፈለግ ጀመርኩ። ምን እንደምፈልግ ታውቃላችሁ? ተከፍሏል የሚል ማሕተም ያለበትን የኩባንያውን የከፍያ ደረሰኝ። ደግሞም አገኘሁት። የከፍያ ማረጋገጫዬን ይገኛ፤ የስልኩን እጅታ ዘልዬ እንዲሁና ጋዙ እንዲቀጠልልኝ፤ ይህም አሁኑኑ እንዲፈጸም ለባለ በረዶ ድምፁ ተናገርኩ። ብዙም ሳይቆይ ተቀጠለ።

ክርስቶስ ደሙን ሲያደስ ለጠፉ ነፍሳት ቤዛ ከፈለ። እግዚአብሔርም በሦስተኛው ቀን ከሙታን ሲያስነሣው ደረሰኝ ላይ ሙሉ በሙሉ ተከፍሏል ብሎ አተመባት።

እግዚአብሔር በልባችሁ ላኖረው ሰው በምትጸልዩበት ጊዜ፤ “ልትጸልዩለት መብት የላችሁም። ንብረቴ ነው። እርሱ የእኔ ነው” የሚል በረድማ ድምፅ አንዳንዴ የምትሰሙበት ጊዜ ይኖር ይሆናል።

ያኔ ወደ ከፍያ ማስረጃው፤ ወደ ክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ እያመለከታችሁ ያንን በረድማ ድምፅ (ዲያብሎስን) እግዚአብሔር ንብረቱን እንዳሳኘበትና ሙሉ በሙሉ እንደ ዝው ልትነግሩት ትችላላችሁ።

ለጠፉት በኢየሱስ ስም ስንጸልይ ቀድሞውኑ ጌታ ኢየሱስ በደሙ የከፈለበት ደረሰኝ ላይ ነው የይገባኛል ጥያቄ የምናቀርበው። “ያለ ምንም ጥርጥር በእንዲህ ዐይነት ጸሎት በልባችን ያሉትን ሰዎች መዳን እርግጠኛ እንሆናለን። በኢየሱስ ስም መጸለይም ጠላት በሰው ፈቃድ ላይ ውጊያ ከሚያካሂድበት ሜዳ ጥሎ እንዲሄድና ያም ሰው በትክክል ለመምረጥ ነጻ እንዲሆን ያደርገዋል።”⁴

ማስታወሻ

1. Lewis Sperry Chafer, *The Evangelism* (Findley, Ohio: The Dunham Publishers Company, 1919) 3, 4.
2. John Eadie, *Thessalonians: A Commentary on the Greek Text* (Grand Rapids: Baker Book House, n.d.) 203.
3. For a discussion of this see, *The Faith Crisis* by Ronald Dunn (Wheaton, IL: Tyndale House Publishers, 1984), pp. 63-67. ተሻሽሎ በሌላ ርእስ የታተመው የዚህ መጽሐፍ ቅጂ የእምነት ጎይታ በሚል ወደ እማርኛ ተመልሷል።
4. S. D. Gordon, *Quiet Talks on Prayer* (Old Tappan, NJ: Fleming H. Revell Company, 1967 reprint) 132.

ክፍል ሦስት

የሚጻፍበት ስም

በኩል ጭከና የመሰለው ነገር በእውነቱ ርኅራኄ መሆኑን በጭራሽ መገመት ያስቸግራል።

አንዳንድ ጊዜ የወይኑን አትክልተኛ በስሕተት እንገምተዋለን። ምናልባት በተመደበልን ቦታ ተቀምጠን፤ በወይኑ ተክል ላይ እየኖርን፤ መልካም ፍሬ እያፈራን ይሆናል፤ ድንገት ወደ ወይኑ ዕርሻ የሚገባ ከበድ ያለ ኮቱ እንሰማለን። ከዚያም፤ “የወይኑ አትክልተኛ መጥቷል፤ በእጁም መግረጥ መቀስ ይዟል” የሚለው ወሬ ወዲያውኑ በወይን ዕርሻው መካከል ይሰራጫል። ከዚያም አትክልተኛው ከፊት ለፊታችሁ ቆሞ፤ ያለ አንዳች ማባራሪያ፤ አንዳንድ ምርጥ እካላችሁን እየቆረጠ ማስወገድ ይጀምራል። በቅርባችሁ ያሉ ሌሎች የወይን ዛፎች ሊያበረታቷችሁ ይሞክራሉ፤ “ሁሉም ነገር ይስተካከላል” ይሏቸዋል፤ “ለመልካም ይሆንላችኋል” ይሏቸዋል፤ “ትላምዱታላችሁ” ይሏቸዋል። እንደማትላምዱት ግን ታውቃላችሁ። የዓመቱ ምርጥ ፍሬያማ ቅርንጫፍ ተብላችሁ ከተሸለማችሁ በኋላ የወይኑ አትክልተኛ እንዲህ ዐይነቱን ጭከኔ የሚፈጽምበትን ምክንያት መረዳት ያቅታችኋል።

ሆኖም፤ ቅርንጫፍ ከሆናችሁ ግርዛት ከግዛት ጋር የተያያዘ ነው፤ ከሥራ ጋር የተያያዘ አደጋ ነው። ቅርንጫፎች መጠቀሚያ መሣሪያዎች እንጂ ጌታችን አይደሉም። እዚህ ጋ ግርዛት “ማጥራት” በሚል ቃል የተተረጎመ ሲሆን፤ ይህም ወይኑን በተመለከተ ሲወሰድ፤ “ለጊዜው የማያስፈልጉ ዕንጨቶችን በማስወገድ መግረዝ” ማለት ነው።

ግርዛቱን የሚያካሂደው አብ ሲሆን፤ የእግዚአብሔር ቃል የመግረጥ መሣሪያው ነው (ዮሐ. 15፥3)። የቅርንጫፉን ዋነኛ ጎይል ፍሬ ከማስገኘት አቅጣጫ የሚያስቀይር በቅርንጫፉ ላይ ያለ የትኛውም ነገር ተቆርጦ ይወገዳል። አትክልተኛው መጥፎዎቹን ነገሮች ሁሉና ከጥሩዎቹም በርካቶቹን ይገርዛቸዋል። የመጥፎዎቹን መቆረጥ አስፈላጊነት ለጋዎቹ ቅርንጫፎች አንኳ ሊገነዘቡት ይችላሉ፤ በርካታ ጥሩዎች መቆረጣቸውና መወገዳቸው ግን ጭከናና አባካኝነት ይመስላል፤ አትክልተኛውም ግርዛቱን በማካሄድ የሚደሰት፤ በሥቃያችን የሚረካ ይመስላል። ያን ውብ ዕንጨት፤ እነዚያን ተወዳጅ ቅጠሎች ማስወገድ - ከሞላ ጎደል ወንጀል ነው።

የወይኑ ጌታ ግን ጥቅም እልባ ዕንጨቶችን ብቻ ነው የሚያስወግደው። ዕንጨቱ የሚረ ሊሆን ይችላል፤ ነገር ግን ቦታ ከመያዙም በላይ፤ ሌላኛው ቅርንጫፍ ጣፋጭ ይወይን ፍሬዎችን እንዲያስገኝ የሚያስችለውን ውድ ማዕድንም ይሻማል።

2. መጽሐፍ ቅዱስን በገጽታ አንብቡ። እነምርእዮችሁን ቅፍ አዲስ የሚሆንበትን ጊዜ ምረጡ። ለእግዚአብሔር ጥድፊያ ከበዛበት ቀናችሁ ላይ እንቅልፍ የተጫጫነውን ትራፊ አትስጡ።
3. መጽሐፍ ቅዱስን በሥርዐት አንብቡ። ዘሌዋውያን 11፥3ን አንብባችሁ፤ ከዚያ ራሳይ 5፥7ን ብታነብቡና ቀጥላችሁም መዝሙር 15፥4ን አንብባችሁ ግራ ብትጋቡ በመጽሐፍ ቅዱስ እታሳብቡ። አንድ መጽሐፍ ምረጡና (ለምሳሌ፤ ፊልጵስዩስን) ከምዕራፍ አንድ፤ ቊጥር አንድ፤ ቃል አንድ ጀምሩና መላው መጽሐፍ እስኪያልቅ አንብቡ። መጽሐፍ ቅዱስ በወጉ ሲነበብ በሚሰጠው ስሜትና ትርጉም ትደነቃላችሁ።
4. መጽሐፍ ቅዱስን በተለያዩ ሐማራጮች አንብቡ። የተለያዩ ትርጉሞችን ተጠቀሙ። ለአማርኛ አንባቢዎች የቀዳማዊ ኀይለ ሥላሴ ትርጉም (1954)፤ የ1997 አዲስ ትርጉም፤ አዲሱ መደበኛ ትርጉም፤ ሕያው ቃል ትርጉምን አጠቀማለሁ።
5. መጽሐፍ ቅዱስን በጸሎት አንብቡ። ዛሬ የምትኖሩበትን ነገር እንዲሰጣችሁ እግዚአብሔርን ጠይቁት። ቊጥሮቹን (ጥቅሶቹን) ወደ ጸሎትና ምስጋና ቀይሩላቸው።
6. መጽሐፍ ቅዱስን በሚጠበቅ ልብ አንብቡ። የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናታችሁን እግዚአብሔር በቃሉ እንደሚገናኝችሁና እንደሚናገራችሁ በመጠበቅ አድርጉት።
7. መጽሐፍ ቅዱስን በታላላቅነት አንብቡ። የማንታዘዘው ከሆነ የመጽሐፍ ቅዱሱ መጨረሻ ተከድኖ መደርደሪያ ላይ መቀመጥ ይሆናል። መገለጥ ምላሽን ይሻል። ታዛዥነት የየዕለቱ ጥምና ከንቱ ሥርዐት እንዳይሆን ይጠብቃል።

የሚጻልይ ሕይወት “የእግዚአብሔር ቃል በሙላት” የሚኖርበት ሕይወት ነው (ቁላ. 3፥16)።

፲፬ - ለመጸላይና ጌታን ለመፈለግ ዐይነተኛው ሁኔታ

ጸም፡- መጽሐፍ ቅዱሳዊ ጥናት

የዘጠኝ ዓመት ልጅ ሳለሁ ቤተ ሰባችን ወደ አዲስ ቤት ተዛወረ። ማድቤቱ ግድግዳ ላይ ከምድጃው በላይ በቀይ ቀለም የተጻፈ መፈክር ነበር፤ “የሰው ልቡ በሆዱ በኩል ነው” የሚል። ዛሬ ዛሬ ምናልባት አንዳንዶች ጸታዊ መድልዎ የሚንጸባረቅበት አባባል ነው በማለት ቢያጣጥሱት እንኳ የያዘው እውነት ሚሊዮን ጊዜ ተደጋግሞ ተረጋግጧል። ለነገሩማ፤ ዲያብሎስም ለሺዎች ዓመታት በዚህ መመሪያ ሲጠቀም ቈይቷል። የሰው ልቡ በአካላዊ ፍላጎቱ በኩል መሆኑን ድሮ ነው የደረሰበት።

ሰው የተሰናከለበት የመጀመሪያው ፈተና ከአካላዊ ፍላጎቱ ጋር የተገናኘ ነበር።

ሴቲቱ የዛፉ ፍሬ ለመብል መልካም፤ ለዐይን የሚያስደስትና ጥበብንም ለማግኘት የሚያጓጓ እንደ ሆነ ባየች ጊዜ፤ ከፍሬው ወስዳ በላች፤ ከእርሷም ጋር ለነበረው ለባሏ ሰጠችው፤ እርሱም በላ። (ዘፍ. 3፥6 - አ.መ.ት)

ከዚያ ከመጀመሪያው የገነት ተሞክሮ በኋላ በምግብ ፍላጎት ላይ ያነጣጠሩ የማያቋርጡ ፈተናዎች ሲግተለተሉ ኖረዋል። ኖን ከእግዚአብሔር ቊጥ ጋላቅ መዳን ከሆነለት በኋላ አካላዊ ፍላጎቱን ያላግባብ ተጠቀመበትና ሰከረ። ይስሐቅ ዓሳውን ከያዕቆብ ይልቅ ይወድ የነበረው ዓሳው ጥሩ እዳኝ ስለ ነበርና በበርካታ ጥሩ ጥሩ ምግቦች አባቱን ስለሚያንበሹባቸው ነበር። እንዳለመታደል ሆኖ ዓሳውም ሆዱ አመዛዥነቱን እንዲጫነው ፈቀደና ብኩርናውን ለአንድ ሰህን ምስር ወጥ ሸጠ።

ሐዋርያው ጳውሎስ እስራኤል ከግብፅ ካመለጠች በኋላ የፈጸመ ትውን ምንዘርና በነኛ ቆሮንቶስ(1ኛ 10፥7 ላይ) እንዴት እንዳብራራው ልብ በሉ። ከሰተቱን እንድዘግብ እኔ ብመረጥ ኖሮ የወርቁን ጥጃና በዚያን ቀን የተደረ

ጉትን መጥፎና አዋኪ ነገሮች እንደምጠቅስ አስባለሁ። ሐዋርያው ጳውሎስ ግን እንዲህ አልነበረም። “ሕዝቡ ሊበሉና ሊጠጡ ተቀመጡ፤ ሊዘፍኑም ተነሡ” በማለት በቀላሉ ገልጾታል። እውነተኛው ምክንያት የወርቁ ጥጃ ሳይሆን የሰዎቹ ሥጋዊ ፍላጎት መሆኑን ያውቅ ነበር።

በኢየሱስ የምድረ በዳ ፈተና ወቅት ዲያብሎስ የመጀመሪያውን ጥይት የተኮሰው በሰው ልጅ አካላዊ ፍላጎት ላይ ነው፤ “የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ እነዚህ ድንጋዮች እንጀራ እንዲሆኑ በል” አለው (ማቴ. 4፥3)። በኋላ ደግሞ ጳውሎስ ለፊልጵስቶስ ሰዎች “ሆዳቸው እምላካቸው” ከሆኑ ሰዎች ራሳቸውን እንዲያጠሩ ያስጠነቅቃቸዋል (ፊልጵ. 3፥19)።

በብሉይ ኪዳን የጾም ጉልህ ድርሻ

በእነዚህና በሌሎች ምንባቦች ውስጥ መጽሐፍ ቅዱስ በሰው መንፈሳዊ ሕይወትና በአካላዊ ፍላጎቱ መካከል ያለውን ግልጽ ግንኙነት ይገልጣል። እዚህ ጋ የሚታይ ሥርዐት ማጣት በሌሎች የሕይወት ዘርፎች ሥርዐት የማጣት ምልክት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ጾም ብዙ የሚናገረው ለዚህ ይሆናል።

በርካታ ክርስቲያኖች ጾም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እንዲህ ዐይነት ጉልህ ድርሻ እንዳለው ሲገነዘቡ ይደነቃሉ። ምናልባት ብዙዎቻችን የክርስቲያን ሕይወት አካል መሆኑን ፈጽሞ በቁም ነገር አላጤንነው ይሆናል። ከልክ ካለፈ ሕግ አጥባቂ ሃይማኖተኛነት ጋር ስለምናያይዘውም ለሃያ አንደኛው ከፍለ ዘመን አግባብነት የሌለው አድርገን በተግባራችን ገሽሽ አድርገንዋል። ነገር ግን በምልጃ (ጸሎት) ጥልቅ እውነቶች ላይ በቁም ነገር የሚደረግ የትኛውም ጥናት ጾምን ችላ ማለትም ሆነ እንደ ጥቅም አልባ ማየት አይችልም። ስለዚህ አጠር ያለ ጥናት እናስከትላለን።

ኤልያስ ከኤልሃቤል ጋር ካካሄደው ፍጥጫ በኋላ ለሕይወቱ መነቃ ቃትን ፍለጋ ለአርባ ቀናት የጾመባትን የኮሬብ ተራራ ጉዞ አደረገ (ነገ. 19፥8)። የአስቴር ጾም ለሕዝቧ ባስገኘችው ነጻ መውጣት ላይ ጠቃሚ ሚና ተጫውቷል (አስ. 4፥16)።

ዳዊትም ልጁን በሽታ ሲቀሥፈው ጾሟል (2ኛሙ. 12፥16)። ዳንኤልም የእግዚአብሔር ሰማያዊ መልአክተኛ የጠላትን መቆቋም ጥሶ በመምጣት ከእግዚአብሔር ዙፋን የተላከለትን መልስ እስኪሰጠው ድረስ እየጸመ ጸልዮአል (ዳን. 10፥3)። ዕዝራና ነህምያ በአገራዊ (ብሔራዊ) ቀውስ ወቅት ጾምን ዐውጆዋል (ዕዝራ. 8፥21፤ ነህ. 1፥4)።

ጾም በአዲስ ኪዳን

ጾም በብሉይ ኪዳን ውስጥ ብቻ የተገደበ አይደለም። በሉቃስ 2፥37 ላይ፤ “በጾምና በጸሎትም ሌሊትና ቀን እያገለገለች ከመቅደስ አትለይም ነበር” ተብሎ ስለ ነቢይቱ ሐና ተዘግቧል። ዮሐንስ መጥምቁም እየጾመ ደቀ መዛሙርቱም እንደዚሁ እንዲያደርጉ አስተምሯል።

ይታ ኢየሱስም ጾሟል፤ ከተከታዮቹም ይህንኑ እንደሚጠብቅባቸው ግልጽ አድርጓል። ለምሳሌ፤ የማቴዎስን ስድስተኛ ምዕራፍ ውስጥ። በዚህ ምዕራፍ፤ ትክክለኛውን ነገር በተሳሳተ መነሻ ሐሳብ ስለ ማድረግ ደቀ መዛሙርቱን አስጠንቅቋቸዋል። “የክርስትና ሕይወት ተሰባሪ ነውና ተጠን ቅቃችሁ ያዙት። የልባችሁ ሐሳብ ንጹሕ መሆኑን አረጋግጦ” በማለት መክሮአቸዋል። ላካሣው ሐሳብ ምሳሌ ለመስጠትም ሦስት ሃይማኖታዊ ተግባራትን በመውሰድ ከእግዚአብሔር ምስጋና ይልቅ የሰዎችን ምስጋና ለማግኘት እንዴት ሊፈጸሙ እንደሚችሉ አሳይቷል።

የመረጣቸው ሦስት ተግባራት ምጽዋት መስጠት፤ ጸሎትና ጾም ናቸው። ቊጥር 16ን ልብ በሉ፤ “ስትጠሙ ...”፤ ከዚያም ቊጥር 17ን፤ “አንተ ግን ስትጠም ...”። ስትጠሙ ... ስትጠም።። ኢየሱስ፤ “ከጠማችሁ ... ከጠምህ” አላለም። ደቀ መዛሙርቱ እንዲጾሙ የተጠበቀ ነበር። በመሠረቱ፤ ኢየሱስ ጾምን እንደ ምጽዋት መስጠትና ጸሎት መደበኛ ሃይማኖታዊ ተግባር ያደርገዋል። የትኛውም የዘመኑ ክርስቲያን ምጽዋት መስጠት (በጎ ምግባር) እና ጸሎት ጊዜ ዐልፎባቸዋል አይልም። ጾምም እንዲሁ ነው። ኢየሱስ ከጸሎትና ከበጎ ምግባር ጋር አንድ መስመር ላይ አኑሮታል።

በማቴዎስ 9፥14-15 ላይ ይህን እናንኛለን፤

በዚያን ጊዜ የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ወደ እርሱ ቀርበው “እኛና ፈሪሳውያን ብዙ ጊዜ የምንጠመው፤ ደቀ መዛሙርትህ ግን የማይጠሙት ለምንድን ነው?” አሉት። ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፤ “ሚዜዎች ሙሽራው ከእነርሱ ጋር ሳለ ሊያዝኑ ይችላሉን? ነገር ግን ሙሽራው ከእነርሱ የሚወሰድበት ወራት ይመጣል፤ በዚያ ጊዜም ይጠማሉ።”

ኢየሱስ በአካል በደቀ መዛሙርቱ መካከል ሳለ መጾም አያስፈልጋቸውም ነበር። ይታ ኢየሱስ ከዓለም ሲወጣድ የጾም ጊዜ ይመጣል። ዛሬ፤ ሙሽራውን እየጠበቅን ሳለ ጾም የሚያስፈልግባቸው ጊዜአት አሉ።

ሐዋርያው ጳውሎስ የኢየሱስን ጌትነት ከተቀበለ በኋላ ወዲያውኑ ለሦስት ቀናት ጾመ (የሐዋ. 9፡9)። ጾም የሕይወቱና የእገልግሎቱ ቋሚ አካል ነበር። ለቆሮንቶስ ሰዎች ስለ ግል እገልግሎቱ ሲጽፍላቸው እንዲህ ይላቸዋል፤

ነገር ግን በሁሉ እንደ እግዚአብሔር አገልጋዮች ራሳችንን እናማጥናለን፤ በብዙ መጽናት፤ በመከራ፤ በችግር፤ በጭንቀት፤ በመገረፍ፤ በወጎኒ፤ በሁከት፤ በድካም፤ እንቅልፍ በማጣት፤ በመጣም (2ቆሮ. 6፡4-5 - አጽንኦት የተጨመረ)

ከዚያም እንደገና በ2ኛ ቆሮንቶስ 11፡27፤ “በድካምና በጥረት፤ ብዙ ጊዜም እንቅልፍ በማጣት፤ በራብና በጥም፤ ብዙ ጊዜም በመጣም ... ነበርሁ” በማለት ተናግሯል።

የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ጾም የሊጋዋ ቤተ ክርስቲያን ወሳኝ አካል እንደ ነበረ ያሳያል።

እነዚህም ጌታን ሲያመልኩና ሲጠሙ መንፈስ ቅዱስ፤ “በርናባስንና ሳውልን ለጠራኋቸው ሥራ ለዩልኝ” አለ። በዚያን ጊዜም ከጠሙ፤ ከጸለዩም፤ እጃቸውንም ከጫኑ በኋላ አሰናበቱአቸው። (የሐዋ. 13፡2-3)

የሐዋርያት ሥራ 14፡23 የጳውሎስንና የበርናባስን አዲስ የተመ ሠራቱትን ማኅበረ ምዕመናን የማጠናከር ማሲያናዊ ተልእኮ ያብራራል፤ በየቤተ ክርስቲያኑም ሽማግሌዎችን ከሾሙላቸው በኋላ ጠመውም ከጸለዩ በኋላ ላመኑበት ለጌታ አደራ ሰጡአቸው።

የጾም ብድኃ

የዕብራይስጡ ቃል “አፍን መሸፈን” የሚል ትርጉም ሲኖረው፤ የግሪኩ ቃል ደግሞ “አለመብላት” ማለት ነው፤ ጾም ግን ከመራብ እጅግ ያልፋል። በመሠረቱ፤ ጾም ከምግብና ውሃ ጋር ብቻ የተቆራጥ አይደለም፤ እነዚህ ዋና መገለጫዎቹ በሆኑም። ባልና ሚስት ራሳቸውን ለጸሎት በሙላት ለመስጠት በጋራ ስምምነት ከግብረ ሥጋ “መጾም” ይፈልጉ ይሆናል (1ቆሮ. 7፡5)።

ይህን ፍች እንዳቀርብ ፍቀዱልኝ፤ ጾም በመንፈሳዊ ምክንያቶች ከተወሰኑ አካላዊ ፍላጎቶች በፈቃደኝነት ራሱን ማቀብ ነው። አብዛኛውን ጊዜ ጾም ከምግብና ከመጠጥ መታቀብ ሲሆን፤ ሌሎች ነገሮችንም ሊያካትት ይችላል።

የተለያዩ ዐይነት አጽዋማት

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ተለያዩ ዐይነት አጽዋማት (ጾሞች) ይናገራል። እንዳንድ አጽዋማት የአደባባይ (በይፋ የሚደረጉ) ናቸው። የነዋይ ንጉሥ የነቢዩ ዮናስን ትንቢታዊ መልእክት ከሰማ በኋላ ከተማ አቀፍ ጾም ዐወጀ፤ እንስሳቱን እንኳ ከምግብና ከመጠጥ ከለከለ (ዮናስ 3፡5-10)። ነቢዩ ኢዩሌል የጌታን ምሕረትና መንፈሳዊ መነቃቃት ፍላጋ ለአገር አቀፍ ጾም ጥሪ አደረገ (ኢዩ. 1፡14)።

በርካታ ጾሞቻችን ግን የግል (የብቻ) መሆን አለባቸው። በማቴዎስ 6፡16-18 ላይ ኢየሱስ እየጾማን እንደ ሆነ ለሰዎች የሚያሳውቅ አለባቸውም ሆነ አኳኋን እንዳይኖረን አስጠንቅቆናል። ከጥቂት ዓመታት በፊት፤ “መጋቢው የአርባ ቀን ጾሙን አጠናቀቀ” የሚል ርእስ የያዘ የዜና ቤተ ክርስቲያን ሕትመት ደርሶኝ ነበር። በጾሙ ያገኛቸው መንፈሳዊ ነገሮች ቢኖሩ እንኳ ለሕዝብ በማስ ተዋወቅ ድርጊቱ እንዳጣቸው በዚያን ወቅት አስቤ ነበር። አላውቅም። አርባ ቀን መጾምና ስለ ጉዳዩ ለሆነ ሰው አለመኖገር እጅግ ከባድ ይሆን ይሆናል።

ጾም ምን ያህል ርዝመት ይኖረዋል?

መጽሐፍ ቅዱስ የአንድ ቀን፤ የሰባት ቀናት፤ የሃያ አንድ እና የአርባ ቀናት ርዝመት ስላላቸው አጽዋማት ዘግቧል። የጊዜ ገደብ የለውም። ኢየሱስ ለአርባ ቀናት እንዲጾም “መንፈስ [ቅዱስ] ወሰደው” (ማቴ. 4፡1-2)፤ እኛም ስለ ጊዜው ርዝመት መንፈስ ቅዱስ እንዲመራን መፍቀድ አለብን። ለነገሩ ጾም ለመጀመር መንፈስ ቅዱስን ለመስማት ንቁ የሆነ ክርስቲያን መቼ መቆም እንዳለበት ለማወቅም ንቁ ይሆናል።

የጾም ደረጃዎች

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እጅግ ከሚያስደንቁት የጾም ገጽታዎች አንዱ የጾም ደረጃዎች ናቸው። እንዳንዶች ያለ ምግብና ውሃ፤ ሌሎች ደግሞ ያለ ምግብ ሲጾሙ፤ ከወይንና ከአስደላች ምግብ በመታቀብ የጾሙም አሉ። እነዚህን የተለያዩ ደረጃዎች በየፈርጃቸው መመልከቱ እንደሚረዳ አስባለሁ።

ምንም ምግብና መጠጥ የማይወስድበት ጽኑ ጾም አለ። በሐዋርያት ሥራ 9፡9 የሚገኘው የጳውሎስ ጾም ጽኑ ጾም ነበር። ሙሴ ሕጉን ከእግዚአብሔር ሲቀበል ሲጾም የነበረው ቆም በዚሁ ክፍል ይካተታል። ለአርባ ቀናት ያለ ምግብና መጠጥ ቆየ፤ ጽኑና አስቸጋሪ ጾም።

በመደበኛ ጊዜ ውስጥ ሰው አይመጣም፤ ውሃ ግን ይጠጣል፡፡ ይህ የተለመደ የጾም መንገድ ነው፡፡ የኤልያስ ጾም ምናልባት መደበኛ ጾም ሳይሆን አይቀርም፤ መጽሐፍ ቅዱስ የሚናገረው ያለ ምግብ መጓዙን ብቻ ነውና (ነገ. 19፥8)፡፡ ጌታ ኢየሱስም በአርባ ቀናት ጾሙ ውሃ ይጠጣ እንደ ነበር ይታሰባል፤ ወንጌላቱ ስለ ረሃቡ እንጂ ስለ ጥማቱ እንዳቸ አይነግሩንምና፡፡

ከዚያ ደግሞ ከፊል ጾም አለ፡፡ ይህ በዳንኤል 10፥3 ላይ ተገልጿል፤ “ሦስቱም ሳምንት እስኪፈጸም ድረስ ምርጥ ምግብ አልበሉም፤ ሥጋም ሆነ የወይን ጣጅ ወደ አፈ አልገባም፤ ቅባትም አልተቀባሁም” (እ.መ.ት)፡፡

ጾም ለምን?

ይህን ጠቃሚ ነጥብ አጽንኦት እንድንሰጠው ፍቅዱልኝ፤ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የጾም ዓላማ ሁልጊዜም መንፈሳዊ ነው፤ የሆነ መንፈሳዊ ግብ ለመምታት፡፡ ጾም አካልን በማጥራትና ከብድትን በመቀነስ ለጤና አስተዋጽኦ ቢያደርግም በመጽሐፍ ቅዱሳዊ አተያይ ይህ ጾም አይደለም፡፡ ለእኔ፤ እግዚአብሔር ለሆነ ምክንያት እንድንጾም ሲመራኝ መፈጸም አይከብደኝም፡፡ ረሃቡ ብዙም አያስቸግሯል፡፡ ከብድት ለመቀነስ ስጾም ግን በየአቅጣጫው ጦርነት ይፈጠራል፡፡

ለመንፈሳዊ መግራት መጾም

ከቅዱሳት መጽሐፍት እንደምናየው እግዚአብሔር ሕዝቡ እንዲጾሙ ያዘዘበት ቀዳሚ ሐሳብ ራሱን ማዋረድና ራሱን ዝቅ ማድረግ ነው፡፡ በመዝሙር 35፥13 ዳዊት እንዲህ ይላል፤ “እኔስ እነርሱ በታመሙ ጊዜ ማቅ ለበሰሁ፤ ነፍሴንም በጾም አደከምኋት”፡፡

እንደገናም በመዝሙር 69፥10 ላይ፤ “ነፍሴን በጾም አስመረርሁኣት፤ ለስድብም ሆነብኝ” ይላል፡፡ ይህ ውብ ሐሳብ ነው፤ ጾም የነፍስ ለቅቦ ነው፡፡

ከዚያም በመዝሙር 109፥24፤ “ጤልበቶቼ በጾም ደከሙ፤ ሥጋዬም ቅቤ በማጣት ከሰ” ይላል፡፡

በዕዝራ 8፥21፤ “በአምላካችን ፊት ራሳችንን እናዋርድ ዘንድ ... በዚያ በአኅዋ ወንዝ ለጠጉብ ጾም ወደጅሁ” የሚል አናነባለን፡፡

እግዚአብሔር ከሕዝቡ አብዝቶ ከሚፈልጋቸው ነገሮች አንዱ ትሑታን እንዲሆኑ ነው፡፡ አንዳንዴ “ጌታ ሆይ፤ ትሑት አድርገኝ” ብለን እንጸልያለን፡፡ ይህ ግን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ጸሎት ነው ብዬ አላሰብም፡፡

እግዚአብሔር እኛን ትሑት ማድረግ እንዳለበት የሚናገር አንድም የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል አግኝቼ አላውቅም፡፡ እርሱ ዝቅ ያደርገን ይሆናል፤ ነገር ግን እኛ ራሳችን ትሑት መሆን አለብን፡፡ ይህ የእኛ ኅላፊነት ነው፡፡ አደግመዋለሁ፤ ትሑትና (ራሱን ማዋረድ) የእግዚአብሔርን ልብ ስለሚያስደስት እንዲባርከን ያስችለዋል፡፡ ሐዋርያው ጴጥሮስ እንዲህ ብሎ ያውጃል፤

ንበዛች ሆይ፤ ለሽማግሌዎች ተገዙ፤ ሁላችሁም እርስ በርሳችሁ አየተዋረዳችሁ ትሕትናን እንደ ልብስ ታጠቁ፤ እግዚአብሔር ትህቢተኞችን ይቃወማልና፤ ለትሑታን ግን ጸጋን ይሰጣል፡፡ እንግዲህ በጊዜው ከፍ እንዲያደርጋችሁ ከጎይላኛው ከእግዚአብሔር እጅ በታች ራሳችሁን አዋርዱ፡፡ (1ጴጥ. 5፥5-6 - አጽንኦት የተጨመረ)

ኢየሱስ ለደቀ መዝሙርነት ያደረገልን ጥሪ ሁለተኛችንን በእርሱ ውስጥ እናገኝ ዘንድ ራሳችንን እንድንከድ የሚጋብዝ ነው፡፡ አውነተኛ (ከልብ የመገጨ) ኅዘን ከምግብ ፍላጎት ይበልጣልና ጾም የመለኮታዊ ኅዘን እና ንስሐ ትካክለኛ መግለጫ ነው፡፡ ስለዚህም ጾም የውስጣዊ ንስሐችን ውጫዊ መግለጫ ይሆናል፡፡

በአካላዊ ፍላጎትና በመንፈሳዊ መግራት መካከል ያለውን ግንኙነት አስታውሱ፡፡ የሰዶም ኅጢአት “እንጀራን ከመጥጥብ” ጋር የተያያዘ ነው (ሕዝ. 16፥49)፡፡ ስለ አስራኤልም ሲናገር እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ካጠገብ ኋላቸውም በኋላ አመነዘሩ” (ኤር. 5፥7)፡፡ የምግብና የመጠጥ ፍላጎት አላግባብ ለጥቅም ሲውል፤ በሌሎች አቅጣጫዎች ሕይወት ለጥቃት ይጋለጣል፡፡ ተቃራኒውም አውነት ነው፤ አካላዊ ፍላጎቶች በቀጥተኛ ሥር ሲውሉ፤ መንፈሳዊ ሕይወት ይጠነከራል፤ ይበረታልም፡፡ ይህ ትልቅ እጽንኦት የሚያስፈልገው እውነት ነው፡፡ ጾም ሥጋን (አካልን) ለማስዘገትና የፍላጎት ገዢ ለመሆን የሚያግዝ መንፈሳዊ ሥርዐት (መግራት) ነው፡፡

ጾም እንደ መንፈሳዊ ባልንጀራ

ጾም ለብቻው የሚተገበረው ከስንትና ስንት እንዴ ነው፡፡ ሁልጊዜም ከሌላ መንፈሳዊ ተግባር ጋር ይያያዛል፡፡ ጾምን ለብቻው እንድንፈጽም የትም አልታዘዝንም፤ እንድንጾም ያና እንድንጸልይ፤ ማቅ እንድንላብስ፤ ዐመድ እንድንነስንስ (የመለኮታዊ ኅዘን እና ንስሐ ምልክቶች ናቸው) ያና እንድንጾም፤ ጌታን በጾም እንድንፈልግ፤ ወይም ጌታን በጾም እንድናመልክ እንጂ፡፡

ጸም እነዚህ ሌሎች መንፈሳዊ ልምዶች ይበልጥ በውጤታማነት የሚተገብሩበትን ድብብ ይፈጥራል፤ መንፈሳዊ ልምዶች በጸም መንፈስ ውስጥ ይበለጽጋሉ። ለጸሎትና ጌታን ለመፈለግ ተስማሚ ድብብ ነው። በጸም ራሳችንን ከምድር እናላቅቅና በጸሎት ራሳችንን ከሰማይ ጋር እናያይዛለን። በጥልቅ መንፈሳዊ ጥምና ወቅት ይበልጥ ራሳችንን ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር እንድንተው ያስችለናል። በጸም ወቅቶች ከሌሎች ነገሮች በተጨማሪ በጸሎት ውስጥ ይበልጥ ነጻነት፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ውስጥ ይበልጥ አብርሃን፣ ለእግዚአብሔር ሀልዎትም ይበልጥ ጥልቅ ስሜት እንደሚኖረኝ አስተውያለሁ።

በመንፈስ ቅዱስ መሪነት መጸም የመንፈሳዊ መረዳታችንን ከፍታ ይጨምረዋል፤ ለእግዚአብሔር ነገሮችም ይበልጥ ንቁ ያደርገናል። የኢየሱስ የእርባ ቀናት የምድረ በዳ ጸም፣ መጋፈጥ ለነበረበት ንይላኛ የሰይጣን ጥቃት አዘጋጅቶታል። ዳንኤልም ከእግዚአብሔር ዘንድ መገለጥ የተቀበለው በጸሎትና በጸም ነበር። በእንጾኪያ በነበረችው ቤተ ክርስቲያንም ጌታን ሲያመልኩና ሲጸሙ መንፈስ ቅዱስ ለጳውሎስና ለበርናባስ ያለውን ዕቅድ ገልጠላቸው። ጳውሎስና በርናባስ ለቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎችን የሾሙትና ለጌታ እድራ የሰጧቸው በጸሎትና በጸም ድብብ ውስጥ ነበር። ሙሴ ሕጉን ሲቀበል በጸምና በጥበቃ መንፈስ እንደ ነበር በዘዳግም 9፥9-10 ይናገራል።

ለመለኮታዊ ጥበቃ መጸም

የነጻ መውጣትና የጥበቃ ጸም ምሳሌ በዕብራይስጥ 8፥21-23 ይገኛል፤

ራሳችንን በእምላካችን ፊት ገቅ እንድናደርግ፣ ጉዛውም ለእኛና ለልጆቻችን፣ ለጌታችንም ሁሉ የተቃና እንዲሆንልን፣ እዚያው በአካዋ ወገዝ አጠገብ ጸም ወደሁ። “መልካሚቱ የእምላካችን እጅ በሚፈልጉት ሁሉ ላይ ናት፤ እርሱን በሚተወ ሁሉ ላይ ግን ቊጣው ትወርድባቸዋለች” ብለን ለንጉሡ ነግረንው ስለ ነበር፤ በመንገድ ላይ ከጠላት የሚጠብቁን ወታደሮችንና ፈረሶችን እንዲሰጠን ንጉሡን ለመጠየቅ ዐፍሬ ነበር። ስለዚህ ጸምን፤ ወደ እምላካችንም ስለዚህ ነገር ልመና አቀረብን፤ እርሱም ጸሎታችንን ሰማ። (ኢ.መ.ት - አጽንኦት የተጨመረ)

ይህ ውብ ታሪክ ነው። ሕዝቡ ከበቢሎን ወደ ኢየሩሳሌም የአራት ወራት ጉዞ ሊጀምሩ ነው፤ ጉዛውም ሽፍቶች በተሰጠበት ድንጋግም ምድረ

በዳ ውስጥ የሚደረግ ነው። ንጉሡ ዕዝራንና ሕዝቡን እንዲያጅቡ ወታደሮቹን ለመላክ ጠይቆ ነበር፤ ዕዝራ ግን የሚያስፈልጋቸው ጥበቃ እምላካቸው ብቻ መሆኑ ላይ ተመክቶ (ተኩራርቶ) እምቢ አለ።

በባቢሎን ቅጥር ውስጥ በሰላም እየኖሩ እግዚአብሔርን ስለ መታመን ማውራት ቀላል ነው። የሚያግዛቸው የሥጋ ለባሽ ከንድ በሌለበት በእደጋ መካከል ራሳችሁን ስታገኙ ግን ሌላ ታሪክ ነው። እዚህ ጋ ነው በርካታ ክርስቲያኖች ለዓለም መሣለቂያ ምክንያት የሚሆኑት። እግዚአብሔር ይመስገን፤ ቊጣቸው ጊዜ ሲመጣ ዕዝራ ርዳታ ፍለጋ ወደ ዓለም አልፎጠም። ይህን ማድረግ አሳፋሪ ሆኖ እግኝቶታል። ምንም እንኳን ዕዝራ ሥጋ ለባሽ ቢሆንም፤ በሥጋ መሣሪያዎች አልተዋጋም፤ ጸም ወደ እግዚአብሔርን ፈለገ እንጂ። ጌታም ታደጋቸው።

ሁለተኛ ዜና ምዕራፍ 20 እስከ ዛሬ ከተካሄዱት ጦርነቶች ሁሉ ልዩ ስለ ሆነ እንግዳ ጦርነት ይተርካል (ምዕራፍ 4ን ተመልከቱ)። ንጉሡ ኢየሳፍጥ ግዙፍ የቦሪያ ጦር ጥቃት ሊሰነዝርበት እየመጣ ነበር። ጉዳዩን የተገነዘበው ኢየሳፍጥ እጅግ ስለ ፈራ፤ “እግዚአብሔርንም ሊፈልግ ፊቱን አቀና፤ በይሁዳም ሁሉ ጸም ወደጀ” (2ዜና 20፥3)። ከዚያም ወደ እግዚአብሔር ጮኸ፤

እምላካችን ሆይ፤ አንተ አትፈርድባቸውምን? ይህን የመጣ ብንን ታላቅ ወገን እንቃወም ዘንድ አንችልም፤ የምናደርገውን አናውቅም፤ ነገር ግን ዐይኖቻችን ወደ አንተ ናቸው። (ቊጥር 12)

እየጸሙና እየጸለዩ ሳለም እግዚአብሔር የጦርነት ዕቅድ ሰጣቸው። ይኸውም ንጉሡ ከተቀገ ሠራዊቱ በፊት የሙዚቃ ባለሙያዎችን እንዲልክ የሚጠይቅ ልዩ ዕቅድ ነበር። ለእግዚአብሔር እንዲዘምሩና እንዲያመሰግኑ የተመደቡት እነዚህ መዘምራን ከሠራዊቱ ፊት ወጥተው፤ “ዝማሬውንና ምስጋናውን በጀመሩ ጊዜ ይሁዳን ሊወጉ በመጡት በእሞንና በሞዓብ ልጆች፤ በሴይርም ተራራ ሰዎች ላይ እግዚአብሔር ድብቅ ጦርን አመጣባቸው፤ እነርሱም ተመቱ” (ቊጥር 22)። በነገራችን ላይ፤ ይህ ታላቅ የጸም መግለጫ ነው - “ነገር ግን ዐይኖቻችን ወደ አንተ ናቸው።”

በእኛም ዘመን እግዚአብሔር ከጠላቶቻችን የሚያድነንን (የሚታደገንን) የውጊያ ዕቅድ ለመግለጥ እየጠበቀ ሊሆን ይችላልን? እግዚአብሔርን የሚፈልግና በምድሪቱ ጸምን የሚያውጅ ሌላ ኢየሳፍጥንስ እየጠበቀ ይሆን?

የእግዚአብሔርን ቀላጣ ለማስቀረት መጸም

እግዚአብሔር ተናግሯል። ነፃ በእርባ ቀናት ውስጥ ትጠፋለች። ጉዳዩ እርግጠኛ የነበረ ከመሆኑ የተነሣ ፍርዱ ሲቀር፤ እየመጣ የነበረውን መዓት ያወጀው ነቢዩ ዮናስ እጅግ ተቈጥቶ ለመሞት እግዚአብሔርን ለመነ። ነገር ግን የዚያች ጎጂነት ተቆጥቶ ከተማ ጎጉሥ ማቅ ለባሰና ዐመድ ነስገሶ ገስሐ ገባና ከተማ አቀፍ ጸም ዐወጀ። እናም መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤

እግዚአብሔርም ከክፉ መንገዳቸው እንደ ተመለሱ ሥራቸውን አዩ። እግዚአብሔርም ያደርግባቸው ዘንድ በተናገረው ክፉ ነገር ተጽጽቶ አላደረገውም። (ዮናስ 3፥10)

በምልጃና በጸም ነጻ መውጣት

እስከ አሁን ያየናቸው ምስሌዎች በአብዛኛው የራስ ነጻ መውጣት ምስሌዎች ናቸው። እግዚአብሔር ሌሎችንም ነጻ ለማውጣት ምልጃንና ጸምን ይጠቀማል። ሦስት ጉዳዮችን እንደጠቅሰ ፍቀዱልኝ።

በዕዝራ 10፥6 እንዲህ እናነባለን፤

ዕዝራም ከእግዚአብሔር ቤት ፊት ተነሥቶ ወደ ኤልያሴብ ልጅ ወደ ዮሐናን ጉዳ ገባ፤ ስለ ምርኮኞቹም ጎጂነት ያለቅስ ነበርና ገብቶ እንጀራ አልበለም፤ ውሃም አልጠጣም።

ሕዝቡ በምርኮ ሳሉ እስራኤላዊ ያልሆኑ ሰዎችን በማግባት የእግዚአብሔርን ትእዛዝ አፈረሱ፤ ዕዝራ ስለ ጎጂነታቸው የነበረው ጎዘንም በጸም ተገለጸ። ውጤቱም ሕዝቡ ጎጂነታቸውን እየተናዘዙ ጣዖት እምላኪዎችን (እስራኤላዊ ያልሆኑ ሰዎችን) ማግባታቸውን መተዋቸው ነበር።

የምልጃና የጸም ሌላ ምሳሌ በነህምያ የመጀመሪያ ምዕራፍም ይገኛል። ይህም የእግዚአብሔር ስው ወደ ኋላቸው ስለ ተመለሱ ሕዝቦች ይጸልያል፤

ይህን ቃል በሰማሁ ጊዜ ተቀምጬ አለቀስሁ፤ አያሌ ቀንም አዝን ነበር፤ በሰማይም እምላክ ፊት እጸምና እጸልይ ነበር፤ እንዲህም አልሁ፤ "አቤቱ የሰማይ እምላክ ሆይ፤ ለሚወድ ዱህና ትእዛዝህን ለሚያደርጉ ቃል ኪዳንንና ምሕረትን የምትጠብቁ፤ ታላቅና የተፈራህ እምላክ ሆይ፤ እኔ ባሪያህ ዛሬ በፊትህ ስለ ባሪያዎችህ ስለ እስራኤል ልጆች ሌሊትና ቀን የምጸልየውን ጸሎት ትሰማ ዘንድ ጆርህ ያድምጥ፤ ዐይኖችህም

ይከፈቱ፤ በአንተ ላይም ያደረግኘውን የእስራኤልን ልጆች ጎጂነት እናዝገልሃለሁ፤ እኔና የአባቴ ቤት በድህናል። (ነህ. 1፥4-6)

ከመሴ የሚበልጥ በጸሎትና በጸም ሌሎችን ነጻ የማውጣት ምሳሌ አይገኝም። መሴ ምናልባት በቅዱሱ እግዚአብሔርና በጎጂነታቸው ሕዝብ መካከል ባለው ክፍተት መካከል መቆምን ከማንም በላይ (ከኢየሱስ በቀር) ያውቃል። ከመሞቱም አስቀድሞ የሥልጣን ወንበሩን በመተው ስለ እነርሱ ያደረገውን ምልጃ ያስታውሳቸዋል፤

ስለ ሠራቸው ጎጂነት ሁሉ፤ እርሱንም ለማስቆጣት በእግዚአብሔር ፊት ክፉ የሆነውን ነገር ስላደረጋችሁ፤ እግዚአብሔር ሊያጠፋችሁ ከተቆጣባችሁ ከቀላጣውና ከመዓቱ የተነሣ ስለ ፈራሁ፤ እንደ ፊተኛው በእግዚአብሔር ፊት እርባ ቀንና አርባ ሌሊት ወደቅሁ፤ እንጀራ አልበላሁም፤ ውሃም አልጠጣሁም። እግዚአብሔርም በዚያን ጊዜ ደግሞ ሰማኝ። እግዚአብሔርም አሮገጥ ሊያጠፋው አጅግ ተቆጣው፤ ስለ አሮገም ደግሞ በዚያን ጊዜ ጸላይሁ። (ዘጳ. 9፥18-20 - አጽንኦት የተጨመረ)

አስቡት እስኪ፣ አንድ ሰው በጸምና በምልጃ ዋጋ ከፍሎ፤ መላ አገሪቱ ከፍርድ ነጻ ወጣች። ከርስቲያኖች በጸሎትና በጸም እንዲህ ዐይነቱን ጎደል ለመጠቀም መብታቸውና ጎላፊነታቸው ቢነቁ በቤቶቻችን፤ በአብያተ ክርስቲያናችን፤ በዓለማችን ምን ሊከሰት እንደሚችል ለመመስት እንኳ እንደፍራለን? ለመሆኑ፤ ነጻ የወጡ ሕይወቶች የማያቋርጥ ሰልፍ ከጨለማ ወደ ብርሃን መንግሥት ሲገርፍ በዐይነ ጎሊናችሁ ማየት ትችላላችሁ? አስቸጋሪ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻቸው ወደ ኢየሱስ የመጡላቸው አባቶችና እናቶች የደስታ ጩኸት ስማያትን ሲያጥለቀልቅ መሰማት ትችላላችሁ? በመቶዎች የሚቆጠሩ ማላጆች ምሽጉን ጥሰው የጎጂነት ምርኮኞችን ነጻ ሲያወጡ ሰይጣን በሽንፈት ሲወሸቅ ማየት ትችላላችሁ?

የጸም ሽልማት

ኢየሱስ እንዲህ አለ፤

አንተ ግን በምትጸምበት ጊዜ ፊትህን ታጠብ፤ ራስህንም ተቀባ፤ በዚህም መጸም በሰውና ያለው አባትህ ብቻ የሚያውቀው፤ ከሰዎች ግን የተሰወረ ይሆናል፤ በሰውና የተደረገውን የሚያይ አባትህም ቐጭን ይከፍልሃል። (ማቴ. 6፥17-18 - ኢ.መ.ት)

ኢየሱስ የሸልማትን አሳንሶ አልተመለከተውምና ከባን አድራጎትና ከጸሎት ጋር በጤናማ (በተገቢ) መንፈስ የጸሙ ብድራት እንደሚቀበሉ ቃል ገብቷል። በሃይማኖተኝነታቸው በሌሎች ፊት ሞገስ ለማግኘት የሚጸሙ የሚያገኙትን ብድራት ደግሞ በቁጥር ዐሥራ ስድስት ይጠቅሰዋል፤ “ዋጋቸውን በሙሉ ተቀብለዋል።”

ጌታ ኢየሱስ ዋጋን ለመናገር በቁጥር 16 ላይ የተጠቀመበት ቃል በቁጥር 18 ከተጠቀመበት የተለየ ነው። የግብዛችን ዋጋ ለመናገር ጥቅም ላይ የዋለው ቃል ዋጋው አዚያው አንደሚከፈል እና በሙሉ አንደሚከፈል የሚናገር አንድምታ አለው። በሌላ አገላለጽ “የሚያዩትን ነው የሚያገኙት”። በትክክለኛው መንፈስ ለሚጸሙ በምላሽነት የሚሰጠውን ዋጋ ለማስረዳት የተጠቀመበት ቃል ሐሳብ ግን በጊዜ ሂደት የሚገኝን መታደስ የያዘ ነው። የጸም ዋጋ የትርፍ ድርሻው በየጊዜው እያደገ እንደሚሄድ የገግድ ተቆም ነው። እግዚአብሔር የጸምን ዋጋ ከቀን ወደ ቀን ለእናንተና ለሌሎች መግለጡን ይቀጥላል።

በኩል ጭከና የመስለው ነገር በእውነቱ ርኅራኄ መሆኑን በጭራሽ መግመት ያስችግራል።

አንዳንድ ጊዜ የወይኑን አትክልተኛ በስሕተት እንገምተዋለን። ምናልባት በተመደበልን ቦታ ተቀምጠን፤ በወይኑ ተክል ላይ እየኖርን፤ መልካም ፍሬ እያፈራን ይሆናል፤ ድንገት ወደ ወይኑ ዕርሻ የሚገባ ከበድ ያለ ኮቴ እንሰማለን። ከዚያም፤ “የወይኑ አትክልተኛ መጥቷል፤ በእኛም መግረጥ መቀስ ይዟል” የሚለው ወሬ ወዲያውኑ በወይን ዕርሻው መኻል ይሰራጫል። ከዚያም አትክልተኛው ከፊት ለፊታችሁ ቆሞ፤ ያለ አንዳች ማብራሪያ፤ አንዳንድ ምርጥ አካላችሁን እየቆረጠ ማስወገድ ይጀምራል። በቅርባችሁ ያሉ ሌሎች የወይን ዛፎች ሊያበረታታችሁ ይሞክራሉ፤ “ሁሉም ነገር ይሰተካከላል” ይሏችኋል፤ “ለመልካም ይሆንላችኋል” ይሏችኋል፤ “ትለምዱታላችሁ” ይሏችኋል። እንደማትለምዱት ግን ታውቃላችሁ። የዓመቱ ምርጥ ፍሬያማ ቅርንጫፍ ተብላችሁ ከተሸለማችሁ በኋላ የወይኑ አትክልተኛ እንዲህ ዐይነቱን ጭካኔ የሚፈጽምበትን ምክንያት መረዳት ያቅታችኋል።

ሆኖም፤ ቅርንጫፍ ከሆኖችሁ ግርዘት ከግዛት ጋር የተያያዘ ነው፤ ከሥራ ጋር የተያያዘ አደጋ ነው። ቅርንጫፎች መጠቀሚያ መሣሪያዎች እንጂ ጌጦች አይደሉም። እዚህ ጋ ግርዘት “ማጥራት” በሚል ቃል የተተረጎመ ሲሆን፤ ይህም ወይኑን በተመለከተ ሲወሰድ፤ “ለጊዜው የማያስፈልጉ ዕንጨቶችን በማስወገድ መግረዝ” ማለት ነው።

ግርዘቱን የሚያካሂደው አብ ሲሆን፤ የእግዚአብሔር ቃል የመግረዥ መሣሪያው ነው (ዮሐ. 15፥3)። የቅርንጫፉን ዋነኛ ጎደል ፍሬ ከማስገኘት አቅጣጫ የሚያስቀይር በቅርንጫፉ ላይ ያለ የትኛውም ነገር ተቆርጦ ይወገዳል። አትክልተኛው መጥፎዎቹን ነገሮች ሁሉና ከጥሩዎቹም በርካቶቹን ይገርዛቸዋል። የመጥፎዎቹን መቁረጥ አስፈላጊነት ለጋዎቹ ቅርንጫፎች እንኳ ሊገነዘቡት ይችላሉ፤ በርካታ ጥሩዎች መቁረጣቸውና መወገዳቸው ግን ጭከናና አባካኝነት ይመስላል፤ አትክልተኛውም ግርዘቱን በማካሄድ የሚደሰት፤ በሥቃያችን የሚረካ ይመስላል። ያን ውብ ዕንጨት፤ እነዚያን ተወዳጅ ቅጠሎች ማስወገድ - ከሞላ ጎደል ወንጀል ነው።

የወይኑ ጌታ ግን ጥቅም አልባ ዕንጨቶችን ብቻ ነው የሚያስወግደው። ዕንጨቱ የማረ ሊሆን ይችላል፤ ነገር ግን ቦታ ከመያዙም በላይ፤ ሌላኛው ቅርንጫፍ ጣፋጭ የወይን ፍሬዎችን እንዲያስገኝ የሚያስችለውን ውድ ማዕድንም ይሻማል።

ፍሬ የለሽ ለመሆን ወደ ዓለም መመለስ አይኖርብንም፤ እንዳንደ በቀላሉ በበርካታ “መልካም” እንቅስቃሴዎች (ሥራዎች) እንደሚሰሩ፤ የምርጡ ነገር ግዙፍ ጠላት መጥፎው አይደለም፤ ጥሩው እንጂ - ለማደግ ስፍራ እስኪታጣ ድረስ ሕይወታችንን ቅጥ ያሳጡ ጥሩ ነገሮች፤ ፍሬ ለማፍራት ዐቅም እስኪጠፋ ድረስ ጎይላችንን የሚያሟጥጡ ነገሮች ናቸው። ለመሆን ጊዜ እስኪጠፋ ድረስ በመሥራት ባተሌ ሆነናል። ብዙ ዕንጨቶች አሉን።

የሚያስፈልገው አንድ ነገር

ይህ በማርያምና በማርታ ሕይወት በተከሰተ ነገር በሥዕላዊ መንገድ ተብራርቷል። በትክክልም ማርታን ባያችኋት ቀጥሮ ኩሽና ነው የምታገኙአት፤ ልጅት ማብሰል ትወዳለች። እኚህ ማርያም እንድታግዛት ማድረግ ግን አቅቷታል። ማርያም ደግሞ ትኩረቷን የሰጠቻቸው ሌሎች ነገሮች ነበሯት። ታሪኩ በሉቃስ 10፡38-42 ውስጥ ተነግሯል።

ኢየሱስና ደቀ መዛሙርቱ መንገድ ሲሄዱ፤ ኢየሱስ ወደ አንድ መንደር ገባ፤ ማርታ የተባለች አንዲት ሴትም በቤቷ ተቀበለችው። እርሷም ማርያም የምትባል እኚህ ነበረች፤ ማርያምም ቃሉን እየሰማች በጌታ እግር ሥር ተቀምጣ ነበር። ማርታ ግን በሥራ ብዛት ትባከን ነበርና ወደ እርሱ ቀርባ፤ “ጌታ ሆይ፤ እኔ ሥራውን ለእኔ ብቻ ጥላ ስትቀመጥ ዝም ትላለህን? እንድታግዛኝ ነገራት እንጂ” አለችው። (ኢ.መ.ት)

እነሱ ለደቂቃ ቆም እንበል። እዚህ ሐሳብ ላይ የማን ደጋፊ ናችሁ? እኔን በሚመለከት፤ በማርታ ወገን ነኝ። ሁሉንም ነገር ብቻዋን መሥራት አይኖርባትም። ማርያም ስነፍ ናት።

እሁን ደግሞ ጌታ ኢየሱስ የሚለውን እንሰማ፤

ጌታ ግን እንዲህ ሲል መለሰላት፤ “ማርታ፤ ማርታ፤ ስለ ብዙ ነገር ትጨነቁአለሽ፤ ትዋክቢኋለሽም፤ የሚያስፈልገው ግን አንድ ነገር ብቻ ነው፤ ማርያምም እኮ የሚሻለውን ድርሻ መርጣለች፤ ይህም ከእርሷ አይወለድም።”

ይህ ያልተጠበቀ ነገር ነው። የሚያስፈልገው ነገር አንድ ብቻ ነው? ለዚህ ዝግጁ ነን? ከምናደርጋቸው በርካታ ነገሮች፤ መልካም ነገሮች፤ ጠቃሚ ነገሮች ውስጥ አንድ ነገር ብቻ ነው የሚያስፈልገውን? እዎን ትክክል ነው፤ አንድ ነገር ብቻ። ማርታ ሥራ ብዙነቷ ቀልቧን ስለ ወሰደው አልተገነዘበችውም። ኢየሱስ የማርታን “ብዙ ነገር” ከማርያም “አንድ ነገር” ጋር

እንደጽፈታል። ማርታ ጌታን በማገልገል ሥራ ከመወጠሯ የተነሣ እዚያ በመገኘቱ መደሰት አልቻለችም።

ማርታ ለክርስቶስ የምትፈጽመው አገልግሎት ደስታንና ስላምን ወደ ልቧ ማምጣት ሲኖርበት፤ ይልቁኑ ጭንቀትን፤ ውጥረትንና ቁጥን ነው የመጣባት። ለመልካም የታሰበ ድካሚ በእርሷና በእኚህ መካከል ያለውን ስምረት መስበርን አስከተለ፤ ጠቅላላውን ጉዳይም ጭጋጋማ አደረገው። ተመሳሳይ ነገር ተከስቶባችሁ ያውቅ ይሆን?

ጌታ ኢየሱስ ማርታ ባትመግበውም መኖሩ ስለማይቀር የሚያስፈልገው አንድ ነገር ነው። ካስፈለገ፤ እያንዳንዱን ድንጋይ ዳቦ ማድረግ ይችላል ነበር።

ብራብም ለአንተ አልነግርህም፤ ዓለምና ሞላው የእኔ ነውና። (መዝ. 50፡12)

እዎን፤ ኢየሱስ ማርታ ባትመግበውም ይተርፋል፤ ማርታ ግን ኢየሱስ ባይመግባት አትተርፍም። በርካታ ስኬታማ ከርስቲያኖች ከርስቶስን በማገልገል ከመወጠራቸው የተነሣ ከእርሱ ገበታ ለመቀመጥና በቃሉ ግብዣ ለመደሰት ጊዜ በማጣት “በወይት ተከል ላይ ሞተው” አይቻለሁ።

ማርያም “የሚሻለውን ድርሻ መርጣለች።” ይህም ከምግብ ጋር የተገናኘና ኩሽና ውስጥ የተለመደ ሐረግ ነው። ግብዣ ላይ ለክብር እንግዳው ተለይቶ የሚቀመጥ ብልት፤ የተሻለው ድርሻ ነበር። ማርታ ለኢየሱስ የተሻለውን ድርሻ እያዘጋጀችለት እንደ ሆነ ስታስብ፤ እርሱ ለማርያም ሰጣት።

አንብቡና እጨጭ

በኢየሱስ እግር ተቀምጣችሁ፤ በህልዎቱ እየተደሰታችሁ፤ የቃሉን ግብዣ እየተመግባችሁ ጊዜ ታሳልፋላችሁ? በታማኝነትና በትጋት መጽሐፍ ቅዱስ ማጥናትን ሌላ ምንም ነገር ሊተካው አይችልም፤ ጸሎትም እንኳ። እንድታነቧቸውና የተሻለውን ድርሻ እንድታጭዱ የሚያግዙ ጥቂት ጥቆማዎች ይኸውላችሁ፤

1. መጽሐፍ ቅዱስን በመደበኛነት (በቋሚነት) አንብቡ። የተከፈተ ቃሉን ይዛችሁ ለብቻ ከእግዚአብሔር ጋር ጊዜ ስታሳልፉ ፀሐይ አትጥለቅ። ያልፈቃደ፤ ያላደረ መና በየቀኑ መሰብሰብ እስፈላጊ ነው።

2. መጽሐፍ ቅዱስን በንቃት እንብብ፡፡ አእምሮአችሁ ገብቶ አዲስ የሚሆንበትን ጊዜ ምረጡ፡፡ ለእግዚአብሔር ጥድፈያ ከበዛበት ቀናችሁ ላይ እንቅልፍ የተጫመነውን ትራፊ አትስጡ፡፡
3. መጽሐፍ ቅዱስን በሥርዐት እንብብ፡፡ ዘሌዋውያን 11፥3ን እንብባችሁ፤ ከዚያ ራእይ 5፥7ን ብታነብቡና ቀጥላችሁም መዝሙር 15፥4ን እንብባችሁ ግራ ብትጋቡ በመጽሐፍ ቅዱስ አታሳብቡ፡፡ አንድ መጽሐፍ ምረጡና (ለምሳሌ፤ ፊልጵስዩስን) ከምዕራፍ አንድ፤ ቊጥር አንድ፤ ቃል አንድ ጀምሩና መላው መጽሐፍ እስኪያልቅ እንብቡ፡፡ መጽሐፍ ቅዱስ በወጉ ሲነበብ በሚሰጠው ስሜትና ትርጉም ትደነቃላችሁ፡፡
4. መጽሐፍ ቅዱስን በተለያዩ አማራጮች እንብቡ፡፡ የተለያዩ ትርጉሞችን ተጠቀሙ፡፡ ለአማርኛ አንባቢዎች የቀዳማዊ ኀይለ ሥላሴ ትርጉም (1954)፤ የ1997 አዲስ ትርጉም፤ አዲሱ መደበኛ ትርጉም፤ ሕያው ቃል ትርጉምን አጠቁማለሁ፡፡
5. መጽሐፍ ቅዱስን በጸሎት እንብቡ፡፡ ዛሬ የምትኖሩበትን ነገር እንዲሰጣችሁ እግዚአብሔርን ጠይቁት፡፡ ቊጥሮቹን (ጥቅሶቹን) ወደ ጸሎትና ምስጋና ቀይሩላቸው፡፡
6. መጽሐፍ ቅዱስን በሚጠበቅ ልብ እንብብ፡፡ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናታችሁን እግዚአብሔር በቃሉ እንደሚገናኝችሁና እንደሚናገራችሁ በመጠበቅ አድርጉት፡፡
7. መጽሐፍ ቅዱስን በታዛዥነት እንብብ፡፡ የማንታዘዘው ከሆነ የመጽሐፍ ቅዱሱ መጨረሻ ተከድኖ መደርደሪያ ላይ መቀመጥ ይሆናል፡፡ መግለጥ ምላሽን ይሻል፡፡ ታዛዥነት የየዕለቱ ጥሞና ከንቱ ሥርዐት እንዳይሆን ይጠብቃል፡፡

የሚጻልይ ሕይወት “የእግዚአብሔር ቃል በሙላት” የሚኖርበት ሕይወት ነው (ቁላ. 3፥16)፡፡

፲፬ - ለመጸለይና ጌታን ለመፈለግ ዐይነተኛው ሁኔታ

ጾም፡- መጽሐፍ ቅዱሳዊ ጥናት

የዘጠኝ ዓመት ልጅ ሳለሁ ቤተ ሰባችን ወደ አዲስ ቤት ተዛወረ፡፡ ማድቤቱ ግድግዳ ላይ ከምድጃው በላይ በቀይ ቀለም የተጻፈ መፈክር ነበር፤ “የሰው ልቡ በሆዱ በኩል ነው” የሚል፡፡ ዛሬ ዛሬ ምናልባት እንዳንዶች ጾታዊ መድልዎ የሚንጸባረቅበት አባባል ነው በማለት ቢያጣጥሉት እንኳ የያዘው እውነት ሚሊዮን ጊዜ ተደጋግሞ ተረጋግጧል፡፡ ለነገሩማ፤ ዲያብሎስም ለሺዎች ዓመታት በዚህ መመሪያ ሲጠቀም ቈይቷል፡፡ የሰው ልቡ በአካላዊ ፍላጎቱ በኩል መሆኑን ድሮ ነው የደረሰበት፡፡

ስው የተሰናከለበት የመጀመሪያው ፈተና ከአካላዊ ፍላጎቱ ጋር የተገናኘ ነበር፡፡

ሴቲቱ የዛፉ ፍሬ ለመብል መልካም፤ ለዐይን የሚያስደስትና ጥበብንም ለማግኘት የሚያጓጓ እንደ ሆነ ባየች ጊዜ፤ ከፍሬው ወስዳ በላች፤ ከእርሷም ጋር ለነበረው ለባሏ ሰጠችው፤ እርሷም በላ፡፡ (ዘፍ. 3፥6 - አ.መ.ት)

ከዚያ ከመጀመሪያው የገነት ተሞክሮ በኋላ በምግብ ፍላጎት ላይ ያነጣጠሩ የማያቋርጡ ፈተናዎች ሲግተለተሉ ኖረዋል፡፡ ኖን ከእግዚአብሔር ቊጣ ታላቅ መዳን ከሆነለት በኋላ አካላዊ ፍላጎቱን ያላግባብ ተጠቀመበትና ሰከረ፡፡ ይሰሐቅ ዓሳውን ከያዕቆብ ይልቅ ይወድ የነበረው ዓሳው ጥሩ አዳኝ ስለ ነበርና በበርካታ ጥሩ ጥሩ ምግቦች አባቱን ስለሚያንበሹባቸው ነበር፡፡ እንዳለመታደል ሆኖ ዓሳውም ሆዱ አመዘዝኝነቱን እንዲጫነው ፈቀደና ብኩርናውን ለአንድ ስህን ምስር ወጥ ሸጠ፡፡

ሐዋርያው ጳውሎስ እስራኤል ከግብፅ ካመለጠች በኋላ የፈጸመ ችውን ምንዝርና በጥንቃቄ 10፥7 ላይ እንዴት እንዳብራራው ልብ በሉ፡፡ ከስተቱን እንድዘግብ እኔ ብመረጥ ኖሮ የወርቁን ጥጃና በዚያን ቀን የተደረ

ጉትን መጥፎና አዋኪ ነገሮች እንደምጠቅስ አስባለሁ። ሐዋርያው ጳውሎስ ግን እንዲህ አልነበረም። “ሕዝቡ ሊበሉና ሊጠጡ ተቀምጡ፤ ሊዘፍኑም ተነሡ” በማለት በቀላሉ ገልጿታል። እውነተኛው ምክንያት የወርቁ ጥጃ ሳይሆን የሰዎቹ ሥጋዊ ፍላጎት መሆኑን ያውቅ ነበር።

በኢየሱስ የምድረ በዳ ፈተና ወቅት ዲያብሎስ የመጀመሪያውን ጥይት የተሰሰው በሰው ልጅ አካላዊ ፍላጎት ላይ ነው፤ “የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ እነዚህ ድንጋዎች እንጀራ እንዲሆኑ በል” አለው (ማቴ. 4፡3)። በኋላ ደግሞ ጳውሎስ ለፊልጵስዩስ ሰዎች “ሆዳቸው አምላካቸው” ከሆኑ ሰዎች ራሳቸውን እንዲያጠሩ ያስጠነቅቃቸዋል (ፊልጵ. 3፡19)።

በብሉይ ኪዳን የጾም ጉልህ ድርሻ

በእነዚህና በሌሎች ምንባቦች ውስጥ መጽሐፍ ቅዱስ በሰው መንፈሳዊ ሕይወትና በአካላዊ ፍላጎቱ መካከል ያለውን ግልጽ ግንኙነት ይገልጣል። እዚህ ጋ የሚታይ ሥርዐት ማጣት በሌሎች የሕይወት ዘርፎች ሥርዐት የማጣት ምልክት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ጾም ብዙ የሚናገረው ለዚህ ይሆናል።

በርካታ ክርስቲያኖች ጾም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እንዲህ ዐይነት ጉልህ ድርሻ እንዳለው ሲገነዘቡ ይደነቃሉ። ምናልባት ብዙዎቻችን የክርስቲያን ሕይወት አካል መሆኑን ፈጽሞ በቁም ነገር አላጤንነው ይሆናል። ከልክ ካለፈ ሕግ አጥባቂ ሃይማኖተኛነት ጋር ስለምናያይዘውም ለሃያ እንደኛው ከፍለ ዘመን አግባብነት የሌለው አድርገን በተግባራችን ገሽሽ አድርገነዋል። ነገር ግን በምልጃ (ጸሎት) ጥልቅ እውነቶች ላይ በቁም ነገር የሚደረግ የትኛውም ጥናት ጾምን ችላ ማለትም ሆነ እንደ ጥቅም አልባ ማየት አይችልም። ስለዚህ አጠር ያለ ጥናት እናስከትላለን።

ኤልያስ ከኤልዛቤል ጋር ካካሄደው ፍጥጫ በኋላ ለሕይወቱ መነቃ ቃትን ፍለጋ ለአርባ ቀናት የጾመበትን የኮራብ ተራራ ጉዞ አደረገ (1ኛ. 19፡8)። የእስቴር ጾም ለሕዝቧ ባስገኘችው ነጻ መውጣት ላይ ጠቃሚ ሚና ተጫውቷል (አሳ. 4፡16)።

ዳዊትም ልጁን በሽታ ሲቀሥፈው ጾሟል (2ኛ. 12፡16)። ዳንኤልም የእግዚአብሔር ሰማያዊ መልአክተኛ የጠላትን መቆቋም ጥሶ በመምጣት ከእግዚአብሔር ዙፋን የተላከለትን መልስ እስኪሰጠው ድረስ አየጾመ ጸልዮሕል (ዳን. 10፡3)። ዕዝራና ነህምያ በአገራዊ (ብሔራዊ) ቀውስ ወቅት ጾምን ዐውጃዋል (ዕዝራ 8፡21፤ ነህ. 1፡4)።

ጾም በአዲስ ኪዳን

ጾም በብሉይ ኪዳን ውስጥ ብቻ የተገደበ አይደለም። በሉቃስ 2፡37 ላይ፤ “በጾምና በጸሎትም ሌሊትና ቀን እያገለገለች ከመቅደስ አትለይም ነበር” ተብሎ ስለ ነቢዩቱ ሐና ተዘግቧል። ዮሐንስ መጥምቁም አየጾመ ደቀ መዛሙርቱም እንደዚሁ እንዲያደርጉ አስተምሯል።

ጌታ ኢየሱስም ጾሟል፤ ከተከታዮቹም ይህንኑ እንደሚጠበቅባቸው ግልጽ አድርጓል። ለምሳሌ፤ የማቴዎስን ስድስተኛ ምዕራፍ ውስጥ። በዚህ ምዕራፍ፤ ትክክለኛውን ነገር በተሳሳተ መነሻ ሐሳብ ስለ ማድረግ ደቀ መዛሙርቱን አስጠንቅቋቸዋል። “የክርስትና ሕይወት ተሰባሪ ነውና ተጠን ቅቃችሁ ያዙት። የልባችሁ ሐሳብ ንጹሕ መሆኑን አረጋግጡ” በማለት መክሮአቸዋል። ለነዛው ሐሳብ ምሳሌ ለመስጠትም ሦስት ሃይማኖታዊ ተግባራትን በመውብድ ከእግዚአብሔር ምስጋና ይልቅ የሰዎችን ምስጋና ለማግኘት እንዴት ሊፈጸሙ እንደሚችሉ አሳይቷል።

የመረጣቸው ሦስት ተግባራት ምጽዋት መስጠት፤ ጸሎትና ጾም ናቸው። ቊጥር 16ን ልብ በሉ፤ “ስትጠሙ ...”፤ ከዚያም ቊጥር 17ን፤ “አንተ ግን ስትጠም ...”፤ ስትጠሙ ... ስትጠም። ኢየሱስ፤ “ከጠማችሁ ... ከጠምህ” አላለም። ደቀ መዛሙርቱ እንዲጸሙ የተጠበቀ ነበር። በመሠረቱ፤ ኢየሱስ ጾምን እንደ ምጽዋት መስጠትና ጸሎት መደበኛ ሃይማኖታዊ ተግባር ያደርገዋል። የትኛውም የዘመኑ ክርስቲያን ምጽዋት መስጠት (በጎ ምግባር) እና ጸሎት ጊዜ ዐልፎባቸዋል አይልም። ጾምም እንዲሁ ነው። ኢየሱስ ከጸሎትና ከበጎ ምግባር ጋር እንድ መስመር ላይ አኑሮታል።

በማቴዎስ 9፡14-15 ላይ ይህን እናገኛለን፤

በዚያን ጊዜ የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ወደ እርሱ ቀርበው “እኛና ፈራሳውያን ብዙ ጊዜ የምንጠመው፤ ደቀ መዛሙርትህ ግን የማይጠሙት ለምንድን ነው?” አሉት። ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፤ “ሚዜዎች መሸራው ከእነርሱ ጋር ሳለ ሊያዝኑ ይችላሉ? ነገር ግን መሸራው ከእነርሱ የሚወስድበት ወራት ይመጣል፤ በዚያ ጊዜም ይጠማሉ።”

ኢየሱስ በእካል በደቀ መዛሙርቱ መካከል ሳለ መጾም አያስፈልጋቸውም ነበር። ጌታ ኢየሱስ ከዓለም ሲወሰድ የጾም ጊዜ ይመጣል። ዛሬ፤ መሸራውን እየጠበቅን ሳለ ጾምየሚያስፈልግባቸው ጊዜአት አሉ።

ሐዋርያው ጳውሎስ የኢየሱስን ጌትነት ከተቀበለ በኋላ ወዲያውኑ ለሦስት ቀናት ጸመ (የሐዋ. 9፡5)። ጸም የሕይወቱና የእገልግሎቱ ቋሚ አካል ነበር። ለቆሮንቶስ ሰዎች ስለ ግል እገልግሎቱ ሲጽፍላቸው እንዲህ ይላቸዋል፤

ነገር ግን በሁሉ እንደ እግዚአብሔር አገልጋዮች ራሳችንን እናማገናለን፤ በብዙ መጽናት፤ በመከራ፤ በችግር፤ በጭንቀት፤ በመገረፍ፤ በወጎጎ፤ በሁከት፤ በድካም፤ እንቅልፍ በማጣት፤ በመጣም (2ቆሮ. 6፡4-5 - እጽንኦት የተጨመረ)

ከዚያም እንደገና በ2ኛ ቆሮንቶስ 11፡27፤ “በድካምና በጥረት፤ ብዙ ጊዜም እንቅልፍ በማጣት፤ በራብና በጥም፤ ብዙ ጊዜም በመጣም ... ነበርሁ” በማለት ተናግሯል።

የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ጸም የሊጋዋ ቤተ ክርስቲያን ወሳኝ አካል እንደ ነበረ ያሳያል።

እነዚህም ጌታን ሲያመልኩና ሲጠሙ መንፈስ ቅዱስ፤ “በርናበስንና ሳውልን ለጠራኋቸው ሥራ ለዩልኝ” አለ። በዚያን ጊዜም ከጠሙ፤ ከጸለዩም፤ እጃቸውንም ከጫኑ በኋላ አሰናቡአቸው። (የሐዋ. 13፡2-3)

የሐዋርያት ሥራ 14፡23 የጳውሎስንና የበርናበስን አዲስ የተመሠረተትን ማኅበረ ምዕመናን የማጠናከር ሚሲዮናዊ ተልእኮ ያብራራል፤ በየቤተ ክርስቲያኑም ሽማግሌዎችን ከሾሙላቸው በኋላ ጠመውም ከጸለዩ በኋላ ላመኑበት ለጌታ አደራ ሰጡአቸው።

የጸም ብድኔ

የዕብራይስጡ ቃል “አፍን መሸፈን” የሚል ትርጉም ሲኖረው፤ የግሪኩ ቃል ደግሞ “አለመብላት” ማለት ነው፤ ጸም ግን ከመራብ እጅግ ያልፋል። በመሠረቱ፤ ጸም ከምግብና ውሃ ጋር ብቻ የተቆራኘ አይደለም፤ እነዚህ ዋና መግለጫዎቹ ቢሆኑም። ባልና ሚስት ራሳቸውን ለጸሎት በሙላት ለመስጠት በጋራ ስምምነት ከግብረ ሥጋ “መጸም” ይፈልጉ ይሆናል (1ቆሮ. 7፡5)።

ይህን ፍች እንዳቀርብ ፍቀዱልኝ፤ ጸም በመንፈሳዊ ምክንያቶች ከተወሰኑ አካላዊ ፍላጎቶች በፈቃደኝነት ራስን ማቀብ ነው። አብዛኛውን ጊዜ ጸም ከምግብና ከመጠጥ መታቀብ ሲሆን፤ ሌሎች ነገሮችንም ሊያካትት ይችላል።

የተለያዩ ዐይነት አጽዋማት

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ተለያዩ ዐይነት አጽዋማት (ጽዋች) ይናገራል። አንዳንድ አጽዋማት የአደባባይ (በይፋ የሚደረጉ) ናቸው። የነነዌ ንጉሥ የነቢዩ ዮናስን ትንቢታዊ መልእክት ከሰማ በኋላ ከተማ አቀፍ ጸም ዐወጀ፤ እንስሳቱን እንኳ ከምግብና ከመጠጥ ከለከለ (ዮናስ 3፡5-10)። ነቢዩ ኢዩኤል የጌታን ምሕረትና መንፈሳዊ መነቃቃት ፍሊጋ ለአገር አቀፍ ጸም ጥሪ አደረገ (ኢዩ. 1፡14)።

በርካታ ጽዋቶችን ግን የግል (የባባቻ) መሆን አለባቸው። በማቴዎስ 6፡16-18 ላይ ኢየሱስ እየጸምን እንደ ሆነ ለሰዎች የሚያሳውቅ አለባበስም ሆነ አኳኋን እንዳይኖረን አስጠንቅቆናል። ከጥቂት ዓመታት በፊት፤ “መጋቢው የአርባ ቀን ጸሙን አጠናቀቁ” የሚል ርእስ የያዘ የዜና ቤተ ክርስቲያን ሕትመት ደርሶኝ ነበር። በጸሙ ያገኛቸው መንፈሳዊ ነገሮች ቢኖሩ እንኳ ለሕዝብ በማስተዋወቅ ድርጊቱ እንዳጣቸው በዚያን ወቅት አስቤ ነበር። አላውቅም። አርባ ቀን መጸምና ስለ ጉዳዩ ለሆነ ሰው አለመናገር እጅግ ከባድ ይሆን ይሆናል።

ጸም ምን ያህል ርዝመት ይኖረዋል?

መጽሐፍ ቅዱስ የአንድ ቀን፤ የሰባት ቀናት፤ የሃያ አንድ እና የአርባ ቀናት ርዝመት ስላላቸው አጽዋማት ዘግቧል። የጊዜ ገደብ የለውም። እየሱስ ለአርባ ቀናት እንዲጸም “መንፈስ [ቅዱስ] ወሰደው” (ማቴ. 4፡1-2)፤ እኛም ስለ ጊዜው ርዝመት መንፈስ ቅዱስ እንዲመራን መፍቀድ አለብን። ለነገሩ ጸም ለመጀመር መንፈስ ቅዱስን ለመስማት ንቁ የሆነ ክርስቲያን መቼ መቆም እንዳለበት ለማወቅም ንቁ ይሆናል።

የጸም ደረጃዎች

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እጅግ ከሚያስደንቁት የጸም ገጽታዎች አንዱ የጸም ደረጃዎች ናቸው። አንዳንዶች ያለ ምግብና ውሃ፤ ሌሎች ደግሞ ያለ ምግብ ሲጸሙ፤ ከወይንና ከአስደሳች ምግብ በመታቀብ የጸሙም አሉ። እነዚህን የተለያዩ ደረጃዎች በየፈርጃቸው መመልከቱ እንደሚረዳ አስባለሁ።

ምንም ምግብና መጠጥ የማይወስድበት ጽኑ ጸም አለ። በሐዋርያት ሥራ 9፡9 የሚገኘው የጳውሎስ ጸም ጽኑ ጸም ነበር። መሴ ሕጉን ከእግዚአብሔር ሲቀበል ሲጸም የነበረው ጸም በዚሁ ክፍል ይካተታል። ለአርባ ቀናት ያለ ምግብና መጠጥ ቆየ፤ ጽኑና ሕስቸጋ ጸም።

በመደበኛ ጽም ውስጥ ሰው አይመገብም፤ ውሃ ግን ይጠጣል፡፡ ይህ የተለመደ የጽም መንገድ ነው፡፡ የኤልያስ ጽም ምናልባት መደበኛ ጽም ሳይሆን አይቀርም፤ መጽሐፍ ቅዱስ የሚናገረው ያለ ምግብ መጓዙን ብቻ ነውና (ነገ. 19፥8)፡፡ ጌታ ኢየሱስም በአርባ ቀናት ጽሙ ውሃ ይጠጣ እንደ ነበር ይታሰባል፤ ወንጌላቱ ስለ ረሃቡ እንጂ ስለ ጥማቱ አንዳች አይነግሩንምና፡፡

ከዚያ ደግሞ ከፊል ጽም አለ፡፡ ይህ በዳንኤል 10፥3 ላይ ተገልጿል፤ “ሦስቱም ሳምንት እስኪፈጸም ድረስ ምርጥ ምግብ አልበላሁም፤ ሥጋም ሆነ የወይን ጠጅ ወደ አፌ አልገባም፤ ቅባትም አልተቀበሁም” (ኢ.መ.ት)፡፡

ጽም ለምን?

ይህን ጠቃሚ ነጥብ አጽንኦት እንድንሰጠው ፍቀዱልኝ፤ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የጽም ዓላማ ሁልጊዜም መንፈሳዊ ነው፤ የሆነ መንፈሳዊ ግብ ለመምታት፡፡ ጽም አካልን በማጥራትና ከብደትን በመቀነስ ለጤና አስተዋጽኦ ቢያደርግም በመጽሐፍ ቅዱሳዊ አተያይ ይህ ጽም አይደለም፡፡ ለእኔ፤ እግዚአብሔር ለሆነ ምክንያት እንደጽም ሲመራኝ መፈጸም አይከብደኝም፡፡ ረሃቡ ብዙም አያስቸግረኝም፡፡ ከብደት ለመቀነስ ስጽም ግን በየአቅጣጫው ጦርነት ይፈጠራል፡፡

ለመንፈሳዊ መገራት መጽም

ከቅዱሳት መጻሕፍት እንደምናየው እግዚአብሔር ሕዝቡ እንዲጽሙ ያዘዘበት ቀዳሚ ሐሳብ ራሱን ማዋረድና ራሱን ዝቅ ማድረግ ነው፡፡ በመዝሙር 35፥13 ዳዊት እንዲህ ይላል፤ “እኔስ እነርሱ በታመሙ ጊዜ ማቅ ለበስሁ፤ ነፍሴንም በጽም አደከምኳት”፡፡

እንደጥናም በመዝሙር 69፥10 ላይ፤ “ነፍሴን በጽም አስመረርሁአት፤ ለስድብም ሆነብኝ” ይላል፡፡ ይህ ውብ ሐሳብ ነው፤ ጽም የነፍስ ለቅቶ ነው፡፡

ከዚያም በመዝሙር 109፥24፤ “ጉልበቶቼ በጽም ደከሙ፤ ሥጋዬም ቅቤ በማጣት ከሰ” ይላል፡፡

በዕዝራ 8፥21፤ “በአምላካችን ፊት ራሳችንን እናዋርድ ዘንድ ... በዚያ በአኅዋ ወንዝ አጠገብ ጽም ወደሁ” የሚል እናነባለን፡፡

እግዚአብሔር ከሕዝቡ አብዝቶ ከሚፈልጋቸው ነገሮች አንዱ ትሑታን እንዲሆኑ ነው፡፡ እንዳንዴ “ጌታ ሆይ፤ ትሑት አድርገኝ” ብለን እንጸልያለን፡፡ ይህ ግን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ጸሎት ነው ብዬ አላስብም፡፡

እግዚአብሔር እኛን ትሑት ማድረግ እንዳለበት የሚናገር እንድም የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ለግኝቼ አላውቅም፡፡ እርሱ ዝቅ ያደርገን ይሆናል፤ ነገር ግን እኛ ራሳችን ትሑት መሆን አለብን፡፡ ይህ የእኛ ኅላፊነት ነው፡፡ እደግመዋለሁ፤ ትሑትና (ራሱን ማዋረድ) የእግዚአብሔርን ልብ ስለሚያስደስት እንዲባርከን ያስችለዋል፡፡ ሐዋርያው ጴጥሮስ እንዲህ ብሎ ያውጃል፤

ጎበዞች ሆይ፤ ለሽማግሌዎች ተገዙ፤ ሁላችሁም እርስ በርስ ሰርሳችሁ አየተዋረዳችሁ ትሑትናን እንደ ልብስ ታጠቁ፤ እግዚአብሔር ትሰቧተኛችን ይቃወማልና፤ ለትሑታን ግን ጸጋን ይሰጣል፡፡ እንግዲህ በጊዜው ከፍ እንዲያደርጋችሁ ከኅይለኛው ከእግዚአብሔር እጅ በታች ራሳችሁን አዋርዱ፡፡ (ዕጲ. 5፥5-6 - አጽንኦት የተጨመረ)

ኢየሱስ ለደቀ መዝሙርነት ያደረገልን ጥሪ ሁለተኛችንን በእርሱ ውስጥ እናገኝ ዘንድ ራሳችንን እንድንክድ የሚጋብዝ ነው፡፡ እውነተኛ (ክልብ የመነጨ) ግዜን ከምግብ ፍላጎት ይበልጣልና ጽም የመለኮታዊ ግዜን እና ንስሐ ትክክለኛ መግለጫ ነው፡፡ ስለዚህም ጽም የውስጣዊ ንስሐችን ውጫዊ መግለጫ ይሆናል፡፡

በአካላዊ ፍላጎትና በመንፈሳዊ መገራት መካከል ያለውን ግንኙነት አስታውሱ፡፡ የስድም ጎጢአት “እንጀራን ከመጥገብ” ጋር የተያያዘ ነው (ሕዝ. 16፥49)፡፡ ስለ እስራኤልም ሲናገር እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ከጠገብ ኋቸውም በኋላ እመነዘሩ” (ኤር. 5፥7)፡፡ የምግብና የመጠጥ ፍላጎት አላግባብ ለጥቅም ሲውል፤ በሌሎች አቅጣጫዎች ሕይወት ለጥቃት ይጋለጣል፡፡ ተቃራኒውም እውነት ነው፤ አካላዊ ፍላጎቶች በቀጥጥር ሥር ሲውሉ፤ መንፈሳዊ ሕይወት ይጠነክራል፤ ይበረታልም፡፡ ይህ ትልቅ አጽንኦት የሚያስፈልገው እውነት ነው፡፡ ጽም ሥጋን (አካልን) ለማስዘዝትና የፍላጎት ገዢ ለመሆን የሚያግዝ መንፈሳዊ ሥረዐት (መገራት) ነው፡፡

ጽም እንደ መንፈሳዊ ባልንጀራ

ጽም ለብቻው የሚተገበረው ከስንትና ስንት እንዴ ነው፡፡ ሁልጊዜም ከሌላ መንፈሳዊ ተግባር ጋር ይያያዛል፡፡ ጽምን ለብቻው እንድንፈጽም የትም አልታዘዝንም፤ እንድንጸም አና እንድንጸልይ፤ ማቅ እንድንለብስ፤ ዐመድ እንድንነስንስ (የመለኮታዊ ግዜን እና ንስሐ ምልክቶች ናቸው) አና እንድንጸም፤ ጌታን በጽም እንድንፈልግ፤ ወይም ጌታን በጽም እንድናመልክ እንጂ፡፡

ጸም እነዚህ ሌሎች መንፈሳዊ ልምዶች ይበልጥ በውጤታማነት የሚተገበሩበትን ድብብ ይፈጥራል፤ መንፈሳዊ ልምዶች በጸም መንፈስ ውስጥ ይበለጽጋሉ። ለጸሎትና ጌታን ለመፈለግ ተስማሚ ድብብ ነው። በጸም ራሳችንን ከምድር እናለቅቅና በጸሎት ራሳችንን ከሰማይ ጋር እናያይዟለን። በጥልቅ መንፈሳዊ ጥምና ወቅት ይበልጥ ራሳችንን ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር እንድንተው ያስችለናል። በጸም ወቅቶች ከሌሎች ነገሮች በተጨማሪ በጸሎት ውስጥ ይበልጥ ነጻነት፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ውስጥ ይበልጥ አብርሃኑ፣ ለእግዚአብሔር ሀልዎትም ይበልጥ ጥልቅ ስሜት እንደሚኖረኝ አስተውያለሁ።

በመንፈስ ቅዱስ መሪነት መጸም የመንፈሳዊ መረዳታችንን ከፍታ ይጨምረዋል፤ ለእግዚአብሔር ነገሮችም ይበልጥ ንቁ ያደርገናል። የኢየሱስ የእርባ ቀናት የምድረ በዳ ጸም፣ መጋፈጥ ለነበረበት ጎይለኛ የሰይጣን ጥቃት አዘጋጅቶታል። ዳንኤልም ከእግዚአብሔር ዘንድ መገለጥ የተቀበለው በጸሎትና በጸም ነበር። በአንጻሪያ በነበረችው ቤተ ክርስቲያንም ጌታን ሲያመልኩና ሲጸሙ መንፈስ ቅዱስ ለጳውሎስና ለበርናባስ ያለውን ዕቅድ ገለጠላቸው። ጳውሎስና በርናባስ ለቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎችን የሾሙትና ለጌታ እድራ የሰጡት በጸሎትና በጸም ድብብ ውስጥ ነበር። ሙሴ ሕጉን ሲቀበል በጸምና በጥበቃ መንፈስ እንደ ነበር በዘዳግም 9፥9-10 ይናገራል።

ለመለኮታዊ ጥበቃ መጸም

የነጻ መውጣትና የጥበቃ ጸም ምሳሌ በዕዝራ 8፥21-23 ይገኛል፤ ራሳችንን በአምላካችን ፊት ዝቅ እንድናደርግ፣ ጉዞውም ለእኛና ለልጆቻችን፣ ለጎበኚታችንም ሁሉ የተቃና አንደ ሆንልን፣ እዚያው በአንድ ወንዝ አጠገብ ጸም ወደሁ። “መልካሚቱ የአምላካችን እጅ በሚፈልጉት ሁሉ ላይ ናት፤ እርሱን በሚተው ሁሉ ላይ ግን ቀጣው ትወርድባቸዋለች” ብለን ለጉሡ ነግረንው ስለ ነበር፤ በመንገድ ላይ ከጠላት የሚጠብቁን ወታደሮችንና ፈረስኞችን እንዲሰጠን ንጉሡን ለመጠየቅ ዐፍራ ነበር። ስለዚህ ጸምን፤ ወደ አምላካችንም ስለዚህ ነገር ልመና አቀረብን፤ እርሱም ጸሎታችንን ሰማ። (ኢ.መ.ት - አጽንኦት የተጨመረ)

ይህ ውጥ ታሪክ ነው። ሕዝቡ ከባቢሎን ወደ ኢየሩሳሌም የአራት ወራት ጉዞ ሲጀምሩ ነው፤ ጉዞውም ሽፍቶች በተሰጠበት ድንጋያማ ምድረ

በዳ ውስጥ የሚደረግ ነው። ንጉሡ ዕዝራንና ሕዝቡን እንዲያጅቡ ወታደሮቹን ለመላክ ጠይቆ ነበር። ዕዝራ ግን የሚያስፈልጋቸው ጥበቃ አምላካቸው ብቻ መሆኑ ላይ ተመክቶ (ተኩራርቶ) እምቢ አለ።

በባቢሎን ቅጥር ውስጥ በሰላም እየኖሩ እግዚአብሔርን ስለ መታመን ማውራት ቀላል ነው። የሚያግዛችሁ የሥጋ ለባሽ ከንድ በሌለበት በአደጋ መካከል ራሳችሁን ስታገኙ ግን ሌላ ታሪክ ነው። እዚህ ጋ ነው በርካታ ክርስቲያኖች ለዓለም መሣለቂያ ምክንያት የሚሆኑት። እግዚአብሔር ይመስገናል፤ ቀጥረው ጊዜ ሲመጣ ዕዝራ ርዳታ ፍላጋ ወደ ዓለም አልፎጣም። ይህን ማድረግ አሳፋሪ ሆኖ አግኝቶታል። ምንም እንኳን ዕዝራ ሥጋ ለባሽ ቢሆንም፤ በሥጋ መሣሪያዎች አልተዋጋም፤ ጸም ዐውጆ እግዚአብሔርን ፈለገ እንጂ። ጌታም ታደጋቸው።

ሁለተኛ ዜና ምዕራፍ 20 እስከ ዛሬ ከተካሄዱት ጦርነቶች ሁሉ ልዩ ስለ ሆነ እንግዳ ጦርነት ይተርካል (ምዕራፍ 4ን ተመልከቱ)። ንጉሡ ኢዮባፍጥ ግዙፍ የሶሪያ ጦር ጥቃት ሊሰነዘርበት አየመጣ ነበር። ጉዳዩን የተገነዘበው ኢዮባፍጥ እጅግ ስለ ፈራ፡ “እግዚአብሔርንም ሊፈልግ ፊቱን እቀና፤ በይሁዳም ሁሉ ጸም ዐውጆ” (2ዜና 20፥3)። ከዚያም ወደ እግዚአብሔር ጮኸ፤

አምላካችን ሆይ፤ አንተ አትፈርድባቸውምን? ይህን የመጣ ብንን ታላቅ ወገን እንቃወም ዘንድ አንችልም፤ የምናደርገውን አናውቅም፤ ነገር ግን ዐይኖቻችን ወደ አንተ ናቸው። (ቁጥር 12)

እየጸሙና እየጸለዩ ሳለም እግዚአብሔር የጦርነት ዕቅድ ሰጣቸው። ይኸውም ንጉሡ ከተዋረ ሠራዊቱ በፊት የሙዚቃ ባለሞያዎችን እንዲልክ የሚጠይቅ ልዩ ዕቅድ ነበር። ለእግዚአብሔር እንዲዘምሩና እንዲያመሰግኑ የተመደቡት እነዚህ መዘምራን ከሠራዊቱ ፊት ወጥተው፤ “ዘማሬውንና ምስጋናውን በጀመሩ ጊዜ ይሁዳን ሊወጉ በመጡት በአጭርና በምዕብ ልጆች፤ በሴይርም ተራራ ሰዎች ላይ እግዚአብሔር ድብቅ ጦርን አመጣባቸው፤ እነርሱም ተመቱ” (ቁጥር 22)። በነገራችን ላይ፤ ይህ ታላቅ የጸም መግለጫ ነው - “ነገር ግን ዐይኖቻችን ወደ አንተ ናቸው።”

በእኛም ዘመን እግዚአብሔር ከጠላቶቻችን የሚያድነንን (የሚታደ ገንን) የውጊያ ዕቅድ ለመግለጫ እየጠበቀ ሊሆን ይችላል? እግዚአብሔርን የሚፈልግና በምድሪቱ ጸምን የሚያውጅ ሌላ ኢዮባፍጥንስ እየጠበቀ ይሆን?

የእግዚአብሔርን ቀጣ ለማስቀረት መጸም

እግዚአብሔር ተናግሯል፡፡ ነፃ በእርባ ቀናት ውስጥ ትጠፋለች፡፡ ጉዳዩ እርግጠኛ የነበረ ከመሆኑ የተነሣ ፍርድ ሲቀር፤ እየመጣ የነበረውን መዓት ያወጀው ነቢዩ ዮናስ እጅግ ተቈጥቶ ለመጥፋት እግዚአብሔርን ለመነ፡፡ ነገር ግን የዚያች ጎጠኦቶች ከተማ ገጥሞ ማቅ ለብሰና ዐመድ ነስገሶ ነስሐ ገባና ከተማ አቀፍ ጸም ዐወጀ፡፡ እናም መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤

እግዚአብሔርም ከክፉ መንገዳቸው እንደ ተመለሱ ሥራቸውን አየ፡፡ እግዚአብሔርም ያደርግባቸው ዘንድ በተናገረው ክፉ ነገር ተጽጽቶ አላደረገውም፡፡ (ዮናስ 3፡10)

በምልጃና በጸም ነጻ መውጣት

እስከ አሁን ያየናቸው ምሳሌዎች በአብዛኛው የራስ ነጻ መውጣት ምሳሌዎች ናቸው፡፡ እግዚአብሔር ሌሎችንም ነጻ ለማውጣት ምልጃንና ጸምን ይጠቀማል፡፡ ሦስት ጉዳዮችን እንድንጠቅስ ፍቀዳልኝ፡፡

በዕዝረ 10፡6 እንዲህ እናነባለን፤

ዕዝረም ከእግዚአብሔር ቤት ፊት ተነሥቶ ወደ ኤልያሴብ ልጅ ወደ ዮሐናን ጻፉ ገባ፤ ስለ ምርኮኞቹም ጎጠኦት ያለቅስ ነበርና ገብቶ እንጀራ አልበላም፤ ውሃም አልጠጣም፡፡

ሕዝቡ በምርኮ ሳሉ እስራኤላዊ ያልሆኑ ሰዎችን በማግባት የእግዚአብሔርን ትእዛዝ አፈረሱ፤ ዕዝረ ስለ ጎጠኦታቸው የነበረው ግዙፍም በጸም ተገለጸ፡፡ ውጤቱም ሕዝቡ ጎጠኦታቸውን እየተናዘዙ ጣዖት እምላኪዎችን (እስራኤላዊ ያልሆኑ ሰዎችን) ማግባታቸውን መተዋቸው ነበር፡፡

የምልጃና የጸም ሌላ ምሳሌ በካህናት የመጀመሪያ ምዕራፍም ይገኛል፡፡ ይህም የእግዚአብሔር ሰው ወደ ኋላቸው ስለ ተመለሱ ሕዝቦች ይጸልያል፤

ይህን ቃል በሰማሁ ጊዜ ተቀምጬ አለቀኩሁ፤ አያሌ ቀንም አዝን ነበር፤ በሰማይም እምላክ ፊት እጽምና እጸልይ ነበር፤ እንዲሁም አልሁ፤ "አቤቱ የሰማይ እምላክ ሆይ፤ ለሚወድ ዱህና ትእዛዝህን ለሚያደርጉ ቃል ኪዳንንና ምሕረትን የምትጠብቅ፤ ታላቅና የተፈራህ እምላክ ሆይ፤ እኔ ባሪያህ ዛሬ በፊትህ ስለ ባሪያዎችህ ስለ እስራኤል ልጆች ሌሊትና ቀን የምጸልየውን ጸሎት ትሰማ ዘንድ ጀርህ ያድምጥ፤ ዐይኖችህም

ይከፈቱ፤ በእንተ ላይም ያደረግነውን የእስራኤልን ልጆች ጎጠኦት እናዘዝላለሁ፤ እኔና የእባቴ ቤት በድላናል፡፡ (ካህ. 1፡4-6)

ከሙሴ የሚበልጥ በጸሎትና በጸም ሌሎችን ነጻ የማውጣት ምሳሌ እይገኝም፡፡ ሙሴ ምናልባት በቅዱሱ እግዚአብሔርና በጎጠኦቶች ሕዝብ መካከል ባለው ክፍተት መካከል መቆምን ከማንም በላይ (ከኢየሱስ በቀር) ያውቃል፡፡ ከመጥቀም አስቀድሞ የሥልጣን ወንበሩን በመተው ስለ እነርሱ ያደረገውን ምልጃ ያስታውሳቸዋል፤

ስለ ሠራቸው ጎጠኦት ሁሉ፤ እርሱንም ለማስቆጣት በእግዚአብሔር ፊት ክፉ የሆነውን ነገር ስላደረጋችሁ፤ እግዚአብሔር ሊያጠፋችሁ ከተቈጣባችሁ ከቀጣውና ከመጓቱ የተነሣ ስለ ፈራሁ፤ እንደ ፊተኛው በእግዚአብሔር ፊት እርባ ቀንና እርባ ሌሊት ወደቅሁ፤ እንጀራ አልበላሁም፤ ውሃም አልጠጣሁም፡፡ እግዚአብሔርም በዚያን ጊዜ ደግሞ ሰማኝ፡፡ እግዚአብሔርም አዮንን ሊያጠፋው እጅግ ተቈጣው፤ ስለ አረንጎም ደግሞ በዚያን ጊዜ ጸላይሁ፡፡ (ዘጸ. 9፡18-20 - አጽንኦት የተጨመረ)

እስቡት እስቲ፤ አንድ ሰው በጸምና በምልጃ ዋጋ ከፍሎ፤ መላ አገሪቱ ከፍርድ ነጻ ወጣች፡፡ ከርስቲያኖች በጸሎትና በጸም እንዲህ ዐይነቱን ነገል ለመጠቀም መብታቸውና ጎላፊነታቸው ቢነቁ በቤቶቻችን፤ በአብያተ ክርስቲያናችን፤ በዓለማችን ምን ሊከሰት እንደሚችል ለመገመት እንኳ እንደፍራለንን፤ ለመሆኑ፤ ነጻ የወጡ ሕይወቶች የማያቋርጥ ሰልፍ ከጨለማ ወደ ብርሃን መንግሥት ሲጎርፍ በዐይነ ጎሊናችሁ ማየት ትችላላችሁ፤ አስቸጋሪ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻቸው ወደ ኢየሱስ የመጡላቸው አባቶችና እናቶች የደስታ ጩኸት ሰማያትን ሲያጥለቀልቅ መስማት ትችላላችሁ፤ በመቶዎች የሚቆጠሩ ማላጆች ምሽጉን ጥሰው የጎጠኦት ምርኮኞችን ነጻ ሲያወጡ ሰይጣን በሽንፈት ሲወሸቅ ማየት ትችላላችሁ፤

የጸም ሽልማት

ኢየሱስ እንዲህ አለ፤

እንተ ግን በምትጸምባት ጊዜ ፊትህን ታጠብ፤ ራስህንም ተቀብ፤ በዚህም መጸምህ በሰው-ር ያለው አባትህ ብቻ የሚያውቀው፤ ከሰዎች ግን የተሰወረ ይሆናል፤ በሰው-ር የተደረገውን የሚያይ አባትህም ቁጥህን ይከፍላሃል፡፡ (ማቴ. 6፡17-18 - አ.መ.ት)

ኢየሱስ የሽልማትን አነሳሽነት አሳንሶ አልተመለከተውምና ከቦታ አድራጎትና ከጸሎት ጋር በጤናማ (በተገቢ) መንፈስ የጸሎት ብድራት እንደሚቀበሉ ቃል ገብቷል። በሃይማኖተኝነታቸው በሌሎች ፊት ሞገስ ለማማኘት የሚጸሙ የሚያገኙትን ብድራት ደግሞ በቅርብ ወቅት ሲደሰት ይጠቅሳል፤ "ዋጋቸውን በሙሉ ተቀብለዋል።"

ጌታ ኢየሱስ ዋጋን ለመናገር በቅርብ 16 ላይ የተጠቀመበት ቃል በቅርብ 18 ከተጠቀመበት የተለየ ነው። የግብዞታችን ዋጋ ለመናገር ጥቅም ላይ የዋለው ቃል ዋጋው አዚያው እንደሚከፈል እና በሙሉ እንደሚከፈል የሚናገር አንድምታ አለው። በሌላ አገላለጽ "የሚያዩትን ነው የሚያገኙት"። በትክክለኛው መንፈስ ለሚጸሙ በምላሽነት የሚሰጠውን ዋጋ ለማስረዳት የተጠቀመበት ቃል ሐሳብ ግን በጊዜ ሂደት የሚገኝን መታደስ የያዘ ነው። የጸም ዋጋ የትርፍ ድርሻው በየጊዜው እያደገ እንደሚሄድ የንግድ ተቋም ነው። እግዚአብሔር የጸምን ዋጋ ከቀን ወደ ቀን ለእናንተና ለሌሎች መግለጡን ይቀጥላል።

ክፍል አራት

የሚያደምጥ አምላክ

፲፭ - እንዳንድ የጸሎት ለምኞቶች እና እንዴቶች

እግዚአብሔር ሁልጊዜ የሚመልሰው ጸሎት

እንድ ሚሲዮናዊ በውጭ አገር ለሚያገለግሉ ሚሲዮናውያን ደብዳቤ በሚልክ የሰንበት ትምህርት ቤት ውስጥ ካለች አንዲት ብላቴና ደብዳቤ እንደ ደረሰው ከጥቂት ጊዜአት በፊት አጫወተኝ። አስተማሪያቸው እውነተኛና ታታሪ ሚሲዮናውያን እጅግ ሥራ ስለሚበዛባቸው ለደብዳቤዎቻቸው መልስ ላይሰጡ እንደሚችሉ ነግራቸው ነበርና የደረሰው ደብዳቤ በአጭሩ እንዲህ የሚል ነበር፤

ውድ ቄስ ስሚዝ፤

ለየጸሐይንልህ ነው። መልስ እየጠበቅን አይደለም።

ትንሿ ልጅ ሳታውቅ የብዙ ክርስቲያኖችን የጸሎት ሕይወት ጠቅልላ (ጨምቃ) አቅርባዋለች፤ ለየጸሐይንልህ ነው። መልስ እየጠበቅን አይደለም። እውነቱን ለመናገር ብዙዎቻችን ጸሎታችን ምላሽ ሳያገኝ ሲቀር አንደነቅም፤ ምላሽ ሲያገኝ አንጂ። መሆን የነበረበት ግን ተቃራኒው ነው።

ቤቴ ያለውን ማብሪያና ማጥፊያ ስጫን መብራቱ በመብራቱ አልደነቅም። የመኪናዬን ቀላልፍ ሳዘር (ምሳሌው አጠራጣሪ እንደ ሆነ ዐውቃለሁ)፤ ሞተሩ በመነሣቱ አልደነቅም። እናም እግዚአብሔር ጸሎቴን ሲመልስ ልደነቅ አይገባኝም ነበር። የእግዚአብሔር ሐሳብ ጸሎታችን እንዲመለስ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ያልተመለሱ ጸሎቶች የመኖራቸውን እውነታ ቢቀበልም፤ ጸሎቶች እንደሚይመለሱ ግን በፍጹም ግምት አይወስድም። መልስ ያገኙ ጸሎቶች የዘወትር ሁነቶች እንጂ የተለዩ ኢጋጣሚዎች መሆን የለባቸውም።

ሆኖም ጸሎት ከክርስትና ሕይወት ግዙፍ ምስጢራት አንዱ ነው። እንዳንድ ጊዜ፤ ጸሎቶቻችን በተከታታይ አምነታዊ መልስ ሲያገኙ እንዴት መጸለይ እንዳለብን በመጨረሻ እንደ ተረዳን አናስብለን። ከዚያ ደግሞ ጸሎቶቻችን በጥጥ ወደ ተወተፈ ጆሮ የሚደርሱ የሚመስልበትና መስመሮች ሁሉ እንደ ተያዙ የሚገልጥ ምላሽ የምናገኝበት ረጅም ወቅት ይገጥመናል።

ደቀ መዛሙርቱ ኢየሱስን፤ “ጌታ ሆይ፤ ጸሎት አስተምረን” ማለታቸው አይርገምም፡፡ ይህን ልብ በሉ፤ ጸሎት በተፈጥሮ ወይም ያለ አንዳች ጥረት አይመጣም - ልንማረው ይገባል፡፡ ከሁሉ የላቀ መምህር እንዳለንና ለማስተማር ያለው ፍላጎትም እኛ ለመማር ካለን ፍላጎት እኛውን እንደሚልቅ ማወቅ መልካም ነው፡፡

የጸሎት አርአያ (ሞዴል)

መጸለይን በመማር ሂደት ውስጥ ሁለት ጥያቄዎች መፍትሔ ማግኘት አለባቸው፤ ሳንዴታ እንደሚጸለይና ስለ ምን እንደሚጸለይ፡፡ በጸሎት ውስጥ የምንጋፈጠው እያንዳንዱ ትግር በእነዚህ ሁለት ጥያቄዎች ዙሪያ የሚያጠነጥን ሲሆን፤ ኢየሱስ ሁለቱንም በማታወስ 6፡1-13 መልሷቸዋል፡፡

ይህ ምንባብ በእርግጥ የተራራው ስብከት አካል ነው፡፡ እግዚአብሔር ሁልጊዜ የሚመልሰውን ጸሎት መንፈሳዊ ቅድመ ሁኔታዎችና የጸሎቱን ተለይቶ የሚታወቅ ይዞት ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ ነግሯቸዋል፡፡

የክርስቶስ ዕቅድ በሃይማኖታዊ ሥርዐትነት የምንደጋግመው የጸሎት ቅርጽ መስጠት አይደለም፤ “በከንቱ መድኃኒት” በማለት ከገለጸው ሐሳብ ጋር ይጋመልና፡፡ የጌታ ሐሳብ ስንጸልይ የምንከተለው ምሳሌ መስጠት ነው፡፡ ይህ አርአያ (ሞዴል) ነው፤ ገደፍ ነው፡፡ በመርሕ ደረጃ ሁሉንም ነገር ይሸፍናል፤ እግዚአብሔርን ልንጠይቀው የምንችለውንም ነገር ሁሉ አካትቷል፡፡ መቼም ሊያጋጥመን የሚችለው እያንዳንዱ አስፈልጎት በዚህ ሞዴል ጸሎት ተሸፍኗል፡፡ ስንጸልይ፤ ጸሎታችን ምንም ዐይነት ርዝመት ቢኖረው፤ እዚህ የሚገኙትን መርሐች መተንተኛችን ነው፤ ዐፅዋቱን ሥጋ ማልበሳችን ነው፡፡ ለመጸለይ መንገዱ ይህ እንደ ሆነ ኢየሱስ ተናግሯል፡፡ በእነዚህ ዝርዝር ሁኔታዎች መሠረት የተጻለየ እያንዳንዱ ጸሎት ምላሽ ያገኛል፡፡

ምላሽ ስለሚያገኝ ጸሎት አራት ክፍሎችን ከእነዚህ ጥቅሶች ማግኘት ይቻላል፡፡ ነገር ግን እነዚህን አራት አስፈላጊ ነገሮች ከመመርመራችን አስ ቀድመን፤ የምንባቡን መዋቅር መመልከቱና ጠቅላላ አድርጎ ማየቱ ይረዳናል፡፡ የላቀው መምህር እያስተማረ ነው፡፡ መጀመሪያ እንዴት እንደሚጸለይ ያስተምረናል፤ ከዚያም እንደዚያ የማይጸለይበትን ምክንያት ያቀርብናል፤ በመጨረሻም፤ እንዴት እንደሚጸለይ ይነግረናል፡፡

እንዴት እንደሚጸለይ

ኢየሱስ ይህንን የተራራውን ስብከት ከፍል በማስጠንቀቂያ ነው የሚጀምረው፤

ሰዎች እንዲያዩላችሁ፤ መልካም ሥራችሁን በፈታቸው ከማድረግ ተጠንቀቁ፤ እንዲህ ካደረጋችሁ ከሰማዩ አባታችሁ ዋጋ አታገኙም፡፡ ግብዞች በሰዎች ዘንድ ለመከበር ብለው በየጻዳናውና በየምክራራቡ እንደሚያደርጉት፤ አንተም ለድቸች ምጽዋት በምትሰጥበት ጊዜ ይታይልኝ ብለህ ጥሩምባ አታ ስነፋ፤ እውነት አላችኋለሁ፤ እንዲህ የሚያደርጉ ዋጋቸውን በሙሉ ተቀብለዋል፡፡ እናንተ ግን ለድቸች ስትሰጡ ቀኝ እጃችሁ የሚያደርገውን ግራ እጃችሁ አይወቅ፤ ምጽዋታችሁ በስውር ይሁን፤ በስውር የተደረገውን የሚያይ አባታችሁም ዋጋችሁን ይከፍላችኋል፡፡ (ማቴ. 6፡1-4 - አ.መ.ት)

ኢየሱስ በጸሎት ውስጥ ስላሉ ሁለት የተለመዱ አደጋዎች - እንደ ግብዞች መጸለይና እንደ አሕዛብ መጸለይ - ያስጠነቅቀናል፡፡

- ግብዞች በተሳሳተ መነሻ (ሰበ ድርጊት) ይጸልያሉ፡፡
- አሕዛብ በተሳሳተ መንገድ ይጸልያሉ፡፡
- ግብዞች የጸሎትን ዓላማ ያበላሻሉ፡፡
- አሕዛብ የጸሎትን ባሕርይ በተሳሳተ መንገድ ይገነዘባሉ፡፡
- ግብዞች ሰውን ለማስደነቅ ይጸልያሉ፡፡
- አሕዛብ እግዚአብሔርን ለማስደነቅ ይጸልያሉ፡፡
- የግብዞች ስሕተት ሆነ ተብሎ የተደረገ ነው፡፡
- የአሕዛብ ስሕተት ባለዋቂነት የተደረገ ነው፡፡

እንደ ግብዞች አትጸልዩ (ቍጥር 5፤ 6)

እንዳንድ የግብዞችና የአሕዛብ መገለጫዎች በሁላችንም ውስጥ ተደ ብቀው ይገኛሉ፡፡ ጸሎትን ሌሎችን ለማስደነቅና ትኩረት ለመሳብ የመጠቀም ፈተናው አለ፤ ይህ በውስጣችን ያለው ግብዝነት ነው፡፡ እንደዚሁም፤ እግዚአብሔርን በረጅምና ደምፁ ጎልቶ በሚወጣ ጸሎት ማሳመን እንደሚቻል በማስብ ያለ ማሰላሰልና ያለ ዝግጅት ወደ ጸሎት መጣደፍ አለ፤ ይህ ደግሞ በውስጣችን ያለው አሕዛብነት ነው፡፡ እነዚህ ሁለት ሕጻኖች በእውነተኛ ጸሎት ውስጥ ያለውን ሕይወት አንቋው ስለሚይዙ መወገድ አለባቸው፡፡ ይህ እንዴት እንደሚደረግ ኢየሱስ በቀጣዮቹ ቍጥሮች ይነግረናል፡፡

አሉታዊው አስተምህሮ፤

ስትጻልዩ እንደ ግብዞች አትሁኑ፤ አነርሱ ለሰዎች ለመታየት ሲሉ በየምክራቡና በየመንገዱ ማእዘን ላይ ቆመው መጻለፊን ይወዳሉና፡፡ (ኢ.መ.ት - ቍጥር 5ሀ)

ምክንያቱ

እውነት እላችኋለሁ፤ ሙሉ ዋጋቸውን ተቀብለዋል፡፡ (ቍጥር 5ለ)

አዎንታዊው አስተምህሮ፤

እንተ ግን ስትጻልይ ወደ ከፍልህ ግባ፤ በሩጎም ዘግተህ በስውር ወዳለው አባትህ ጸልይ፤ በስውር የተደረገውን የሚያይ አባትህም ዋጋህን ይከፍልሃል፡፡ (ቍጥር 6 - ኢ.መ.ት)

እንደ አሕዛብ አትጻልዩ (ቍጥር 7-13)

አሉታዊው አስተምህሮ፤

አሕዛብ በመናገራቸው ብዛት እንዲለሙ ይመስላቸዋልና ስትጻልዩ እንደ አነርሱ በከፍተኛ አትድገሙ፡፡ (ቍጥር 7)

ምክንያቱ

ስለዚህ አትምስሉአቸው፤ ሳትለምኑት አባታችሁ የሚያስፈልጋችሁን ያውቃልና፡፡ (ቍጥር 8)

አዎንታዊው አስተምህሮ፤

እንግዲህ እናንተስ እንዲህ ጸልዩ፡

"በሰማያት የምትኖር አባታችን ሆይ፤ ስምህ ይቀደስ፤

መንግሥትህ ትምጣ፤

ፈቃድህ በሰማይ እንደሆነች

እንዲሁ በምድር ትሁን፤

የዕለት እንጀራችንን ዛሬ ስጠን፡፡

እኛም ደግሞ የበደሉንን ይቅር እንደምንል፤

በደላችንን ይቅር በለን፡፡

ከክፉም እድህን እንጂ

ወደ ፈተና እታግባን፤

መንግሥት ያነተ ናትና፤

ገደልም፤ ከብርም ለዘለዓለሙ፤ አመጸን፡፡ (ቍጥር 9-13)

እንዴት እንደሚጸልይ

አሁን እግዚአብሔር ሁልጊዜም ወደሚሰማው ጸሎት አራት ቅመሞች ትኩረታችንን እናዘር፡፡

1. ከልባችን በቅንነት መጸልይ አለብን (ቍጥር 5)

በቍጥር 5 እንደምናየው፡ ጸሎት በመጀመሪያ የልብ ቅንነትን ይጠይቃል፡፡ ኢየሱስ በሕዝብ ፊት የሚደረግን ጸሎት አላወገዘም፤ "ለሰዎች ለመታየት" ሲባል የሚደረግን ጸሎት አንጂ፡፡

የሰከነው እውነት አነሆ፡፡ የሰው ከሁሉ ከፍ ያለውና እጅግ ቅዱስ የሆነው ተግባር ጸሎት ነው፤ በእርግጥም በጸሎት አልፍኝ ውስጠኛ መቅደስ ውስጥ ስንሆን ከጎጢአት አደጋ ነጻ ነን፡፡ ሆኖም ስርስሮ ከሚመጣና ነገርን ከሚያበላሽ የጎጢአት ገደል አዚያ ውስጥ እንኳ ማምለጥ አንችልም፡፡ እጅግ የተቀደሱ አፍታዎቻችን የታላቅ ጎጢአቶች ወቅት ሊሆኑ ይችላሉ፡፡ የረከሱ ሐሳቦች፤ ተገቢ ያልሆኑ መነሣሻዎች እጅግ የተቀደሰውን ስፍራ ጥሰው በመግባት ጭቃማ እግራቸውን በዙፋን ከፍሉ ወለል ላይ በአብሪት ይጠርጋሉ፡፡

በጣም የላቁ ተግባሮቻችን አንዳንድ ጊዜ እጅግ ዝቅ ባሉ ነትጎች ምክንያቶች የተቀሰቀሱ ናቸው፡፡ "ከንቱነት" አለ ናፖሌዮን፤ "የአብዮት መንግሥት" ነው፡፡ ነጻነት ስበብ ብቻ ነው፡፡" በመጸልይ ጥረት ውስጥ ስለራሳችን እውነቱን አንደርስበት ይሆናል፤ ምናልባት በስውሩ የጸሎት መሠሪያ ውስጥ "የውስጣዊ" ንጽሕናችንን የመጨረሻ ፈተና እንገናኛለን፡፡

ጸሎታችንን የመንፈሳዊ ደረጃ እርማ ስናደርገው ግብዝነት ይሆናል፡፡ ጸሎትን ሌሎችን ለማስደነቅ ስንጠቀምበት ግብዞችን እንሆናለን፡፡ በተለይ በሕዝብ ፊት የሚደረግ ጸሎት ለዚህ ፈተና የተጋለጠ ነው፡፡

ከቅርብ ጊዜ በፊት እንዳገለግል የተጋበዘቡበት ኮንፈረንስ ሊቀ መንበር በሕዝብ ፊት በሚያደርጋቸው መሳጭ ጸሎቶች ተለይቶ ይታወቃል፡፡ ብዙዎች ሁሉም የጸሎቶቹን ውብት በማድነቅ በፊቱ ይናገራሉ፡፡ የትኛውም ሥጋ ለባሽ ሊሸከመው ከሚችለው በላይ ነበር፡፡ ለመጸልይ ሲቆም (ይህን ደግሞ አዘውትሮ ያደርጋል)፤ ተፈጥሯዊ ያልሆነ ወፈር ያለ የፑልፒት ድምፅ ማስማትና ልታይ ልታይ የጭሉ ሐረጎችን እንደ ተራራ መቆለል እየተጠ

ናወተው መጣ። ሼክስፒር እንኳ የሚመስጥበት ዐይነት ነበር። ለዚህ ሰው ጸሎት ትርኢት ለሕዝብ የሚቀርብ ዐውደ ርዕሰ ሆኖበታል። ጸሎትን የሰዎችን ትኩረት ወደ ራሳችን ለመሳብ ስንጠቀምበት የምንጸልየው ወደ እግዚአብሔር ሳይሆን ወደ ሰዎች፣ የምንፈልገውም የእርሱን በረከት ሳይሆን የእነርሱን አድናቆት ይሆናል።

የጸሎት ብልሽት ረቂቅ ሊሆን ይችላል። ለሰብሰባ ከቤቴ በጂዎች የሚቆጠር ከሎ ሚትር ርቄ በሄድኩበት ሰፍራ አንድ ምግብ ቤት ውስጥ ቁርሴን አየበላሁ ነበር። አስተናጋጄ ምግቤን ስታቀርብልኝ ራሴን ዝቅ አድርጌ እግዚአብሔርን አመስገንኩ። ግማሽ እንቁላል እንዳገባደድኩ የሆኑ ጥንዶች ወደ ጠረጴዛዬ ተጠጉና ርናልድ ደን ስለ መሆን አለመሆኔ ጠየቁኝ። መሆኔን ተናዘዝኩ።

“ወደ ምግብ ቤቱ ስትገባ” አለ ወንድዬው። “እንተ መሆንህን ለሚስቴ ነግራለች ነበር፤ አርግጠኞች ግን አልነበርንም።”

ከዚያ ሚስትየው ቀጠለች፤ “ለማዕዱ ካመሰገንክ እንተ መሆንክን እንደምናውቅ ለባሌ ነገርኩት። ጠበቅንህ፤ ራስህንም ዝቅ ስታደርግ እንተ እንደ ሆነክ ዐወቅን።”

እናም አሁን ምግብ ቤት ብቻዬን ስመገብ ስለ ምግብ የምጸልየው በእውነትም አመስጋኝ ሆኜ እንደሆነ ወይም የሆነ ሰው እየተመለከተኝ ሊሆን ስለሚችል እንደ ሆነ አለውቅም። መንፈሳዊ ዝናችሁ አደጋ ላይ ሲወድቅ ምንም መነሻ ምክንያት ከምታጡ ትንሽ እንኳ ቢኖራችሁ ይሻላል።

የግል ጸሎታችን እንኳ በዚህ በሽታ ሊለከፍ ይችላል። ከሁሉም መንፈሳዊ ተግባሮቻችን መካከል የዚህኛውን ያህል ለከንቱ ትዕይንት የተጋለጠ የለም። አብዛኞቹ ክርስቲያኖች የጸሎት ሕይወታቸውን በተመለከተ የበታችነት ስሜት ያለባቸው ይመስለኛል፤ እናም የመጸለይን “ምስጢር የተረዱ” ሲገጥ ሚቸው በአድናቆታዊ ፍርሀት ያዩአቸዋል። ያም በጸሎት ወደምናሳልፈው ረጅም ሰዓት የሰዎችን ትኩረት በመሳብ ከበሬታን የመፈለግ ፈተና ውስጥ ይኩትናል። በሌላ አነጋገር፣ ሙሉውን ሌሊት በጸሎት ማሳለፍና ይህንንም ለማንም አለመጎዣ አጅግ ከባድ ይሆናል።

በጸሎት እግዚአብሔርን በምንቀርብበት ጊዜ ከመቼውም ይልቅ ሙሉ በሙሉ ቅንና በነገር ሁሉ እውነተኛ መሆን አለብን። በግልጽነትና በእውነተኛ ነት፤ ለማስመስልም ሆነ ለይምስል ሳይሆን - ማለትም በንጹሕ መነሻ ስሜት ወደ ጸሎት ስንሄድ እግዚአብሔር በጸጋው ዙፋን ይቀበለናል።

እሃ፤ ችግሩ አለ ለካ። ንጹሕ ያልሆነን መነሻ ስሜት እንደ ማስዝቀት የሚያስቸግር ነገር የለም። የገዛ ራሳችን የከፋ ጠለት ራሳችን ነን። የክርስቶስ ትእዛዝ እጅግ የማይቻል ከመምስሉ የተነሣ ተስፋ ቁርጠን ጭራሹኑ ላለ መጸለይ እናስብ ይሆናል። በጸሎት ውስጥ ወዳለው ወደዚህ ልባዊ ቅንነት እንዴት ነው የምንደርሰው?

መልሱ በሚቀጥለው የጸሎት ቅመም ውስጥ ይገኛል።

2. በምስጢር መጸለይ አለብን (ቍጥር 6)

የሃይማኖት ምስጢራዊ ሃይማኖት ነው ሲባል አንድ ጊዜ ሰዎቹ ነበር። በሰዎች ለመታየት ከመጸለይ መዳኛው፤ እግዚአብሔር ብቻ ማየት በሚችልበት ቦታ - በምስጢር - መጸለይ መሆኑን አያሉስ ይነግረናል። ይህን ሊናገር በጭራሽ በሰዎች ፊት መጸለይ እንደሌለብን መናገሩ አይደለም። የቦታ ምስጢራዊነት ጠቃሚና ጌታችንም ሲተገብረው የነበረ ቢሆንም እንኳ እርሱ የሚናገርለት ምስጢራዊነት ከአካላዊነት ይልቃል።

በመሠረቱ የአደባባይ ጸሎታችን በግል ጸሎታችን ሊደገፍ ይገባዋል። በመድረክ ብቻ የምንጸልይ ከሆነ ግብዞች ነን። ታማኝነት የሞለበት ግላዊ የጸሎት ሕይወት ከሌለን የመድረክ ጸሎታችን ሊታይታ የሚደረግ እንጂ ሌላ አይሆንም።

ኢየሱስ የሚናገርለት ምስጢራዊ ጸሎት በአደባባይም ሊደረግ ይችላል። በዋናነት ምስጢራዊነቱ አእምሮአዊና መንፈሳዊ ነው። ቍልፋ ሐረግ፣ “በስውር ወዳለው አባትህ ጸልይ” የሚለው ነው። በአደባባይ ጸሎት ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ከመጸለይ ይልቅ ወደ አድማሮቹ እንጸልይ ይሆናል። እያንዳንዱ ሰው በየተራ ጮክ ብሎ በሚጸልይበት የጸሎት ጉባዔ ተካፍቶ ዐውቃለሁ፤ እያንዳንዱ ጸሎትም በልባዊ “አሜኖች” ይታጅብ ነበር - የእኔ ተራ እስኪደርስ ድረስ። ለመጸለይ የእናንተ ተራ ሲሆን ሁሉ ነገር እንዴት ጸጥ እንደሚል አስተውላችሁ ታውቃላችሁ? ስለዚህም አብረዎችሁ የሚጸልዩ ወገኖችን ጠምዝ “አሜኖች” የሚያወጣ ጸሎትን ፍለጋ የጸሎት ከረጢታችሁን ስታተራምሱ ራሳችሁን አግኝታችሁ አታውቁም?

ወይም የቤተ ሰብ የጸሎት ጊዜን ወደ ሰማዩ አባታችሁ በመጸለይ ፈንታ ቤተ ሰባችሁን ለመስበክ ተጠቅማችሁበት አታውቁም? ያው እንደ ምታውቁት፤ “ጌታ ሆይ ዮሐንስ ነገ እንበሳ ግቢ ልወስደው እንደሚልችል እንዲገባው አድርግ። ስላም፣የቆሸሽ ልኅበቶን እንድትሰበስብና ክፍሏን

እንደታደዱ እርዳት፤ በሳምንቱ መጨረሻም እንግዶች ይመጣሉና በላይ ግቢውን እንዲያደዱ እርዳው” ዐይነቶቹን ማለቱ ነው።

በምስጢር መጻሊይ “ወደ አባታችሁ መጻሊይ” ነው። ይህም በሀልዎቹ ላይ ማጥከር ማለት ነው። ትኩረታችን በእርሱ ላይ፤ በፊቃዱ ላይ፤ በከብሩ ላይ ያነጣጥራል ማለት ነው። በስፍራው ካሉት ከሌሎች ይልቅ የእርሱን መገኘት (ሀልዎት) ይበልጥ እናውቃለን ማለት ነው። ዓለምን በውጭ አስቀርተን በሩን ስንዘጋ፤ በውስጥ ከእርሱ ጋር ቀርተን በሩን ዘጋነው ማለት ነው። በሰዎች በተጨማሪ ከፍል ውስጥ እንኳ እየጸለዩ በአጽናፈ ዓለሙ ውስጥ ከእግዚአብሔርና ከእነርሱ በቀር እንድም ሰው የሌለ ያህል ሆነው ስለሚጸልዩ ጥቂት ሰዎች ሰምቻለሁ።

ለላው በምስጢር የመጻሊይ ትርጉም ከአርሱ የምናገኘው ምስጋና ይበቃናል ማለት ነው። ኢየሱስ ስለ ግብዞች ጸሎት ሲናገር፤ “ዋጋቸውን ተቀብለዋል” ይላል (ቍጥር 2)። ስለ ጳም እንደሚናገረው ምንባብ ሁሉ እዚህም፤ “ሙሉ በሙሉ የሚፈጸም፤ ወዲያውኑ የሚደረግ፤ በኋላ የሚመጣ ቀሪ የሌለው” ከፍያን የሚያሳይ ቃል ነው የተጠቀመው። በእርግጥም፤ ግብዞች የሚፈልጉት ይህንን ነው - እዚያው ዋጋ መቀበልን። የሰዎችን ምስጋና ከፈለጉ፤ ሊያገኙት ይችላሉ። ይህ ለየትኛውም ሰው እውነት እንደ ሆነ አስባለሁ። እንደ ሰው የዘመኑን ሰዎች ምስጋናና ጭብጨባ ማግኘት ላይ ልቡን ካዋለ፤ ምኞቱና የሕይወቱ እንቅሳቃሽ ጎይል ይህ ከሆነ፤ የፈለገውን ያንኑ ነገር ምናልባት ያገኝ ይሆናል። ይህንን አጥብቆ የሚፈልግ ሰው የሚያገኘው ነገር የተገባው ነው - የሚያገኘው ግን ያንኑ ብቻ ነው። “ዋጋቸውን ተቀብለዋል” - በሙላትና በመጨረሻ ከፍያነት።

ኢየሱስ ከአብ ስለሚገኘው ዋጋ (ከፍያ) ሲያወራ፤ በጳም ርእሰ ጉዳይ እንዳደረገው ሁሉ እዚህም የሚጠቀመው የተለየ ቃል ነው። ሊከፈል የተዘጋጀን ካሳ፤ በንግድ ላይ እየተገኘ ያለን ትርፍ የሚጠቁም ቃልን። አሁን በጸሎት መልሶች፤ ከእርሱ ጋር በሚኖር ተግባራት በሚገኝ የእግዚአብሔር ሰላም፤ እግዚአብሔር በእኛ ጥያቄ መሠረት ሲሠራ በማየት፤ ከእርሱ ጋር ላለን ጎብረት ጥልቀት በማግኘትና በሌሎች በርካታ ተጨማሪ መንገዶች ዋጋችንን እንቀበላለን። በፊቱ በምንቆምበት ቀን የምስጋናውን ስጦታዎች ስንቀበል ደግሞ ተጨማሪና ትልልቅ ከፍያዎች ይመጡልናል። ግብዙን ሰው ከሰዎች ምስጋና በቀር ምንም አያረካውም፤ “የምስጢር ጸላዩንም” ከእግዚአብሔር ምስጋና በቀር ምንም አያረካውም።

በቲአትር መድረክ ላይ የምትተውት ተዋንያን ናችሁ እንበል። የመድረኩ ተዋናይ እናንተ ናችሁ፤ ታዳሚዎቹ ፊታችሁ ተቀምጠዋል። ቲአትሩ ሲያልቅ፤ የታዳሚዎቹን ጭብጨባ ትሰማላችሁ። ለተመልካቾቹ ትተውናላችሁ፤ እነርሱም በተራቸው ያጨበጭቡላችኋል፤ ዋጋችሁን ተቀብላችኋል።

በጉባዔ ስትጸልዩ ግን ጉባዔው ተመልካቻችሁ (ታዳሚያችሁ) እንዳልሆነ ማስታወስ አለባችሁ። ለእነርሱ አይደለም “የምትተውት”። ታዳሚያችሁ እግዚአብሔር ነው፤ ጭብጨባውን፤ ምስጋናውን፤ አድናቆቱን ፍለጋ ለእርሱ ነው “የምትተውት”።

እንዲህ ዐይነቱ ሰው በአደባባይም ሆነ በጓዳ ከልቡ በቅንነት ለመጻሊይ ችግር አይኖረውም።

3. ቀላል አድርገን መጻሊይ አለብን (ቍጥር 7-8)

ኢየሱስ እዚህ ጋ የኩነው ከጌታ ድማግሞሽን እንጂ ድማግሞሽን አይደለም። የግሪኩ ቃል ወደ አማርኛ ለመተርጎም የሚያስቸግር ቢመስልም የማህበረሰብ ወይም በቃላት ጎርፍ ውስጥ የመቀባዝር ሐሳብን ያዘለ ነው። “እንደ አሕዛብ ስትጸልዩ አታነብንቡ” በማለት የሕያው ቃል ትርጉም ይገልጻል።

አሕዛብ አማልክቶቻቸው በጸሎቱ ርዝመትና በተነገሩት ቃላት ብዛት እንደሚመስሉ ያምናሉ። በዋናነት ለእነርሱ ጸሎት ማለት ለሚፈልጉት በረከት ብቁ እንደ ሆኑ አማልክቶቻቸውን የማሳመን ጉዳይ ነው። አማልክቱ ዝለው የተጠየቁትን አስኪሰጡ ድረስ የማዳከም ጸሎት ነው።

በጸሎት ምን ያህል አሕዛብ መሆን እንደምትችል ያስደንቃል። በሚቀጥለው ጊዜ ስትጸልዩ ራሳችሁን አድምጡ፤ አብዛኛው ጸሎታችሁ እግዚአብሔር ነገሮችን በእናንተ መንገድ እንዲያይ የማሳመን ሙከራ ሆኖ ታገኙት ይሆናል። አንዳንድ ጊዜ የጸሎቱ አብዛኛው ከፍል፤ ጥብቁን የእግዚአብሔር አጅ ፈልቅቄ የምከፍት ይመስል፤ እግዚአብሔር እንዲያምንብኝ ወይም ራሴ ባበጀሁት መንገድ ከእኔ ጋር እንዲተባበር ከመመከር ያልዘለለ እንደ ነበረ አልከድም።

ኢየሱስ እንደዚያ እንዳንጸልይ ይነግረናል። ለምን? “ሳትለምኑት አባታችሁ የሚያስፈልጋችሁን ያውቃልና” (ቍጥር 8)። አሕዛብ ስለ እግዚአብሔር ያላቸው ግንዛቤ የተሳሳተ በመሆኑ የተሳሳተ ጸሎት ይጸልያሉ።

እንዴት እንደምንጸልይ የሚወስነው የእግዚአብሔር ጠባይ ነው፤ ስለዚህም ለጸሎት ዋናው ነኝ የምንጸልደው ወደ ምን ዐይነት አምላክ እንደ

ሆነ ማወቁ ነው። ቅዱስ አውግስጢኖስ፤ “ጌታ ሆይ፤ የትኛው እንደሚቀድም እንዳውቅ ፍቀድልኝ፤ አንተን መጥራት ነው ወይስ አንተን ማወደስ? በተጨማሪም፤ አንተን ማወቅ ነው ወይስ አንተን መጣራት? ባይውቅህ ሊጠራህ የሚችለው አለን? የሚያውቅህም፤ ከሆንከው በላይ አይጠራህምና” በማለት ጸልዮአል (እጽንኦት የተጨመረ)።

ኢየሱስ እግዚአብሔርን የገለጸው “አባታችሁ” በማለት ሲሆን፤ ስንጸልይም “አባታችን ሆይ” እንድንል ነግሮናል (ቍጥር 9)። እነኚህ ቃላት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እግዚአብሔርን ለመጥራት ጥቅም ላይ የዋሉበት የመጀመሪያ ጊዜ ይህ ነው። ግንዛቤው በአዲስ ኪዳን ልዩት (unique) ቢሆንም በሚያሳዝን ሁኔታ ሐሳቡ ከአብዛኛው የዘመናችን ክርስትና የጠፋ ይመስላል። ኢየሱስ ሲጸልይ “አባት ሆይ” በማለት ነው። (እንዲህ ያልጸለየበት አንድ ቦታ ብቻ ሲሆን፤ ይኸውም “አምላኬ አምላኬ፤ ስለ ምን ተውኸኝ?” በማለት በመስቀል ላይ የጮኸበት ነው።) ሐዋርያው ጳውሎስ በጸሎቱ እግዚአብሔርን የሚጠራው፤ “የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክ እና አባት” በማለት ነው። ልጅ አባቱን በሚያነግርበት ቅለትና አስፈልገውን አባቱ አስቀድሞ የሚያውቅ ለት ልጅ በሚኖረው እርግጠኝነት እንድንጸልይ ታዘናል።

አንዳንዶች እግዚአብሔር የሚያስፈልገንን አስቀድሞ እንደሚያውቅ የሚናገረው ዐረፍተ ነገር ጥያቄ ማቅረብ እንደሚያስፈልገን እንደሚጠቁም ያምናሉ። “እግዚአብሔር አስቀድሞ ካወቀ፤ ምን መቸገር ያስፈልጋል? እንደሚያስፈልገን ካወቀና እንዲኖረን ከፈለገ እናገኛለን” በማለት ያስባሉ። አንድ ዝነኛ የመጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪ ወደ ጸሎት ጓዳ የመግባትና ስለ ነገሮች ለእግዚአብሔር ልመና የማቅረብ ጉዳይ “ከጸሎት ጅምርናስቲክነት” የዘለለ ነገር እንዳልሆነ ተናግሯል። የዚህ አመለካከት ብቸኛው ስሕተት፤ ሐሳቡ መሉ በመሉ ስሕተት መሆኑ ነው።

ኢየሱስ እግዚአብሔርን በዚያ መንገድ እንድንተረጎመው እንዳላለበ ግልጽ ነው። በቀጣዮቹ ቍጥሮች የሐዋርያት ጸሎትን ሲያስከትል፤ የተወሰኑ ነገሮችን ለይተን በመጥቀስ እንድንጸልይ ይነግረናል፤ ከእነዚህ ልመናዎችም አንዱ የዕለት አንጀራ ነው። በእርግጥም አባታችን ይህ እንደሚያስፈልገን ከመጠየቃችን አስቀድሞ ያውቃል።

ቃላቱ ለመጸለይ አንድንበረታታ አንጂ ከመጸለይ አንድንታቀብ የታቀዱ አይደሉም። ለአስፈልጎታችን እግዚአብሔርን ማሳመን እንደሚኖርብን ከመረዳት በሚመነጭ ልብ መሉነት ነው መጸለይ ያለብን፤ እኛ አስፈልጎታችንን ከማወቃችን በፊት አንኳ እንደሚያስፈልገን እርሱ ዐውቋል።

ልጄ የኮሌጅ ተማሪ ሳለ በአብዛኞቹ የሳምንት መጨረሻ ቀናት ለአንድ ሰዓት ተኩል ያህል ተገዛዛ ወደ ቤት ይመጣል። የሚመጣው እኔ የሰጠሁትን ግዙፍ ጥቁር፤ የጃጅ ተንደርበርድ መኪና እየነዳ ሲሆን፤ መኪናውን በመስታዎት የተሠራ ዕቃ መጫኛና የሚያስገመግም ከላክስ አስገጥሞለት ስሙን መርፌ ብሎ ሰይሞታል (“የሚበላሽ ነገር ካለ መበላሸቱ አይቀርም” ከተባለው “የመርፌ ሕግ” ነው የወሰደው)። ቤት ሲመጣ አንዳንድ ጥገናዎች ካስፈለጉት በማለት መኪናውን አዘውትረ እፈታትሻለሁ።

አንድ ቅዳሜ ማለዳ ጥናት ክፍሌ ውስጥ በግዴለሽነት እየተንገራደደ፤ በሐሳብ ተውጦ እዚህና እዚያ ሲመለከት ቁየና ቀስ ብሎ ስለ መኪናው ማውራት ጀመረ። በዝግታና በእርጋታ ጀመረና ወደ ጋለ የጥድፊያ ንግግር በፍጥነት ተሸጋገረ። መኪናው አዳዲስ ጎማዎች እንደሚያስፈልጉት ሊያሳምኝ ነበር ሙከራው፤ ገንዘብ አንደሌለው፤ ጉድለቱ አስቸኳይ አንደ ሆነ፤ ብድር ልሰጠው አችል እንደ ሆነ፤ ምናምን ... በከንቱ መደጋገም ማውራቱን ቀጠለ። ትንፋሽ ለመውሰድ ንግግሩን ገታ ሲያደርግ ዘልዬ ገብቼ፤ “እስጢፍ፤ ዛሬ ጥዋት መኪናህን አይቺዋለህ፤ አዳዲስ ጎማዎች እንደሚያስፈልጉህ ዐውቃለሁ” አልኩት።

“በእውነት?”

“አዎን።”

ስለ አስፈልጎቱ እኔን ማሳመን እንደሚያስፈልገው ሲረዳ ጠቅላላው አቀራረቡ ተቀየረ። “ጸሎት” ይላል ሪቻርድ ትሬንት፤ “የእግዚአብሔርን ማመንታት ማሳመኛ አይደለም፤ በእግዚአብሔር ፈቃደኝነት ላይ ራስን መጣል ነው።”

ጸሎትን ደጋግሞ ማቅረብ ሁልጊዜም ከንቱ አይደለም። ጌታ ኢየሱስ ስለ ጸሎት ያቀረባቸው ሁለት ምሳሌዎች (ሉቃ. 11፡4-9 እና 18፡1-8) እጽንኦት ያልተቆጠበ ድግግም ነው። ኢየሱስ ራሱም በጌቴሴማኒ ሲጸልይ ሦስት ጊዜ ደጋግመዋል። ደጋግሞ መጸለይ በሽከም የዛለ ልብ ማቃላት ሊሆን ይችላል፤ ወደ እግዚአብሔር በተደጋጋሚ ከመጮኽ በቀር አንዳች ልናደርግ የማንችለው ብርቱ ሽከም።

4. ለይተን በማሳወቅ መጸለይ አለብን (ቍጥር 9)

ቀላል አድርገን የምንጸልየው አንዴት ነው? ጌታ ኢየሱስ በቀጣዩ ቍጥር ይነግረናል፤ “እንግዲህ እናንተ ለእኔ ጸልዩ (ቍጥር 9)። በተሳሳተ መንገድ ስለ መጸለይ ሲነግረን ቁየና አሁን ደግሞ ትክክለኛውን መንገድ

ያሳየናል። በቀላሉ መጸለይ በግልጽ ላይቶ መጸለይ ነው። በግልጽ ተለይተው የታወቁ ጸሎቶች “በሐዋርያት ጸሎት” ውስጥ አሉ።

ቀደም ብዬ እንደ ጠቀስኩት፣ ጌታ ኢየሱስ ይህ ጸሎት ከመደበኛ ቡራኬነት ያለፈ እንዲሆን ነው ሐሳቡ። በግልም ሆነ በጋራ እምልኮአችን ላይ ብንጠቀመው ጥሩና ትክክልም ነው፤ በዋናነት የታቀደው ግን ለዚህ ላይ ደለም። ከሁሉ በፊትና በቀዳሚነት ወደ ጸሎታችን የሚመራን ምሳሌ ነው።

እዚህ ጋ ሁለት እውነታዎች ትኩረት ይጻጹ፤ አንድ፣ ጸሎት ተግባር ነው። ስንኖር የጸሎት ዝንባሌ እንዲኖረን ቢያስፈልግም፣ ጸሎት ከዝንባሌ ነትም ያልፋል። አንድ ሰው እንዳስቀመጠው፣ ሁሉ ነገር በክርስቶስ የእኛ መሆኑን መገንዘብ ብቻ አይደለም። ለክርስቶስ፣ ጸሎት ጅማሬና ፍጻሜ ያለው ተግባር ነበር፤ “ኢየሱስ ... ጸሎቱንም እንደ ጨረሰ” (ሉቃ. 11፤1 - ኢ.መ.ት)፤ “ስትጻልቶ እንዲህ በለ” (ሉቃ. 11፤2 - እጽንኦት የተጨመረ)።

ሁለት፣ ጸሎት ጥያቄ ነው። ጸሎት ልመና ነው፤ ምስጋና አይደለም። በእርግጥ ግላዊ እምልኮአችን ምስጋናን ማካተት አለበት፤ በጸሎት ጊዜአችንም እግዚአብሔርን ማመስገን አለብን፤ ነገር ግን ጸሎትና ምስጋና አንድ አይደሉም። ጸሎትን ለማመልከት ጥቅም ላይ ከዋሉ የተለያዩ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ቃላት አጠዛኛው እጅ፣ ከሞላ ጎደል አንድም ሳይቀር፣ ያለ አንዳች እፍረት፣ የልመና ቃላት ናቸው።

ይህን ለማስረዳት የምደከምበት ምክንያት ቤተ ክርስቲያን የምስጋናን ምንነት እንደገና የተረዳች ስለሚመስል ነው - ስለዚህም ምስጋና በአስተምህ ርም ሆነ በዝማሬ ከፍተኛ እጽንኦት እየተሰጠው ነው። ሆኖም የዚህ እጽንኦት እየጨመረ መሄድ አንዳንዶች የሚዛናዊነትን ድንበር እንዲጥሱ አድርጓቸዋል።

በቅርቡ አንድ የኮንፈረንስ ተናጋሪ ስለ ምስጋና ሲያስተላልፍ በነበረው መልእክት በክርስቶስ እያደግን (እየበሰልን) ስንመጣ ምስጋና ልመናን እንደሚተካ - ጥያቄ እያነሰ፣ ምስጋና እንደሚጨምር አትቷል። ከዚያም፣ እስካሁን የጸሎት “የልመና እርከን” ላይ ከሆንን ሥጋውያን መሆናችንን እስከ መናገር ድርሷል። ዘልዬ በመካከላት፣ “እንዲህማ ከሆነ፣ ኢየሱስም ሥጋዊ ነበር” በማለት እንድናገር የተፈጠረብንን ውስጣዊ ጉትንታ መቋቋም አልቻልኩም ነበር፤ ምክንያቱም ከሞላ ጎደል ሁሉም የኢየሱስ ጸሎቶች የልመና ጸሎቶች ነበሩ፤ ስለ ራሱ ያደረጋቸው ልመናዎች። የጳውሎስም ጸሎቶች ልመናዊ ነበሩ። ክርስቶስም ሆነ ጳውሎስ እንድንጠይቅና መጠየቃችንን እንድንቀጥል አስጠንቅቀውናል።

ጌታ ያስተማረን ጸሎት (“የሐዋርያት ጸሎት”) መቶ በመቶ የልመና ነው። “ስምህ ይቀደስ” የሚለው ሐረግ እንኳ ልመና ነው። ጌታ እየሱስ፣ “ስትጻልቶ አስቀድማችሁ ማድረግ ያለባችሁ ነገር የአብን ስም መቀደስ ነው” በማለት አይደለም የተናገረው። “ስትጻልቶ፣ ‘ስምህ ይቀደስ’ በሉ” ነው ያለው። ይህ የእግዚአብሔር ስም ይቀደስና ይከበር ዘንድ የሚጠይቅ ልመና ነው።

የሐዋርያት ጸሎት በትእዛዝ መልክ ከቀረቡ ስድስት ልመናዎች የተገነባ ነው። በእያንዳንዱ ልመና ወቅትም እግዚአብሔርን አንድን በግልጽ የተጠቀስ ጉዳይ እንዲፈጽም እየጠየቅነው ነው። ጸሎቱ እያንዳንዳቸው ሦስት ሦስት ልመናዎችን የያዙ ሁለት ክፍሎች አሉት። ጸሎቱ ላይ መደበኛ ማብራሪያ ማዘጋጀት የራሱን አንድ መጽሐፍ ይጠይቃል፤ እዚህ ማቅረብ የምንችለው ዋና ዋና ሐሳቦቹን ብቻ ነው።

የጸሎቱ የመጀመሪያ ክፍል የአብን ክብር ይመለከታል (ቊጥር 9፤ 10)።

እግዚአብሔር ሁልጊዜ የሚመልሰው ጸሎት የእርሱን ጥቅም ከእኛ በማስቀደም ለእብ ክብር ቅድሚያ ይሰጣል። ይህም ራሱን ባዶ የማድረግና በእግዚአብሔር ነገሮች የመጠመድ አንድምታ አለው። ስለ ራሳችን ማስብ የምንችለው በዚህ ሁኔታ ራሳችንን ከራሱን በኋላ ብቻ ነው።

1. የእግዚአብሔር ስም ይከበር ዘንድ መጸለይ አለብን፤ “ስምህ ይቀደስ።”
2. የእግዚአብሔር እመራር ይመሠረት ዘንድ መጸለይ አለብን፤ “መንግሥትህ ትምጣ።”
3. የእግዚአብሔር ፈቃድ ይፈጸም ዘንድ መጸለይ አለብን፤ “ፈቃድህ ... ትሁን።”

የጸሎቱ ሁለተኛ ክፍል የቤተ ሰብን አካላዊና መንፈሳዊ ደግነት ይመለከታል።

1. ለዕለታዊ መግባት መጸለይ አለብን፤ “የዕለት እንጀራችንን ዛሬ ስጠን።”
2. ለዕለታዊ ይቅጭታ (ምሕረት) መጸለይ አለብን፤ “በደላችንን ይቅር በለን።”

- 3. ለዕለታዊ ጥበቃ (ክለሳ) መጸለይ አለብን፤ “ከከፋም እድሃን እንጀደው ፈተና አታግባን፡፡”

በምሳሌ ጸሎቱ መግቢያ ላይ በጠቅላላው ጸሎት ላይ ጥላውን የሚያጠላ ሐረግ አለ፤ ይኸውም መድረኩን ለልመናዎች በማዘጋጀት ለእውነተኛ ጸሎቶች ሁሉ መሠረት የሚያበጅ ነው፤ “አባታችን ሆይ፡፡” እነዚህ ሁለት ቃላት መላውን ጸሎት ያጠቃልላሉ፡፡

የእኛ፡፡ ቃሉ ብዙ ጊዜ ትኩረታችንን እንደማያገኝ ግልጽ ነው፡፡ የእኛ አባት፡፡ የዕለት እንጀራችንን (የእኛን እንጀራ)፡፡ በደላችንን (የእኛን በደል)፡፡ (እኛን) አታግባን፡፡ (እኛን) እድሃን፡፡ ይህ ቤተ ሰባዊ ጸሎት ነው፡፡ የትኛውም የእግዚአብሔር ልጅ ብቻውን አይጸልይም፡፡ አንዱ ልጅ ሲጸልይ መላው ቤተ ሰብ እንደሚጸልይ ይታሰባል፡፡ ይህም ጌታ ኢየሱስ፤ “አባት ሆይ፤ አንተ በእኔ እንዳለህ፤ እኔም በአንተ፤ እነርሱ ደግሞ በእኛ አንድ ይሆኑ ዘንድ አለምናለሁ” (ዮሐ. 17፡21) በማለት ኋላ ላይ ለተከታዮቹ ሲጸልይ ምን ማለቱ እንደ ሆነ ጥቆማ ይሰጣል፡፡

የእኛ፡፡ ይህ ምልጃ ነው - ራስ ወዳድነት የሌለበት ምልጃ፡፡ የቤተ ሰብ አባል ስለ ራሱ ብቻ አይደለም የሚጸልየው፤ ለእያንዳንዱ የቤተ ሰብ አባል እንጂ፡፡ ለራሱ የሚፈልገውን ለመላው ቤተ ሰባም ይፈልጋል፡፡ እንደ አንድ የእግዚአብሔር ቤተ ሰብ አባል፤ አንድነቱ እንደ ተዋቀረበት አካል፤ እያንዳንዱ አባል እንዲኖረው የማይፈልገውን ነገር ለራሴ የመጠየቅ መብት የለኝም፡፡ በመጨረሻ ጸሎቱ ምንም ዓይነት ቢሆን፤ ከሌሎች ቀድሜ እንድ ደራጅ፤ ከሌሎች የሚበልጥ ይዞታ እንዲኖረኝ፤ በአብ ፊት ከሌሎች የተሻለ ቅርበት እንድይዝ፤ ቤተ ክርስቲያኔ እዚያ ማዶ ካለችው ቤተ ክርስቲያን ይበልጥ እንድታድግና እንድትበልጽግ ማድረግ መንገድ አይደለም፡፡

አባት ሌላኛው ቃል ነው፡፡ ሁሉም ጸሎት ይህን እንዲያሟላ ይጠበቅ ባታል፡፡ ጸሎት የቤተ ሰብ ጉዳይ ነውና “አባታችን ሆይ” ማለት የሚችሉ ብቻ በእውነት (በትክክል) መጸለይ ይችላሉ፡፡

ይህ የመጸለይ መብታችን ነው፡፡ በጀርባ በር ተከልኩለን ምጽዋት (እርጥባን) ለማግኘት የምንለማመጥ ለማኞች አይደለንም፡፡ በአብ ገበታ የተቀመጥን ልጆች ነን፡፡ ጄ ዲ ጀንስ ከአንድ ጦር ሜዳ በድል አድራጊነት ወደ ርም እየተመለሰ ስለ ነበረ ንጉሥ አንድ ታሪክ ይነግረናል፡፡ አስደናቂው ባለ ግርማ ሰልፍ ወደ መንገዱ ሲቃረብ አንድ ትንሽ ልጅ መንገዱ ዳርና ዳር በመስመር በመቆም አጥር በሆነት ወታደሮች ሥር ሾለከና ንጉሡን ወደ ያዘው

ውድ ሰረገላ አቀና፡፡ አንዱ ወታደር ጨምድዶ ያዘውና “ያ እኮ ንጉሡ ነው” በማለት ጮኸበት፡፡

ልጁም ራሱን እስለቅቆ አመለጠና ወደ ሰረገላው እየሮጠ፤ “የአንተ ንጉሥ፤ የእኔ አባት” በማለት ጮኸ መለሰ፡፡

እግዚአብሔር እኛን መሳዮችን በዙፋን ከፍሉ በመቀበልና አሳዛኝ ጥያቄዎቻችንን በመስማት እንዲቸገርልን ምን መብት አለን?

ስንጸልይ፤ “አባታችን ሆይ” ማለት አለብን፡፡

፲፮ - የእግዚአብሔር ሉዐላዊነት ምስጢር

ዝምታ በሰማይ

እግዚአብሔር የሕይወቱን ሁለት ግዙፍ ጸሎቶች አልመለሰም። ሁለቱንም የምረጧቸው መልስ ካገኙ ሌሎች ጸሎቶቹ ሁሉ ይልቅ ነበር፤ ለእነዚህ ለሁለቱ ጸሎቶቹ ስል በደስታ ሁሉንም ማጣት አፈቅድ ነበር። ደንግጫለሁ፤ ግራ ገብቶኛል፤ ተጎድቻለሁ።

የደንገጥኩበት ምክንያት እግዚአብሔር ሊመልሰቸው እንደሚወድ ዐውቅ ስለ ነበር ነው። ለእኔና ለካዬ ቃል ገብቶልን ነበር፤ ከእግዚአብሔር ዘንድ “ቃል” ነበረን፤ የሚጠበቅብንንም በሙሉ አድርገን ነበር፤ አምነናል፤ በእምነት ጸልየናል፤ ዐውጀናል፤ እንደ ተፈጸመ አድርገን ወስደነዋል፤ ደሙን ረጭተናል፤ ዲያብሎስን ገሥጸናል፤ ስለ መልሶቹ እግዚአብሔርን በቅድሚያ አመስግነናል - ጸመናልም። እግዚአብሔር ከአሁን በፊት በርካታ እንደዚህ ዐይነት ጸሎቶችን መልሷል።

ግራ የተጋባሁበት ምክንያት በጸሎት ላይ መጽሐፍ እየጻፍኩ ስለ ነበር ነው። በአገሪቱ እየዘርኩ ሰዎች እንዴት መጸለይ እንዳለባቸው እየተናገርኩና አብያተ ክርስቲያናት የጸሎት አገልግሎቶችን እንዲያቋቁሙ እያገዝኩ ነበር። በጥሩ ሁኔታ እያደገና እያፈራ የነበረው የቤተ ክርስቲያኔ የጸሎት አገልግሎት ከሩቅ ስፍራዎች እንኳ ትኩረት እየላበ ነበር። እንዴት እንደሚጸለይ ዐውቃለሁ። ጸሎት ልዩ ስጦታዬ ነበር።

የተጎዳሁበት (የተቆጣሁበት?) ምክንያት እግዚአብሔር ስለ ከዳኝ ነበር። እኔም እንደ ኤርምያስ፤ “አቤቱ፤ አታለልኸኝ፤ እኔም ተታለልሁ” ማለት አለኝ (ኤር. 20፥7)። አሞኝቶኛል፤ ለትንንሽ ጸሎቶች ትልልቅ መልሶችን በመስጠት አስጎምጅቶኛል፤ ትልቁ ጸሎት ሲመጣ ግን፤ ምንም። መልስ የለም፤ ማብራሪያ የለም፤ ምንም ነገር የለም። ሰማይ ዝም ባሏል።

የጸሎት ሕይወቱ ጠወለገ። ለመጸለይ ስሞክር፤ “ምን እያደረግህ ነው? አንደኛና እየጸለይክ ነው እንዴ? ባለፈው ጊዜ መቸ ጠቀመህና! ዝም

ብለህ ነው ጊዜህን የምታባክነው” በማለት እነዚያ ያልተመለሱ ሁለት ጸሎቶች እንደሚያሸከቡ ሁለት ግልፍጥ ጋኔኖች በላዬ ያንዣብባሉ።

ጸሎቶቹ ጉሮጮ ውስጥ ይምታሉ።

ሲ ኤስ ሌዊስ ቀጣዩን ሲጽፍ ተሰምቶት ሊሆን የሚችለው ስሜት እንደ ተሰማኝ አስባለሁ።

በዚህ መካከል እግዚአብሔር የት ነው? ይህ እጅግ ዕረፍት ከሚነሡ (የበሽታ) ምልክቶች አንደኛው ነው። ደስተኛ ስትሆኑ፤ ማለትም እርሱ እንደሚያስፈልጋችሁ እስኪጠፋችሁ ድረስ እጅግ ስትደሰቱ፤ በምስጋና ፊቱ ከቀረባችሁ እጅቹን ዘርግቶ ይቀበላችኋል። ነገር ግን እስቲ ጭንቅ ውስጥ ገብታችሁ፤ ሌላው ሁሉ ርዳታ ከንቱ ሆኖባችሁ ወደ እርሱ ሂዱ፤ ምንድን ነው የምታገኙት? በሩ ፊታችሁ ላይ ተወርውሮ ሊዘጋ፤ ከውስጥ በኩል ሲቀረቀርና ተደጋግሞ ሲቆለፍ ነው የምትሰሙት። ከዚያ በኋላ - ጽጥታ። ፊታችሁን እዙራችሁ ትሄዱም ይሆናል።

እግዚአብሔር ግን በዚያ መልኩ ሕይወቴ እንዲጠናቀቅ አልፈቀደም። በጭራሽ ነገሩን ማስተዋል እንደማይችል እስኪያስተውል ድረስ እየወደደውና እያስተማረው ወንበደውን ተከታተለው። ስሜቶቹ የአላዋቂነቱ እንጂ የግዴለሽነቱ ውጤቶች እንዳልሆኑ ተማርኩ። እግዚአብሔር ከነገረ መለኮታችን በላይ ነው፤ ስለ ጸሎት ያለን ሐሳብ እርሱን አያስረውም። እግዚአብሔር ሉዐላዊነቱን የሚያሳናክል ምንም ዐይነት የስምምነት ሐሳብ አይፈጽምም፤ ቃልም አይገባም። የእግዚአብሔርን ሉዐላዊነት በጥንቃቄ የማያስቀምጥ የቅዱሳን መጻሕፍት ትርጓሜም ሆነ ተዛምዶ ዊ ፍታቱ የተሳሳተ ትርጓሜ ነው። ጉጉቴና ናፍቄቴ እግዚአብሔርን አያስረውም። የእኔ ምኞት እርሱን አያዘውም።

መሠረታዊዎቹ ሕግጋት

በዐሥራዎቹ ዕድሜ የነበረውን ልጃቸውን ከሁለት ወራት በፊት ከቀበሩ እናትና አባት ጋር ባለፈው ምሽት አብሬ ነበርኩ። በልጅነቱ አካል ጉዳተኛ በሚያደርግ በሽታ ተጠቅቶ ነበር። ሞቱ አይቀሬ ነበር። ቤተ ሰቦች የሚወዱትን ሰው ከቀበሩ በኋላ የሚያወሯቸውን የተለመዱ ነገሮች ስንነጋገር ቈዩን። በተለያዩ ሐረጎችና ቃላት እየቀየርን ያቀረብናቸው ጥያቄዎቻችን የትኛውንም ቅርጽ ቢይዙ ሄደው ሄደው አንድ ጥያቄ ጋ ነው የሚደርሱት፤

“ለምን?” የነረበት ልጆች ሲሯሯጡ፤ ሲጫጫኹና ሲሥቁ መስኮት ጋ ቆመው እየተመለከቱ ይህን ጥያቄ አለመጠየቅ ከባድ ነው። በዚህ ጊዜ ከጌታ የምትገኝ ትንሽ ብርሃን ረጅም ርቀት ታስጉዟለች። ከልክ ያለፈ ነገር መጠየቅ አይደለም አይደል?

ለሁለት ሰዓታት ስናወጣና ስናወርድ ከቆየን በኋላም አልበቃንም። ማለት እችል የነበረውን ብቸኛ ነገር አልኳቸው። ሁሉ ከተነገረና ከተደረገ በኋላ ወደዚህ ነው የሚደረሰው፤ “እግዚአብሔር በሰማይ፤ እንተም በምድር ነህ” (መክ. 5፥2)።

ይህን በአእምሮ ማኖሩ መልካም ነው። መሠረታዊ ሕግጋቱ እነዚህ ናቸው።

በእግዚአብሔርና በሰው መካከል ሰው ጥሶ ሊያልፍ የማይችለው ከፍት ቦታ አለ። ይህን ማድረግ ሊቻለው ኖሮ ከእግዚአብሔር ጋር በሚኖረው ግንኙነት ላይ ጎይል ይኖረው ነበር፤ ስለዚህም በራሱ በእግዚአብሔር ላይ ጎይል ይኖረው ነበር። ነገር ግን የትኛውም ፍጥረት እንዲህ ዐይነት ጎይል የለውም። ፍጥረት እንዲህ ዐይነቱ ጎይል እንዳለው ማመን (ማስብ) ጣዖት እምልኮ ነው።

እኛ ግን ይህንን “ከፍት ቦታ” አንቀበልም። ዐቅመ ቢስኮታችንን ያስታውሱናልና ለምስጢራት ቦታ የለንም። ያዕቆብ ሲታገለው የነበረው “ሰው” መለኮታዊ ጎይል ያለው መልእክ መሆኑን ከተረዳ በኋላ፤ “እባክህ ስምህን ንገረኝ” በማለት የጠየቀው ለዚህ ነው (ዘፍ. 32፥29 - አ.መ.ት)።

የጥንቱ ሰው የሕይወት ዕጣውን በሚወስኑ መለኮታዊ ጎይላት እንደ ተከበበ ያምን ነበር። ከእነዚህ ጎይላት መካከል አንዱ በሚታይና በሚዳሰስ መልኩ ከተገለጠ መለኮታዊ ጎይሉን ለግል ዕቅዱ መሳካት መጠቀም እንዲችል አጥብቆ መያዝ፤ አለመልቀቅና ከራሱ ጋር ማሰር እንዳለበት ያስባል። እምነቱም፤ የዚህን ጎይል ስም ካወቃችሁ እንዲመጣ ልታዝዙት፤ ልታስገድዱት፤ እንደ ፈቃዳችሁ ልትጠመዝዙት እንኳ እንደምትችሉ እስከ ማስባት ይደርሳል።

ስለዚህ፤ ከሰው ልጅ ጥያቄዎች ሁሉ እጅግ አስቸኳይ በሆነው በዚህ ስምን ለማወቅ በሚሰነዘር ጥያቄ ውስጥ የሰው አስፈላጊነት ሁሉ፤ በእግዚአብሔር ፊት ያለው ድፍረት ሁሉ ... ተጠቅልሎ ይገኛል። ይህንን እግዚአብሔርን የማግኘትና ከራሱ ጋር የማሰር የሰው ልጅ ጥንታዊ ጥማት ማዳረግ የሚችል ምንም ፍላጎት የለም።

ማኑሄ ስለ ሳምሶን ውልደት የምስራች ይዞ ለሚሰቱ የተገለጠላትን የእግዚአብሔር መልእክ ሲገናኝ ተመሳሳይ ታሪክ በመጽሐፈ መሳፍንት ውስጥ ይገኛል። ማኑሄ ያዕቆብ የጠየቀውን ተመሳሳይ ጥያቄ ይጠይቃል፤ “ነገርህ በደረሰ ጊዜ እንድናከብርህ ስምህ ማነው?” (መላ. 13፥17)። ስሙ ግን ድብቅ (ቍጥር 18)፤ እጅግ አስፈሪና ቅዱስ በመሆኑ ሊነገር የማይቻል ነበርና እንደ ያዕቆብ ምስጢራዊ ተጋጣሚ ሁሉ መልእክም ለጥያቄው መልስ አልሰጠም። ምስጢሩና ነጻነቱ እንዲነካበት አልፈቀደም።

የእግዚአብሔር ምስጢራዊ ነጻነት

እግዚአብሔር እንደ መረጠው ለመሥራት ነጻ ሆኖ ይኖራል። ለምሳሌ የዚህ መጽሐፍ መነሻ የሆነውን የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ ከሕዝቅኤል 22፥30 ውስጥ፤ “ቅጥርን የሚጠግንን፤ ምድራቱንም እንዳላጠፋት በፈረሰበት በኩል በፊቱ የሚቆምላትን ሰው በመከከላቸው ፈለግሁ፤ ነገር ግን አላገኘሁም።” ውጤቱስ? “ስለዚህ ቍጣዬን አፈስሁባቸው” (ቍጥር 31)። የሚማልድ ባለመኖሩ ምክንያት እግዚአብሔር ቍጣውን አፈሰሰ።

ከዚያም በኢሳይያስ 59፥16 ላይ፤ “ሰውም እንደሌለ እየ፤ ወደ እርሱ የሚማልድ እንደሌለ ተረዳ” የሚል እናነባለን። አሁንም እግዚአብሔር በቅጥሩ ከፍተኛ በኩል የሚቆም፤ ማላጅ ፈለገ፤ ነገር ግን አላገኘም። ውጤቱ? “የዝ ከንዱ መድኅኒትን እመጣለት፤ ጽድቁም አገዘው።” የሚማልድ ባለመኖሩ ምክንያት እግዚአብሔር ድኑነቱን አደረገ።

በሕዝቅኤል፤ እግዚአብሔር ሰው አለማግኘቱ ጎይሉን በፍርድ ለማሳየት ጥሩ አጋጣሚ ሰጠው። በኢሳይያስ፤ እግዚአብሔር ሰው አለማግኘቱ ጎይሉን በማዳን ለማሳየት ጥሩ አጋጣሚ ሰጠው።

ጽጌረዳዎች ሁሉ ቀይ መሆናቸውን ካመንን፤ እንድ ሰው ቢጫ ጽጌረዳ ቢያመጣልን በማስመሰል የተሠራ እንደ ሆነ እንናገራለን - ሁሉም ጽጌረዳዎች ቀዮች ናቸውና። ትግር ውስጥ የምንገባው እዚህ ጋ ነው፤ እግዚአብሔር ጸሎታችንን የሚመልስበትን ጊዜ፤ ስፍራና ዘዴ ያካተተ የአእምሮ ምስል አበጅተን እግዚአብሔርን የመጠበቅ ክፉ ልማድ አለን።

እኛ ልናየው እንችላለን፤ ጸሎታችን ሊመለስ የሚችልበት፤ ትግሩ መፍትሔ የሚያገኝበት እንድ መንገድ ብቻ መኖሩ ግልጽ ነው። ማንም ሊያየው ይችላል።

እግዚአብሔር ልከ እኔ በጠበቅሁት መንገድ ስለ መሥራቱ ብዙ ጊዜ ማስታወስ አልቻልኩም። ግልጹን ነገር ወስዶ በተቃራኒው የሚፈጽምበት መንገድ አለው። ምላሹ ያስቀመጠውን ምስል እጅግ ካለመምስሉ የተነሣ እግዚአብሔር ጭራሾች መልስ እንዳልሰጠ የምናስብባቸው እንዳንድ ወቅቶችም አሉ። አይሁዳውያን በኢየሱስ ጉዳይ እንደዚሁ ነው ያደረጉት። ኢየሱስ መሲሐ መምሰል አለበት ብለው የሚያስቡት ምስል የለውም፤ ስለዚህ መስሊክ እንዳልነበር ይመደሙ።

እግዚአብሔር ጸሎትን የሚመልስባቸው መንገዶች እስከዚህ ሰዓት ድረስ ምስጢር ሆነውብኝ ቀርተዋል። መሆን ያለበትም እንዲሁ ነው - ማን ወውቆ የጨረሰውን አምላክ ማምለክ ይፈልጋል?

ለማመን ዝግታኛ

ምርጥ ጓደኞችን ለራሴ አማኝቻለሁ። አንዳንድ ትልልቅ መልካም ሰዎች መለኮታዊ መንገዶችን በልባቸው ተሽከመዋል፤ በምላሽ መንገደም እና በምላሽ አልባነት መንገደም። ከእነዚህ መካከል አጅግ ያዘዙኝ ሁለት ሰዎች የመጥምቁ ዮሐንስ ወላጆች ዘካርያስ እና ኤልሳቤጥ ናቸው።

ሉቃስ በወንጌሉ የመጀመሪያ ምዕራፍ፣ “ዘካርያስ የሚባል አንድ ካህን ነበረ፤ ሚስቱም ... ስምዋም ኤልሳቤጥ ነበረ” በማለት ሁለቱም በጌታ ትእዛዝና ሕግጋት ሁሉ ያለ ነቀፋ የሚሄዱ ጻድቃን እንደ ነበሩ በመናገር ጥንዶቹን ያስተዋውቀናል። “ኤልሳቤጥም መካን ነበረችና ልጅ አልነበራቸውም፤ ሁለቱም በዕድሜያቸው አርጅተው ነበር” (ሉቃ. 1፡5-7)።

አንድ ቀን ዘካርያስ በቤተ መቅደሱ ውስጥ ልዩነት ስለ የጌታ መልእክ በዕጣን መሠዊየው በስተቀኝ በኩል ተከሰተና፣ “ዘካርያስ ሆይ፤ ጸሎትህ ተሰምቶልሃልና አትፍራ፤ ሚስትህ ኤልሳቤጥ ወንድ ልጅ ትወልድልሃለች፤ ስሙንም ዮሐንስ ትላዋለህ” አለው (ቁጥር 11-13)።

ከዚያም ዘካርያስ ከስተት አምጪ ጥያቄውን አቀረበ፤ “ይህን በምን ዐውቃለሁ? እኔ ሽማግሌ ነኝ፤ ሚስቱም በዕድሜ ገፍታለች” (ቁጥር 18 - ኢ.መ.ት)። ከስተት አምጪ ብዬ የሰየምኩበት ምክንያት እኔ ድንገት መልእክ ፊቴ ተገልጦ ጸሎቴ እንደ ተሰማልኝ ቢነግረኝ ወደ ማመን ስለማዘነብል ነው። ይህኛው መልእክ ደግሞ ተራ መልእክ አልነበረም፤ በእግዚአብሔር ፊት የሚቆመው ገብርኤል አንጂ (ቁጥር 19)። ሆኖም ልዩ መልእክት ይዞ መልእክተኛ መገለጡ እንኳ ዘካርያስን አላሳመነውም። ስለዚህም የመልእኩን

ቃል አላመነምና እግዚአብሔር በድዳነት መታው። እግዚአብሔር ዛሬም አለማመንን በዚህ መንገድ የሚገኝ ቢሆን ኖሮ አብዛኞቻችን በቀረው ሕይወታችን ሁሉ መናገር አቅቶን በቀረን ነበር።

ዘካርያስ ጥያቄውን ለማቅረብ ጥሩ ምክንያት ነበረው፤ ባልተመለሱ ጸሎቶች ዓመታትን ማሰለፉ ለማመን ዝግታኛ አድርጎታል። ገብርኤል የጠቀሰው፤ ልጅ ለማግኘት ያቀረበት ጸሎት ታሪክ ለመሆን የተቃረበ ሳይሆን አይቀርም፤ ሁለቱም ልጅ መውለጃ ዕድሜን ካለፉ ብዙ ቁይተዋልና። በነገራችን ላይ ዘካርያስ ይህንን ውብ አድርጎ ነው የገለጸው፤ “ይህን በምን ዐውቃለሁ? እኔ ሽማግሌ ነኝ፤ ሚስቱም በዕድሜ ገፍታለች” በማለት። “እኔ ሽማግሌ ነኝ፤ ሚስቱም አሮጊት ናት” ወይም “እኔ አርጅቻለሁ፤ ሚስቱም አርጅታለች” አላለም። ዘካርያስ ጠንቃቃ ዲፕሎማት ነበር።

የመልእኩን ቃል በመጠራጠሩ ብዙ ልንፈርድበት አይገባም። አባት የመሆን ሕልምቼ ለእውነታው እጅ ከሰጡ ቁይተዋል። እናም ግን ...

... እዚህ ደግሞ በቀጥታ ከእግዚአብሔር የመጣ መልእክ ፊቱ ቆሞ ነገሩ እንደሚከሰት ያረጋግጥለታል። ዘካርያስ እግዚአብሔር ጸሎትን እንዴት እንደሚመልስ አንዳንድ ነገሮችን መማር ጀመረ። በቀጣዩ ምዕራፍ ታሪኩን ስንከተል፤ ምናልባት እኛም እንግዳ ይሆናል።

ማስታወሻ፡- ዛሬ ላይ ሆነን ከሚታየን ይልቅ ወደ ኋላ መለስ ብለን ስንመለከት ብዙ ይታያል። ወደ ኋላ መለስ ብዬ ስለ እነዚያ ያልተመለሱ ሁለት ጸሎቶቼ ሳስብ ስለ ጸሎትና ስለ እግዚአብሔር የተማርኩባቸው፤ መልስ ያገኛ ሌሎች ጸሎቶቼ ተጣምረው ከተማረኩት ይበልጣል። ማን ያውቃል፤ ወደ ጌታ በምሄድበት ጊዜ እግዚአብሔር ትክክለኛውን ነገር እንዳይረገ አስብም ይሆናል።

ማስታወሻ

1. C. S. Lewis, *A Grief Observed* (New York: Seabury Press, 1963) 4, 5.
2. Paul Tillich, quoted by Mark Kline Tylor, *Paul Tillich, Theologian of the Boundaries* (San Francisco, Collins Liturgical Publications, 1987) 106.
3. Gerhard Von Rad, *Genesis* (Philadelphia: The Westminster Press, 1972) 322.

፲፯ - አንዳንድ መንገዶች ላይ ምልክታ እግዚአብሔር ጸሎትን እንዴት እንደሚመልስ

ዘካርያስ እግዚአብሔር ጸሎቱን ሲመልስለት ደንግጦ ነበር።

እግዚአብሔር ጸሎቱን ስለልመለሰልኝ ደንግጫ ነበር።

የዘካርያስን ድንጋጤ ከእኔ ይልቅ ወድጄዋለሁ። በጸሎቱ ከእኛ ላይ ትኩረት ስላለው እግዚአብሔር ጸሎትን እንዴት እንደሚመልስ እንዲያሳየን ብንፈቅድለት ይቻላል።

እግዚአብሔር ቁይቶ ይመልሳል

መጅኑው እግዚአብሔር ጸሎትን የሚመልስው፤

ብዙውን ጊዜ ወዲያውኑ ሲመልስ፤ አንዳንድ ጊዜ ግን ቁይቶ ነው።

ብልጥ ለመሆን እየሞከርኩ አይደለም። “የሚመለስ” ጸሎት ስንጸልይ፤ ማለትም እንደ ፈቃዱ የሆነ ጸሎት ሲሆን (ዮሐ. 5፡14፤ 15)፤ ወዲያውኑ ሰምቶ ይመልሳል። እግዚአብሔር እውነታዎቹን ለመመርመር፤ ለመማከርና ለመስማማት ኮሚቴ አይሰበስብም። የቀረበለትን ጥያቄ ለማጤንም ጊዜ አያስፈልገውም። “እንዲህም ይሆናል፤ ሳይጠፋ እመልስ ላችዋለሁ፤ ገናም ሲናገሩ እስማለሁ” (ኢሳ. 65፡24)።

ጸሎቱ የሚፈቀደው ወዲያውኑ ነው፤ በእጃችን የሚገባው ግን ምናልባት ዘግይቶ ይሆናል።

መልአኩ ይህንን ነበር ለዘካርያስ ለመገኘት ሲሞክር የነበረው፤ “ጸሎትህ ተሰምቶልሃል” (ኦቃ. 1፡13)። የቃሎቹ አቀማመጥ ዘካርያስ በዚያን ቀን ቤተ መቅደስ ውስጥ እያገለገለ እንኳ ልጅ ለማግኘት ሲጸልይ የነበረ ያስመስላል። እውነታው ግን፤ ዘካርያስና ኤልሳቤጥ በወቅቱ ጸሎቱን እያካሄዱ ያልነበረ መሆኑ ነው። ዘካርያስ ለመልአኩ ያቀረበው ጥያቄ ጸሎቱን ካቆመ

ረጅም ጊዜ እንደ ሆናቸው ያሳያል። ልጅ ለማግኘት የነበራቸው ምኞት የከሰመ ተስፋ ነበር። አሁን የዘካርያስን ጥያቄ በተሻለ መረዳት እንችላለን።*

ቀደም ብሎ ለተተወው የዘካርያስና የኤልሳቤጥ ጸሎት ስለ ተሰጠው ምላሽ ሌላ ፍንጭ አለ። “ጸሎትህ ተሰምቶልሃል” የሚለው ዐረፍተ ነገር ጠቃሚ ነው። “ተሰምቷል” ተብሎ የተተረጎመው የግሪክ ቃል “ተሰምቶ ነበር” ተብሎ ሊገለጽ ይችላል፤ ዐውዱ ግንዛቤ ውስጥ ከገባም እንዲህ ተብሎ መተርጉም አለበት። ይህ በቀድሞ ጊዜ ውስጥ ቀርቦ የነበረ ጸሎት - እና በቀድሞ ጊዜ የተመለሰ ጸሎት ነበር።

በግሪኩ ንባብ ውስጥ “ተሰምቷል” የሚለው ቃል አብሮት የተያያዘ ቅድመ ቅጥያ (ምዕላድ) አለው፤ ይህም ቃሉን በአዲስ ኪዳን ውስጥ አምስት ጊዜ ብቻ የሚገኝ ብዙም ያልተለመደ ቃል አድርጎታል። ቅድመ ቅጥያው ዓላማን፤ ተግባርን፤ ዝንባሌን፤ ውጤትን ይገልጻል። ቅድመ ቅጥያውና ግሱን ያካተተ የቃል በቃል ትርጉም ይህን ይመስላል፤ “ጸሎትህ ለመደረግ ተሰምቶ ነበር”። እግዚአብሔር ጸሎትን ሲሰማ፤ ያደርገዋል። እግዚአብሔር ምናልባት ጥያቄአቸውን ከዓመታት በፊት ነው የፈቀደው፤ አሁን ደግሞ ሊሰጣቸው ነበር።

የዚህን ተመሳሳይ ሐሳብ በዳንኤል ዐሥረኛ ምዕራፍ ውስጥም እናያለን። ነቢዩ ምንም ዐይነት ምላሽ ሳያገኝ ለሦስት ሳምንታት እየጸለየና እየጸመ ቁይቷል። ከዚያም ተከታዩን መልአኩት ይዞ መልአኩ ተገለጠለት፤

ዳንኤል ሆይ፤ አትፍራ፤ ልብህ ያስተውል ዘንድ፤ ሰውነትህም በእምላክህ ፊት ይዋረድ ዘንድ፤ ካደረግህበት ከመጀመሪያው ቀን ጀምሮ ቃልህ ተሰምቷል፤ እኔም ስለ ቃልህ መጥቻለሁ። የፋርስ መንግሥት አለቃ ግን ሃያ አንድ ቀን ተቋቋመኝ፤ እነሆም፤ ከዋነኞቹ አለቆች አንዱ ሚካኤል ሊረዳኝ መጣ፤ እኔም ከፋርስ ነገሥታት ጋር በዚያ ተወኩት። (ዳን. 10፡12-13 - አጽንኦት የተጨመረ)

* የጸሐፊው ማስታወሻ፡- እንዳንድ ተርጓሚዎች የዘካርያስ ጸሎት መሠማደው ዘንድ ከነበረው ቁይታ ጋር መጣጣም እንደ ነበረበት ይናገራሉ። ለግላዊ ባርነት መጻለይ በእርሱ ደረጃ ላለ ሰው የማይታሰብ ስለ ነበረ፤ ወንድ ልጅ ለማግኘት ያቀረበው ጸሎት በመሠረቱ ስለ ሕዝቡ ነጻ መውጣት (መዳን) ወይም ቃል ስለ ተገባው መሲሕ እንደ ሆነ ያስባሉ። ሆኖም ይህ የተጠመዘዘ ትርጓሜ ዐውዱንና ተውላጠ ስሙን ከግምት አይከትም፤ ለምሳሌ፤ “ሚስትህ [የአንተ ሚስት] ወንድ ልጅ [ለአንቱ] ትወልድልሃለች” የሚለውን።

ይህ ከእነዚህ ቃላት ላይ የሽረሪት ድር ማጥሪያ ቦታ አይደለም። ለእኛ ዓላማ ፋይዳ ያለው ዳንኤል ለሦስት ሳምንታት ሲጸልይና ሲጾም የነበረና በዚያ ጊዜ ማለቂያ ላይ መልአክ መልስና ማብራሪያ ይዞ የመምጣቱ እውነታ ነው። የዳንኤል ጸሎቶች በጸሊዮቹው በመጀመሪያ ቀን ተሰምተው ነበር፤ በዚያው በመጀመሪያ ቀን መልአኩ መልሱን እንዲያደርስ ተልኮ ነበር፤ ነገር ግን የመንገድ መጨናነቅ ለሃያ አንድ ቀናት አዘግይቶታል።

“ከመጀመሪያ ቀን ጀምሮ ቃልህ ተሰምቷል።” የተፈቀደው ወዲያውኑ ነው፤ የተሰጠው ግን ዘግይቶ ነው።

ሁለቱንም ለዚህ የጸሎት የተስፋ ቃል ቤተኞች ነን፤ “የጸሊዮችሁትን፤ የለመናችሁትንም ሁሉ እንዳገኛችሁ እመኑ፤ ይሆንላችሁማል” (ማር. 11፥24)። የ1997 ትርጉም፤ “ስለዚህ በጸሎት ማናቸውንም ነገር ብትለምኑ፤ እንደ ተፈጸመላችሁ አድርጋችሁ እመኑ፤ የምትለምኑትም ሁሉ ይሰጣችኋል” ይላል (አጽጊአት የተጨመረ)።

አዲሱ መደበኛ ትርጉም ደግሞ፤ “በጸሎት የምትለምኑትን ሁሉ እንደ ተቀበላችሁት አድርጋችሁ ብታምኑ ይሆንላችኋል” በማለት ያስቀምጠዋል።

አንድን በእጃችሁ የባሳ ነገር እንደ ተቀበላችሁት ለማመን ብዙም አምነት አይጠይቅም። ገና እጃችሁ ያልገባን ነገር እንደ ተቀበላችሁት ማመን ግን - ይሄ ነው እምነት።

እግዚአብሔር በተሻለ ይመልሳል

ብዙውን ጊዜ እግዚአብሔር ቁይቶ የሚመልስው በተሻለ ለመመለስ መሆኑን ዘካርያስ ተምሯል።

የጽሕፈት ጠረጴዛዬ ላይ ባለው የእርሳስ መዮኑ ላይ፤ “እግዚአብሔር ምርጫውን ለእርሱ ለሚተውሉት ምርጡን ነገር ይሰጣቸዋል” የሚል ጽሑፍ አለ። እውነት አይደለምን?

አንዳንድ ሰዎች መጽሐፍ ቅዱስን የሚያምኑት ምን እንደሚል ስለማያውቁ አንድ ሆነ አስባለሁ። ለምሳሌ፤ መጽሐፍ ቅዱስ በመዝሙር 34፥10 ላይ፤ “እግዚአብሔርን የሚፈልጉት ግን ከመልካም ነገር ሁሉ አይጎድሉም” ይላል። በመዝሙር 84፥11 ደግሞ ይህንን ተስፋ ይገባል፤ “እግዚአብሔር፤ በቅንነት የሚሄዱትን ከመልካም ነገር አያጎድላቸውም።” ይህንን በእውነት እናምናለን?

ታዲያ እግዚአብሔር አንድ ነገር ሲያስቀርብን ለምን እናገራ መርማለን? ነገሩ የሚጠቅመን ቢሆን ኖሮ ይሰጠን ነበር። የቢሊ ግራሃም ሚስት ሩት ግራሃም ሲናገሩ፤ “እግዚአብሔር እያንዳንዱን ጸሎቴን መልሶልኝ ቢሆን ኖሮ፤ የተሳሳተ ባል ሰባት ጊዜ አገባ ነበር” ብለዋል። ስለ አንዳንድ ያልተመለሱ ጸሎቶች እግዚአብሔር ይመለከታል።

እግዚአብሔር ቁይቶ ብቻ አይመልስም፤ ነገር ግን የተሻለ ይመልሳል። ዘካርያስና ኤልሳቤጥ ወንድ ልጅ ለማግኘት መጀመሪያ እንደ ጸለዩ፤ በወጣትነታቸው ሰጥቷቸው ቢሆን ኖሮ ብለን እናሰብ። እጅግ ይደሰቱና ልጁን በሙሉ ልባቸው ይወዱት እንደ ነበር አርግጠኛ መሆን እንችላለን። በመጨረሻው ግምገማ ግን ልጁ ተወልዶ፤ ኑሮውን ኖሮ እንደ ሚሞት እንደ ማንኛውም ሌላ ልጅ የማይታወስ እፍኝ ዐፈር ሆኖ ነበር የሚቀረው። ዛሬ ማንም አያስታውሰውም ነበር፤ ስለ እርሱ የሚካሄድ ምንም ስብከት አይኖርም ነበር፤ ስሙም ሆነ የወላጆቹ ስም በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ ሕያው አይሆንም ነበር።

እግዚአብሔር ሌላ የተሻለ ነገር ሰጣቸው። መጥምቁ ዮሐንስን፤ የመጨረሻውን የብሉይ ኪዳን ነቢይ፤ ትንቢቱ ሲፈጸም ያየውን ብቸኛ የብሉይ ኪዳን ነቢይ ሰጣቸው። ልጃቸው የኢየሱስ የአክስት ልጅ፤ ለመሲሐ መንገድን የሚጠርግ መልእክተኛ፤ “ከሴቶች ከተወለዱት መካከል ከመጥምቁ ዮሐንስ የሚበልጥ አልተነጻጽም” በማለት ኢየሱስ የተናገረለት ሰው ነበር (ማቴ. 11፥11)።

እግዚአብሔር ለዘካርያስና ለኤልሳቤጥ በስተርጀና ወንድ ልጅ የማግኘትን ያልተጠበቀ ደስታ፤ በእነርሱ ዕድሜ ያሉ ጥንዶች የማያገኙትን ልዩ ደስታ፤ ለብዙ ዓመታት በተደረገ ጥበቃ የተባዛ ደስታን ሰጣቸው። ዕድሜአቸው አየቀነሰ ሲሄድ ደስታቸው ከፍ እያለ ሄደ። እግዚአብሔር ምርጡን ስጦታ እስከ መጨረሻው አቆየው።

በእርግጥ በወቅቱ ዘካርያስና ኤልሳቤጥ ላይስማሙ የሚችሉበት ሁኔታ ይኖራል። ምናልባት፤ እስኪያረጁ ድረስ መጠበቁ መልካም እንዳልሆነ ያስቡ ይሆናል። ለኛ ግን የተሻለ አናውቃለን።

እግዚአብሔር ሁኔታው በሰው ዘንድ የማይቻል ቢሆን ይመልሳል

እግዚአብሔር ብዙውን ጊዜ ሁኔታው በሰው ዘንድ የማይቻል እስከ ሆነ እንደሚቆይ ዘካርያስ ተረድቷል።

ቤተ ክርስቲያናችን የምልጃ ጸሎት አገልግሎቷን እንደ ጀመረች እንግዳ ነገር ተከስተ። ፊቷ ላይ ድንጋጤ የሚነበባበት አንዲት ወጣት አንድ

አሁኑ ማለፉ የአምልኮ አገልግሎቱ መገባደጃ ላይ ወደ ጎን ጎተት አደረገችኝና በጀርዬ ማንሸካሸክ ጀመረች። ስላልዳኑ ባሎቻቸው ትልቅ ተስፋ ይዘው በአዲሱ የጸሎት አገልግሎታችን ከተመዘገቡ በርካታ ሴቶች አንዷ ናት። ይህ ከሆነ ሦስት ወር ሆኗል።

“አንድ ችግር ተፈጥሯል” አለች በሹክሹክታ።

“ምን?”

“ባሌ” አለች። “ለሦስት ወራት ስጸልይለት የነበረው እና ...”

“እና?”

አንባ በዐይኖቿ ግጥም አለና ላለማልቀስ ትታገል ጀመር። “ብሳባታል” ፈንቅሏት ወጣ። “በእግዚአብሔር ላይ፤ በቤተ ክርስቲያን ላይ፤ በእኔ ላይ ጥላቻው ጨምሯል። ነገሩ እየተሻሻለ አይደለም - እየባሰ አንጃ።”

ተመሳሳይ መልእክቶችን ከሌሎችም ተቀብያለሁ። አንድ ሰው ከበርካታ ወራት በፊት ወደ ጥናት ክፍሌ መጣና ሥራው ላይ ስለ ተከሰተው አሳባቢ የገንዘብ ችግር ለመጸለይ ቃል ኪዳን ገባን። በኋላ፤ ነገሮች አንዴት እየሄዱ አንደ ሆነ ስጦታው፤ ጭንቅላቱን እየነቀነቀ “አስፈሪ ነው” በማለት መሰለ። ከዚያም እጅግ ትከሻኔ ላይ ጣል አድርጎ፤ “ታውቃለህ መጋቢ፤ አንዳንዴ፤ ወደዚህ ጸሎት ጉዳይ በጭራሽ ባልከተትከኝ ኖሮ እያልኩ እመኛለሁ” አለኝ እየቀለደ (እኔ እንደማስበው)።

ይህ ከእግዚአብሔር መንገዶች አንዱ ነው፤ ብዙውን ጊዜ ጣልቃ ከመግባቱ በፊት ሁኔታው እንዲባባስ ይፈቅዳል። በዘካርያስና ኤልሳቤጥ ጉዳይም ሁለቱም ልጅ መውለጃ ዕድሜን እስኪያልፉ ጠብቋል። አካላዊ ሁኔታው የማይቻል ሲሆን፤ እግዚአብሔር ልጅ ሰጣቸው።

አንዳንዴ ነገሮች ከመሻሻላቸው በፊት ይባባሉ። ይህ ከተከሰተ ቀስ በቀስ ስሜታቸው ከግዴላሽነት ወደ ጠላትነት ሲሸጋገር ተመልክቻለሁ። ይህ የመንፈስ ቅዱስ የመውቀስ ሥራ ምልክት ሊሆን እንደሚችል አምናለሁ። እግዚአብሔር በአንድ ግለ ሰብ ላይ እያጠበበበት ሲመጣ ያ ሰው ግዴላሽ ሆኖ መቅረት አይችልም - ጠላትም የተወሰደበትን ግዛት እንደገና ለመያዝ መልሶ ማጥቃቱን እንደሚጨምር መገመት ይቻላል።

በሌላ አገላለጽ፤ የምጸልይበት የትኛውም ጉዳይ ወደ መሻሻል ሲሄድ መገባበን ጎብኝቶ እንደሚያልፍ ተረድቻለሁ።

እግዚአብሔር ከአብርሃምና ከሣራ ጋርም እንዲሁ ነው የሠራው። እግዚአብሔር አብርሃም የብዙ ሕዝብ አባት እንደሚሆን፤ የምድር ሕዝቦች ሁሉ በዘሩ እንደሚባረኩ፤ ዘሩ እጅግ ከመብዛቱ የተነሣ እርሱን ከመቀጥጠር የሰማይ ከዋክብትን መቀጥጠር እንደሚቀልል ቃል ገብቶለት ነበር። “አብራምም በእግዚአብሔር እመነ” (ዘፍ. 15፥6)።

የዕድሜ መግፋት እየወረሳችሁ ሲመጣና ምንም ሳይከሰት ሲቀር አምናችሁ መቆየት ከባድ ነው። ማመን በእርግጥም ከመከበዱ የተነሣ አብርሃም ወደ እስማኤል እንደ ሮጠው እናንተም ለምትከ ትሮጣላችሁ። እግዚአብሔር ቀድሞ የፈቀደውን ነገር ለመከገም አብርሃም 100 ዓመትና ሣራም 90 ዓመት እስኪሞላቸው ጠበቀ።

እግዚአብሔር ተስፋውን ቢያድስም እንኳ (ዘፍጥረት 17)፤ አብርሃም ለማመን ተቸገረ።

ሣቀም፤ በልብም አለ፤ የመቶ ዓመት ሰው በውኑ ልጅ ይወልዳልን? ዘጠና ዓመት የሆናትም ሣራ ትወልዳለችን? (ዘፍ. 17፥17)

አብርሃም ሣቀ። ምን ያድርግ ታዲያ? ሐሳቡ አስቂኝ ነበረ! የሣቀው ስላለመነ ነበር።

ሣራም እንዳለመነች እናውቃለን፤ እርሷም ሥቃላችና። አንዲት የ90 ዓመት አሮጊት ማርገዚን ካወቀች የምታደርጋቸው ብዙ ነገሮች ይኖሯት ይሆናል፤ መሣቅ ግን እንዴ አይደለም።

እግዚአብሔር በዚህ መንገድ ለምን ይሠራል?

እግዚአብሔር ለከብሩ ይመልሳል

እግዚአብሔር ሁልጊዜም ይበልጥ ከብር የሚያመጣለትን መንገድ ይጠቀማል። ይህንን፤ “የማይለወጥ የሰማይ ሕግ” በሚለው ማህደር ውስጥ ልንከትተው እንደምንችል አምናለሁ። በምዕራፍ 4 እንዳየነው፤ እኛ ጥያቄ ከማቅረባችንና እርሱ ምላሽ ከመስጠቱ ጀርባ ያለው መነሻ ሐሳብ፤ “እብም ስለ ወልድ እንዲከበር” ነው (ዮሐ. 14፥13)። እነዚህን ነገሮች ወደ ኋላ ሄደን ባየናቸው ቊጥር ሁሉም ነገር ወደዚህ ፍጻሜ እንደሚያመራ ይበልጥ እናስተውላለን፤ ወደ እግዚአብሔር ክብር። አብርሃም፤ “እእግዚአብሔር ክብር እየሰጠ ... በእምነት በረታ” (ሮሜ 4፥20)። ከዚህ በኋላ ልጅ መውለድ

የማይቻል ሲሆን፤ አብርሃምም በእስማኤል ጉዳይ እንዳደረገው ለነገሮች በራሱ እጅ መፍትሔ ማበጀት ሳይችል ሲቀር እግዚአብሔር ተንቀሳቀሰ። እናም በመጨረሻ ልጁ ሲወለድ፤ እግዚአብሔር እንዳደረገው እንደም ጥርጣሬ አልነበረም - ምስጋናውንና ክብሩን እርሱ ወሰደ።

ይህንን ስለማናስተውል እኛ ከማዕበሉ በታች ስንሰምጥ እንዳንደ እግዚአብሔር ዝም ብሎ እንደሚቆም ስናስብ እንገኛለን። በደንታ ቢስነቱ ተጎድተንና እጅግ ተቆጥተን፤ “ጌታ ሆይ፤ ስንጠፋ አይገድህምን?” በማለት እንጮኻለን። ይህ ማን የእኛ ሐሳብ ነው። እየጠፋን አይደለም፤ እርሱም የማይገደው አይደለም።

ማንሊ ቢስሊ ሲናገር ለመጀመሪያ ጊዜ የሰማሁበትን ጊዜ አስታውሳለሁ። አገልጋዮችና ሚስቶቻቸው የሚበዙበት ወደ ስድሳ ገደማ ሰዎች የተገኙበት ኢመደበኛ ጉባዔ ነበር። ማንሊ ወንጌላዊና የሪቪየቫል አገልጋይ ሲሆን፤ ለሁለት ረጅም ዓመታት ሲያሠቃዩት ከነበሩት አምስት በሽታዎች ማገመት ነበር፤ ከእነዚህም ሁለቱ ለሞት የሚያበቁ ነበሩ (ቢያንስ፤ እንዲሁ ይጠበቅባቸው ነበር)። ከሐኪም ቤት ከወጣ ገና ጥቂት ቀናት ስለ ነበር መቆም እቅቶት ረጅም ወንበር ላይ ተቀምጦ፤ ሕመም እየተነበበበት ዝግ ባለ ድምፅ ተናገረ። የጀመረባቸው ቃላት፤ “ወገኖች፤ እግዚአብሔር አይጎዳንም” የሚሉ ነበሩ።

በዚያን ጊዜ ደግሞ፤ እግዚአብሔር እኔን እየገደለኝ ነበር።

ያ የእኔ ምልክታ ነበር። እግዚአብሔር እየገደለኝ አልነበረም፤ እያዳኝ እንጂ (ሕይወትን ለማዳን ስለ ማጥፋት የሆነ ነገር ማንበቤን አስታውሳለሁ)። እንደ ሙሴ፤ እግዚአብሔርን ማየት ፈልጌ ነበር፤ ከፊት ለፊት እርሱን ማየት ነበር የፈለግሁት፤ የመመሪያውን መጽሐፍ መልክት ማድረግ ፈለግሁ። እርሱን ከመከተሉ በፊት የሚሄደው ወዴት እንደ ሆነ ማወቅ ፈለግሁ።

ሆኖም፤ እንደ ሙሴ የማላውቀውን ትእዛዝ ይገፍ ነው የተጓዘኩት። እግዚአብሔርን የማየው መለስ ብዬ ስመለከት ብቻ ነው። የመጣሁበትን መንገድ ቆም ብዬ የኋሊት ስመለከት በእያንዳንዱ ኩርባ የእግዚአብሔርን እጅ አይና በመንገዱ ላይ እያንዳንዱን እርምጃ አዳኙ ጌታ እንደ መራኝ ዐውቃለሁ።

የጸሎት መልስ በሚዘገባቸው ፈታኝ ጊዜአት ይህ እውነታ፤ ምናልባትም ከሌሎቹ በተሻለ ድጋፍ ሆኖኛል። በሞት ሽረት ኦሮ በማለፍ ውስጥ ከስለታማ ጠርዞች የሚጠበቅ የግጭት መከላከያ ሆኖኛል።

አስታውቱ፤ እግዚአብሔር ሁልጊዜም ይበልጥ ከብር የሚያመጣለትን መንገድ ይጠቀማል።

እናም፤ ወደ መሻሻል ሲሄድ በመባባስ በኩል ለጉብኝት ብቅ ይል ይሆናል።

እግዚአብሔር ከመለኮታዊ ዕቅድ አኳያ ይመልሳል

ዘካርያስ እግዚአብሔር መለኮታዊ ዕቅድን ከማሟላት ጋር ሲያያዝ ጸሎትን እንደሚመልስ ተምሯል።

እግዚአብሔር ምንም “አስፈልጎት” እና ምንም “ችግር” እንደሌለው ዐውቃለሁ። ሆኖም ይህንን ነጥብ ለማስረዳት እነዚህን ቃላት ልጠቀማቸው እፈልጋለሁ። እግዚአብሔር የዘካርያስን ጸሎት ለመመለስ ለምን ያንን የተለየ ጊዜ መረጠ? ለምን ዐሥር ዓመት ቀደም አላለም? ለምን ከዐሥር ዓመት በኋላ አላደረገውም? እግዚአብሔር ጸሎቱን የመለሰበት ምክንያት ያኔ መልስ መስጠት “ከላስፈለገው” ነው። የዘመኑ ፍጻሜ ደርሷል፤ እናም መጥምቁ ዮሐንስ “ያስፈልገው” ነበር። እግዚአብሔር የመሲሑን መንገድ የሚጠርግ መልእክተኛ “አስፈልገው”፤ ስለዚህም የዘካርያስን አስፈልጎት በማሟላት ውስጥ የራሱንም አሟላ። ለዘካርያስ ችግር መፍትሔ ሲያበጅ ለራሱም አበጀ።

ከዚያ ደግሞ ሐና አለች። ታሪኳ 1ኛ ሳሙኤል የመጀመሪያ ምዕራፍ ውስጥ ይገኛል። ከመካኒት ጋር ከተያያዘው ዕፍረት ጋር ባደረገችው ትግል ልጅ የሌላቸው የመጽሐፍ ቅዱስ ሴቶች የተሸከሙትን ዕፍረትና መገለል ትወክላለች። ሐና ምግስ ማጣቷን እንዲያስወግድላትና ልጅ እንዲሰጣት ከዓመት ዓመት ወደ እግዚአብሔር ትጮኽ ነበር። ሽኩሚ እጅግ ከመከበዱ የተነሣ በቃላት ልትገልጸው አልቻለችም፤ ከንፈሯን ብታንቀሳቅስም እንድም ድምፅ ሳታሰማ ልመናዋን እያሰማች ወደ እግዚአብሔር ቃተተች። ካህኑ ዔሊም በእንደዚህ ዐይነት ስሜት ስትጸልይ ሲመለከት በስካራምነት ከሰሳት።

እግዚአብሔር ጸሎቷን መለሰ - በመጨረሻ። መልሳ ለእግዚአብሔር የሰጠችውንና በእስራኤል ዘንድ ታላቅ ዳኛና ነቢይ የሆነውን ሳሙኤልን ሰጣት።

እግዚአብሔር ጸሎትን መቼ ነው የመለሰው? “ሲያስፈልገው”። እስራኤል ዳኛና ነቢይ “ሲያዘፈልጋት” እግዚአብሔር የራሱ ሳሙኤል “የሚያስፈልገው” ጊዜ ደረሰ፤ እናም የሐናን “ችግር” ሲፈታ የራሱንም ፈታ።

እግዚአብሔር ሁሉም በቤዝዎታዊ ዕቅድ ነው የሚመለሰው፡፡ ጌታ ኢየሱስ ብዙ ተአምራት ፈጽሟል፤ አንዱም ግን ለታይታ አልነበረም፡፡ ልጅ ሳለሁ በቴምፕል ተአትር ቤት መድረክ ጫፍ ተቀምጬ በጊዜው የነበረውን የነገሥታት ጉጉሥ የተሰኘ ባለ ጥቁርና ነጭ ቀለም (እና ድምፅ አልባ) ፈልጎ ለመጀመሪያ ጊዜ ማየቱ ትዝ ይለኛል፡፡ ወታደሮቹ ኢየሱስን በሄሮድስ ፊት ሲጎትቱት ተመለከትኩ፡፡ ኢየሱስ ተአምር እንዲሠራ ሄሮድስ ሲገፋፋው ኢየሱስን ለመገፋፋት ከመቀመጫዬ ወደ ፊት ጠጋ አልኩኝ፤ ሄሮድስ ተአምር ካየ ኢየሱስን ይለቅቀዋል፡፡ ታሪኩ እንዴት እንደሚያልቅ ዐውቃለሁ፤ ሆኖም በድራማው ተመስጮ ነበር፡፡ ኢየሱስ እዚያ ቆሞ ሄሮድስን እንኳ አለማናገሩን ማመን አልቻልኩም፤ ማድረግ የነበረበት አንዲት ትንሽ ተአምር ብቻ ነበር፤ ያኔ ነጻ ሆኖ ይሄድ ነበር፡፡

ለምን አላደረገም? ይችል ነበር - አንድ ተአምር ለማድረግ እጅግ በጣም እንገባጋቢ ጊዜ ሆኖ ነበር የታየኝ፡፡ ለነገሩስ ተአምራቱ ለመሲሕነቱ በምልክትነት የታዩዱ አልነበሩምን? ሽማግሌውን ሄሮድስን በአንድ ተአምር ለምን አላስደነቀውም?

ያ ዐይነቱ ተአምር ከሁሉ በፊት በእግዚአብሔር ቤዝዎታዊ ዓላማ ተወስዷል፡፡ ኢየሱስ ተአምራቱን በዚያ ክልል ውስጥ ወስኗቸዋል፡፡ በሄሮድስ ፊት በዝምታ ሲቆም ኢየሱስ ሰዓቱ መድረሱን (በዮሐንስ 12፡27 ላይ የተናገረውን) ተረድቷል፡፡ ከሄሮድስም ሆነ ከጭፍሮቹ፤ ወይም ከጲላጦስ ወይም ከአይሁድ መሪዎችና ከሕዝብ መንጋቸው ማምለጥ አልፈለገም፤ ለመጥፋት መጥቷልና፡፡

እግዚአብሔር እንደ ፈቃዱ ይመልሳል

ጸሎቶቻችን ከመለኮታዊ አስፈልጎት ጋር መተሳሰር አለባቸው፤ በእግዚአብሔር ቤዝዎታዊ ጅረት ውስጥ መፍሰስ አለባቸው - ከእግዚአብሔር ፈቃድ አኳያ፡፡

“እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ” በክርስትና መዝገበ ቃላት ውስጥ ሌላኛው አስፈራሪ ሐረግ ነው፡፡ ይህም፤ ክርስቲያኖች በልብ ሙሉነት እንዳይጸልዩ ምናልባትም ከሌላ ከማንኛውም ነገር በላይ ተስፋ የሚያስቁርጥ ነው፡፡ የእግዚአብሔርን ፈቃድ እናጣውና ቀሪ ዘመናችንን ሁሉ ዋጋ ስንከፍል እናሳልፋለን በማለት ማሰቡ ያስጨንቃል፡፡

ስለ ሕይወታችን ዝርዝር ጉዳዮች የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅ አንችልም፤ እናም ስለምንጸልይበት ስለ ሁሉም ነገር የእግዚአብሔርን ፈቃድ

ማወቅ አያስፈልገንም፡፡ ይህ ቅርጽ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው፡፡ ነገር ግን ሩቅ የእግዚአብሔር ፈቃድ ማወቅ ይቻላል፡፡ ለምሳሌ፤ ሥራ በማጣቱ ቤተ ሰቤን ማስተዳደር አቅቶኛል ልበል፡፡ አስፈልጎቱ እንዲሞላ በእርግጠኝነት መጸለይ እችላለሁ፤ እንደሚያሟላቸው እግዚአብሔር ቃል ገብቷልና (ፊልጵ 4፡19)፡፡ ሩቁ የእግዚአብሔር ፈቃድ በማለት የምጠራው ይህንን ነው፡፡ ቅርቡ የእግዚአብሔር ፈቃድ እግዚአብሔር ያንን አስፈልጎት እንዴት ነው የሚያሟላው ከሚለው ጋር የተያያዘ ነው፡፡ እግዚአብሔር ፈቃድ እየጸለይኩ መሆኔን ሞላልኝ ስጠይቀው እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ እየጸለይኩ መሆኔን ዐውቃለሁ፡፡ እግዚአብሔር ባለዝሆኑን ሎተሪ እንዳሸነፍ በመፍቀድ ጉድለቱን እንዲሞላልኝ ከጠየቅሁት ግን ተመሳሳይ ልብ ሙሉነት አይኖረኝ ይሆናል፡፡ ሚሊዮን ብር ማሸነፍ ከቅርቡ የእግዚአብሔር ፈቃድ ጋር ይያያዛል፡፡ እግዚአብሔር የሚያስፈልገኝን እንደሚሰጠኝ ዐውቃለሁ፤ ግና አኔን ሚሊዮን በማድረግ ላይሆን ይችላል፡፡ ለነገሩማ፤ አይደለም፡፡ ጣይቄ ዐውቃለሁ፡፡

ማለት ያለባችሁን ሳታውቁ ስትቀሩ

ምን እንደምትሉ

የምንጸልየው እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ መሆን አለመሆኑን የምና ወቅብን መንገድ አለ፡፡ ኢየሱስ ወደ መስቀሉ ሲታረብ ባደረገው የመጨረሻ ሰፊ ይፋዊ ግጥም ውስጥ የሚያስጨንቀውን ነገር በግልጽ አስቀምጧል፤

አሁንስ ነፍሴ ተጨነቀች፤ ምን ልበል? አባት ሆይ፤ ከዚህ ሰዓት ታድነኝ? የለም፤ ይሁን የመጣሁት ለዚህች ሰዓት ነውና፡፡ አባት ሆይ፤ ስምህን አክብረው፡፡ (ዮሐ. 12፡27-28 - ኢ.መ.ት. - አጽጋኦት የተጨመረ)

ኢየሱስ ውስጡ ድረስ “ተጨነቀ” ከራሱ ጋር ይሟገት ነበር፤ “ምን ልበል?” ከመስቀሉ እንዲያድነው ወደ አባቱ መጸለይ ይችል ነበር፡፡ ነገር ግን “ስዓቲቱ” ወደ ዓለም የመጣበት ምክንያት ናት፡፡ ይህ የኢየሱስን ሰውነት በጨረፍታ እንድንመለከት ምስጢረ እምላክሰው ገለል ያለበት አስደናቂ ክስተት ነው፡፡ “ምን ልበል?” የእግዚአብሔር ልጅ ውስጡ እጅግ በመከፋፈሉ ቃላት እጥቶ፤ “ምን ልበል?” ብሎ እንደሚጮኽ አልመን እንኳ እናውቃለን?

“አባት ሆይ፤ ስምህን አክብረው” በሚሉት ቃላት ግጭቱን አበረደው፡፡ ምን ማለት እንዳለባችሁ ሳታውቁ ስትቀሩ ማለት ያለባችሁ ይህንን ነው፡፡ ምን እንደምትጸልዩ ሳታውቁ ስትቀሩ እንደዚህ ነው መጸለይ ያለባችሁ፡፡ “አባት ሆይ፤ ስምህን አክብረው” ማለት ሁሉም ትክክል ነው፡፡

ልመናዎቻችንን ሁሉ ይህን መሸፈኛ ስናለብሳቸውና ይህም በእውነት ከልባችን ከሆነ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ እየጸለይን ነው።

ለእኔ፣ ይህ የእግዚአብሔር ክብር፣ የስሙ ክብራታ፣ ከልመናዎች ሁሉ ይበልጣል ማለት ነው። ከእግዚአብሔር ስም መክበርና ከልመናዬ ምላሽ ማግኘት መምረጥ ካለብኝ (የመምረጥ መብት እንዳለኝ ይታሰብና) የእግዚአብሔርን ክብር እመርጣለሁ ማለት ነው።

የመንፈሳዊ ኮሌጅ ተማሪ ሳለሁ አንድ ዓርብ ዕለት እኔና አንድ ጓደኛዬ በሳምንቱ ማለቂያ ላይ ወደ ቤት ለመሄድ ወሰንን። በእሮጌ ፎርድ መኪናዬ ውስጥ ታጨቅንና ጉዞአችን የሰላም እንዲሆንልን እንዲጸልይ ጓደኛዬን ጠየቅሁት። ራሴን ዝቅ አድርጌ ዐይኖቼን ሰጨፍን፤ “ኒታ ሆይ፤ እንድትጠብቀንና የጉዞ ምሕረት እንድታደርግልን እንጸልያለን - በሆስፒታል አልጋ ላይ ይበልጥ ልናከብርህ የምንችል አስካልሆነ ድረስ” በማለት ሲጸልይ ሰማሁት።

ከዚያ ቀን በኋላ ጓደኛዬን ስለ ምንም ነገር እንዲጸልይ ጠይቄው አለውቅም። ሆኖም፤ በሆነ ባልተሰመደ መንገድም ቢሆን ጓደኛዬ ትክክል ነበር። ስለ ምንም ነገር ብንጸልይ የእግዚአብሔር ፈቃድ ቅድሚያውን ይወስዳል። አንዳንዴ እግዚአብሔር የሚበልጠውን ለመስጠት የሚያገለውን ያስቀራል፤ የራሱን ዕቅድ ሳያመቻምቸ የጠየቅሁትን ለመስጠት አይችል ይሆናል። ስለዚህ ኢየሱስ እንደ ጸለየው መጸለይ አለብን፤ “አባት ሆይ ብትፈቅድ ይህችን ጽዋ ከእኔ ውስጥ፤ ነገር ግን የእኔ ፈቃድ አይሁን፤ የአገጉ እንጂ” (ሉቃ. 22፥42)።

፲፰ - ጸሎትን መቼ ማቆም እንዳለብን መወሰኛ ሦስት መንገዶች

እስከ መቼ?

“ስለ አንድ ጉዳይ ለምን ያህል ጊዜ ነው መጸለይ ያለብን?” የሚል ጥያቄ ብዙ ጊዜ ይቀርብልኛል። እግዚአብሔር በዘከርያስ እንዳደረገው መልሱን ካዘገየ፤ መዘግየት ይሁን ከልክላ በምን ማወቅ ይቻላል? እግዚአብሔር በከለክለው ነገር ላይ ጥያቄችንን መቀጠል አንፈልግም። በሌላ መልኩ ደግሞ፤ አንድንቁይ እየነገረን ከሆነም ተስፋ መቀረጥ አንፈልግም።

ከእነዚህ ሦስት ነገሮች አንዱ እስኪከሰት እንድንጸልይና መጸለያችንን እንድንቀጥል ሐሳብ አቀርባለሁ፤

1. መልሱን እስከንቀበል። አንዳንዶች ለአንድ ነገር ከአንድ ጊዜ በላይ መጸለይ የእምነት መጉደል፤ ጸሎታችንን ባዶ የሚያደርግ የእምነት ማጣት ድርጊት እንደ ሆነ ይናገራሉ። ለዚህም መግታቸውን በተከታዩ ዐይነት ምሳሌ ያቀርባሉ፤ አንድ ልጅ በሚቀጥለው ቀን ወደ ኳስ ሜዳ እንዲወስደው አራት ሰዓት ላይ አባቱን ይጠይቃል፤ አባትየውም እንደሚወስደው እሺታውን ይገልጻል። እምነት ሰዓት ላይ ልጁ እንደ ገና ይጠይቃል፤ አባትየውም እንደ ገና እሺታውን ይገልጻል። ስድስት ሰዓት ላይ ልጁ እንደ ገና ይጠይቃል፤ ሰባት ሰዓት ላይም ይጠይቃል፤ ስምንት ሰዓትም ላይ ይጠይቃል። ልጁ ደጋግሞ የሚጠይቀው ለምንድን ነው? አባቱን ባለማመኑ እንደ ሆነ ግልጽ ነው። ይህ በእርግጥም አባትየውን ያሳዝነዋል። ስለዚህ በእውነትም እምነት ካለን፤ አንዴ መጠየቅ ነው የሚያስፈልገን።

ይህ ምክንያታዊ እንደሚመስል (የሆነ ፋይዳም አያጣ ይሆናል) አቀበለለሁ፤ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ነው ብዬ ግን አለብኩም። ኢየሱስ ባልተቋረጠ ጥያቄ ያምናል። ስለ ጸሎት የሰጠን ሁለት ምሳሌዎችን ብቻ ሲሆን፤ የሁለቱም ምሳሌዎች አጽንኦት ያልተቋረጠ ጥያቄ ነው (በምሽት የመጣው ጓደኛ፤ ሉቃስ 11፤ እና መበለቲቱና ዳኛው፤ ሉቃስ 18)። ስማቴዎስ 7፥7-11 ላይ ኢየሱስ እንድንጠይቅ፤ እንድንፈልግና እንድናገኝኳ ይነግረናል። የግሱ የጊዜ

አመልካች፤ ጤይቁ፤ መጠየቃችሁንም ቀጥሉ፤ ፈልጉ፤ መፈለጋችሁንም ቀጥሉ፤ እንኳኩ ማንኳኳታችሁንም ቀጥሉ የሚል ነው። ስለዚህ መጠየቅና እየጠየቅን መቀጠል ያስፈልገናል፤ እስከንቀበል ድረስ ወይም ...

2. እንደምንቀበል ማረጋገጫ እስከናገኝ ድረስ። በቤተ ክርስቲያናችን የጸሎት አገልግሎት በተጀመረባቸው ቀናት በየሳምንቱ ለጸሎት የሚሰበሰቡ ሴቶች ቡድን ነበር። በአጋጣሚ ሁሉም ደንበኝነታቸው አንድ ጸጉር ቤት ሲሆን፤ ጸጉር ሠሪያቸው ክርስቲያን አልነበራቸውም። ከሳምንት እስከ ሳምንት ሲጸልዩላት ቁዩ፤ አንድ ቀን ለመጸለይ ሲሰበሰቡ ግን ለልጅቱ መዳን መጸለይ አልቻሉም። እንዲያውም ስለ መዳኗ እግዚአብሔርን ሲያመለክቱ ራሳቸውን አገኙት፤ ስለ ጠቅላላው ጉዳይ በልባቸው ሰላም ሞላ። በኋላ ላይ አንዲቱ ሴት ለልጅቱ የነበራት ሽክም በመጥፋቱና ለመዳኗ መጸለይ በማቆሚያ በደለኝነት እንደ ተሰማት ተናገረች። ከሦስት ሳምንታት በኋላ በአሁኗ ማለዳ አገልግሎት ጸጉር ሠሪዋ ወደ ክርስቶስ መጣች። ሲጸልዩላት ከነበሩት ሴቶች በቀር ሁሉ ሰው ነበር የተገረመው።

አንዳንዴ ለአንድ ነገር ስንጸልይ ሳለ እግዚአብሔር አንደ ሰማና አንደ መለሰ ማረጋገጫ እናገኛለን። ሽክም በነበረበት ቦታ አሁን ሰላም ይሆናል።

3. እግዚአብሔር አይሆንም እስኪል። እግዚአብሔር አይሆንም እንዳ ለን በመንፈሳዊ መረዳት፤ በቃሉ ብርሃን፤ በሁኔታዎች ለውጥ፤ ወይም በሆነ ሌላ መንገድ እንገነዘብ ይሆናል። በመንፈሳዊ መረዳት፤ እግዚአብሔር ለጥያቄ አችን አይሆንም የሚል መልስ ሲሰጥ በጉዳዩ ለመጸለይ ሰላም አይኖረንም ማለቱ ነው፤ ትክክል እያደረግን አይመስለንም፤ የመገታት ስሜት ይኖረናል። በሁለተኛውና በሦስተኛው ሐሳቦች ላይ ከእግዚአብሔር ፈቃድ አኳያ እንድናገር ፍቀዱልኝ።

እኛ ፈቃዱን ለማወቅ ከምንናፍቀው በላይ እግዚአብሔር ፈቃዱን እንድናውቅ ይኖራል። ለአንዳንዶች የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅ ኩኩሉ አንደ መጫወት ነው። “የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንዴት ነው የማገኘው?” በማለት ለሚጠይቁኝ “እታገኙትም” በማለት ነው የምመልስላቸው። የእግዚ አብሔር ፈቃድ ያገኙትኋል። የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማግኘት የእናንተ ጎላፊነት አይደለም። እግዚአብሔር ፈቃዱን እንድታውቁ ከፈለገ፤ መግለጥ የእርሱ ጎላፊነት ነው፤ ልትስቱት በማትችሉት መንገድ መግለጥ።

ለምሳሌ ሴት ልጄ እንድታደርግልኝ የምፈልገው ነገር አለ እንበል። እንደምታደርገው ትገባረኝና ምን እንደ ሆነ ትጠይቀኛለች። “እልማርሽም” እላታለሁ፤ “ራስሽ ማወቅ አለብሽ። ከተሳሳትሽ ደግሞ ትግር ይፈጠራል።”

እስቂኝ ነው አይደል? ለልጄ ያቀድኩት ተግባር ካለ፤ መግለጡ የእኔ ጎላፊነት ነው። የእርሷ ጎላፊነት መስማትና መታዘዝ ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ የእግዚአብሔር ፈቃድ ምን እንደ ሆነ ማረጋገጥ እንደምናችል በሮሜ 12፥1-2 ይነግረናል፤ ሁለት ምርጫዎችን መመልከትና የትኛው የእግዚአብሔር ፈቃድ እንደ ሆነ መለየት አንችላለን። ነገር ግን አስቀድመን ራሳችንን ለእግዚአብሔር እንድናቀርብ ይነግረናል፤ ማቅረብ የተባለው መገዛት ወይም እጅ መስጠት ለማለት ነው።

በመሠረቱ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ የምንፈልግ ከሆነ፤ ምን እንደ ሆነ ከማወቃችን በፊት ልንቀበለው ይገባል በማለት ነው ጳውሎስ እየተናገረ ያለው። “ምን እንደ ሆነ ይነገረኝና ከዚያ እወሰናለሁ” የሚለው አቋም በጭራሽ በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት የለውም። የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅ፤ ምንም ይሁን ምን፤ የተመረጠ (የተሻለ) እንደ ሆነ በማወቅ፤ ልንገዛለትና እስቀድመን ልንቀበለው ይገባል።

እንዴት እናውቃለን?

ከመስመር ስትወጡ የሚነግራችሁ መንፈሳዊ ዳኛ በእካባቢያችሁ እንዲኖር ተመኝታችሁ ታውቃላችሁ? ጥሩ፤ እንግዲያውስ የተሰጠንም በትክክል ይኸው ነው። ቁላስይስ 3፥15ን እናድምጥ፤

በአንድ አካልም የተጠራችሁለት ደግሞ የክርስቶስ ሰላም በልባችሁ ይግዛ።

ይግዛ ማለት “ይዳኝ” የሚል ትርጉም ያለው የግሪክ ቃል ትርጓሜ ነው። የዊልያምስ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም “ይዳኝ” ሲለው፤ የቤክ ትርጉም ደግሞ “ይወስን” ብሎታል።

ክርስቲያን በክርስቶስ በኩል ሁለት ዐይነት ሰላሞች አሉት፤ ከእግዚአ ብሔር ጋር የሆነ ሰላምና የእግዚአብሔር ሰላም። ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም፤ በእምነት የመጽደቅ ውጤት ነው (ሮሜ 5፥1)። በእግዚአብሔርና በክርስቲያኑ መካከል ያለው ጦርነት አብቅቶ፤ አማኑ ከእግዚአብሔርና በክርስቲያኑ ግንኙነት መጥቷል፤ ወደ ባርኮት ሰፍራ። ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም ተጨ ባጭ (ነባራዊ) ነው። ያለበት መንፈሳዊ ሁኔታ ምንም ቢሆን እያንዳንዱ አማኝ ይህ አለው። ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ሰላም ምንም ሊረብሸው አይችልም።

የእግዚአብሔር ሰላም እግዚአብሔር ፊሉ የሚደስትበትና ከእኛ ጋር የሚጋራው ሰላም ነው። ይህ ፅልም ጎሊናዊ (በእኛ ሁኔታ ላይ የተመሠረተ)፤ እንዲሁም ውስጣዊ የልብ መረጋጋትና ጳጥታ ማረጋገጫ ነው። የእግዚ

አብሔር ሰላም የአማኙ ልብ ዕረፍት ነው። ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጭ መረመድ ይህንን ሰላም ይረብሸዋል፤ ልባችን ይታወቃል፤ የጸጥታ ማረጋገጫው ይሰጠናል።

ዳውሎስ እየተናገረ ያለው፣ የክርስቶስ ሰላም በሕይወታችን ዳኛ እንዲሆን፣ ትክክሉንና ስሕተቱን እርሱ እንዲወስን እንደገልጾታል። ያንን ውስጣዊ ሰላም ስናጣ፣ ልባችን ሲታወክና በቀላሉ ሲታመም፣ መንፈሳዊ ዳኛችን ፊሽክ እየነፋና ጥፋት እንደ ተፈጸመ እየተናገረ ነው።

ስለ ሆነ ጉዳይ ስጸልይ ልባዊ ማጣሪያው፣ መግቻው በድንገት ወይም በገግታ ብቅ የሚልባቸው ጊዜአት አሉኝ። በጉዳዩ ላይ ትክክለኝነት አይሰማኝም። በሌላ አገላለጽ፣ በጉዳዩ ላይ ሰላም አይኖረኝም። ይህንን፣ ተጨዋቹ ከመስመር መውጣቱን ዳኛው እየተናገረ እንደ ሆነ አድርጌ አወስደዋለሁ።

ለመንፈስ ቅዱስ ምሪት ይበልጥ ንቁ በሆንን ቊጥር “እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ” የሆኑትንና ያልሆኑትን ልመናዎች ይበልጥ መለየት ይቻላል።

ለጥበብ መጻሊይ

በቤቴ ትልቅ አስፈልጎት የተነሣበትን ጊዜ አስታውሳለሁ። ሥር የሰደደ ድብታ ምልክቶች በትልቁ ልጆችን ላይ መታየት ጀመሩ። (በኋላ ላይ በትክክልም በሽታው እንዳለበት በሐኪም ተረጋግጧል።) ሕይወታችን በቅዠትና በጣር ውስጥ እንደ ተዘፈቀ ከመናገር በላይ ዝርዝር ውስጥ መግባት አልፈልግም። እንደዚህን ጊዜው ዐይነት ብርቱ አለመብቃት፣ ግራ መጋባት፣ አላዋቂነት የተሰማኝ ወቅት በጭራሽ አልነበረም። እኔና ሚስቴ ያዕቆብ 1፡5ን ለሕይወታችን ምሪት አድርገን ወሰድን፤

ከእናንተ ግን ማንም ጥበብ ቢጎድለው ሳይነቅፍ በልግስና ለሁሉ የሚሰጠውን እግዚአብሔርን ይለምን፤ ለእርሱም ይሰጠዋል።

እኛም ውጥንቅጣቸው የወጣ ቤተ ሰባዊ ውሳኔዎች ሲያስጨንቁን ለጥበብ መጻሊይ ጀመርን። ነገር ግን የመጣ ጥበብ አልነበረም። የብሩኅ መረዳት ብልጭታም የለም፤ ጭንቅላቴም ጥበብ ገብቶበት መጠኑ እየጨመረ አልሄደም። እንደዚላው ጊዜ አፌ እንደ ተያዘ ነበር የተሰማኝ።

ተስፋ መቊረጥ ውስጥ ተዘፍቆ ሳለሁ፣ አለመሳካቱ ግልጽ ቢሆንም እንኳ ራሴን ወደ ማመን ለማምጣት ጥቅሱን ደጋግሜ ማንበብ ቀጠልኩ። “እየወደቀ ያለ የተስፋ ቃልማ አይደለም፤ ይህማ አይጠፋኝም” በማለት ነበር የማስበው። ታዲያ ምንድን ነው መደረግ ያለበት?

ከዚያ ግን ታየኝ፤ ፊቴን በመስታዎት እንደማየው ዐይነት ቁልጭ ብሎ ነው የታየኝ። የጥቅሱ የራሱ የመጨረሻው ሐረግ የሚለው፣ “ለእርሱም ይሰጠዋል” ነው። አራት ነጥብ። በቃ፤ ይኸው ነው።

እግዚአብሔር ጥበብ እንዲሰጠኝ ከጠየቅሁት፣ ተሰማኝም አል ተሰማኝ፤ ሊኖረኝ ይገባል። ምን እንዳደረግሁ ታውቃለችሁ? እግዚአብሔር ቃል የገባው ጥበብ እንደ ተሰጠኝ አመንኩና መልካም የመሰሉኝን ውሳኔዎች መወሰን ጀመርኩ። እግዚአብሔር ጥበብ እንዲሰጠኝ ከጠየቅሁ፣ የእርሱ ጥበብ በውስጤ እየሠራ እንደ ሆነ የማስብ መብት እንዳለኝ አመንኩ።

እስፈሪ ነው። በጊዜው ውሳኔዎቼ “ትክክለኛቼ” ስለ መሆናቸው ማወቂያ ምንም መንገድ አልነበረም። ቢሆንም፤ ያ ጊዜ ዐልፎ፤ ወደ ኋላ ስመለከት በእያንዳንዱ ሁኔታ ውስጥ ትክክለኛውን ውሳኔ ማድረጌን አስተዋልኩ። እግዚአብሔር ለጸሎቴ መልስ የተስፋ ቃሉን ጠበቀ።

ስለ እንድ ነገር መቼና እስከ መቼ መጻሊይ እንደሚያስፈልግ እንዳ ውቅ ሁለት ሐሳቦች ረድተውኛል። አንደኛ፤ በሽኩሜ አቅጣጫ እጸልያለሁ። የምስብከበትም መንገድ ይኸው ነው - በሽኩሜ አቅጣጫ። “በልቤ ያለውን” እሰብካለሁ። ይህ እግዚአብሔር እኛን ከሚመራባቸው መንገዶች አንዱ በመሆኑ፣ እግዚአብሔር በዚያ እንዳደረገው በማመን በልባችን ላለው ሽኩም ምላሽ መስጠትን መማር አለብን።

ሁለተኛ፤ ሽኩሙ እስኪነሣልኝ እጸልያለሁ። ልቤ በአንድ ነገር እስከ ከበደ ድረስ በጌታ ፊት አደርገዋለሁ። ሽኩሙ ሲነሣ፣ ከዚያ ጸሎት ተላቅቄአለሁ።

* * *

ተጨማሪ። “እንዴት” እንደሚጸለይ ስለ መናገር የተቀላቀለ ስጭት አለኝ። እግዚአብሔርን በጸሎት እንዴት መቅረብ እንዳለባቸው ለሌሎች ለመናገር በአውነተ ማንም ብቁ አይደለም። ምናልባት በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ከመለስኳቸው የሚበልጡ ጥያቄዎችን እንሥቹ ይሆናል። “እንዲህ ከሆነስ ...?” የሚል ጥያቄ ሁልጊዜም ይኖራል፤ ነገር ግን ሁሉን ነገር በአንድ መጽሐፍ መናገር አልቻልንምና አትጨነቁበት። በዚህም ሆነ በሌላ መጽሐፍ የምታገኙት “የጸሎት ዕቅድ” አያስፈራረችሁ። ያልተመለሰ ጸሎት የተዘለለ ሥርዐት ወይም የተጣሰ ፒሮቶኮል ውጤት ከቶ ሆኖ አያውቅም። አድርጉት። ዘልላችሁ ተካሡና ጸልዩ፤ ጫንፈሰ ቅዱስ ይይዛችሁና መሄድ ወደ ሚያስፈልጋችሁ ቦታ ይወስዳችኋል።

፲፱ - የቤተ ክርስቲያንን እውነተኛ ጎይል መመልከት

የምትጻፈይ ቤተ ክርስቲያን በአረማዊ ዓለም

የስኮትላንድ ንግሥት የነበረችው ሜሪ፡ “የምድር ጦር ሠራዊቶችን በሙሉ ከምፈራው በላይ የጀን ኖክስን ጸሎት አፈራዋለሁ” ማለቷ ተዘግቧል።
የቤተ ክርስቲያንን ጸሎት ሰው ሲፈራው ምናልባትም ይህ የመጨረሻ ጊዜ ነበር።

ያሲር አራፋት፡ “የእስራኤልን ዑዚዎች ከምፈራው በላይ የቅዱሳንን ጸሎት አፈራለሁ” በማለት ሲናገሩ ለማስብ ያስችግራል።

ዓለም ቤተ ክርስቲያንን አይፈራትም - ለመል ነው የሚያከብራት። በአጠቃላይ፤ ቤተ ክርስቲያንን የሚመለከታት በምድር ጉዳዮች ላይ በተሳታፊነቷ ሳይሆን በተመልካችነቷ ብቻ ነው። የምዕራቡ ዓለም አረማዊ መሪዎች የሚያቀርቡትን ሐሳብ በ“ሁሉን እሺ ባይነት” የምትቀበል አድርጎ ነው ዓለም ቤተ ክርስቲያንን የሚሥላት። ይህ የምዕራቡ ባህል ደግሞ ክርስቲያናዊው ቅድመ ግንዛቤ በዘመናዊው ኅብረተ ሰብ እሴት ቀረጸ ላይ ጠንካራ ድምፅ መሆኑን መቀበል ከተወረጀም ጊዜ አስቈጥሯል። ቤተ ክርስቲያን ለነገረቤቶቿ የሚሆን የተወሰነ መስህብ ያላት አስደሳች ጥንታዊ ቅርስ፤ ከትናንት ለዛሬ የተላለፈች፤ ነገር ግን ማዕበል አንድ ጥግ ወትፎ እንዳስቀረው ዓሣ ነባሪ ትልቅና ጉዳት አልባ ናት።

ለብዙዎች፤ ቤተ ክርስቲያን እየተጋፈጠች ያለችው ትልቁ እሳብ ጥያቄ በሕልውና መቆየት የመቻሏ ጉዳይ ነው። ለዚህ ጥያቄ መልስ መስጠት እችላለሁ። አዎን፤ ቤተ ክርስቲያን በሕልውና ትቈያለች። እግዚአብሔር ራሱን ያለ ምስክር ከቶ አይተውም፤ እናም በዚህ ሁሉ ትርምስ ላይ የመጨረሻው መጋረጃ ሲገለጥ የእርሱ ቤተ ክርስቲያን በአካባቢው መኖሯ አይቀርም። በአሁኑ ቅርጿ በሕልውና እትገኝ ይሆናል፤ ነገር ግን የሕልውና ጉዳይ ብቻ የሚያሳስብን ከሆነ እግዚአብሔር ይርዳን። ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያኑ ከዚህ ያለፈ ብዙ ነገር አንድ-ትሠራ ነው የሚያስበው።

የአረማዊነት ዘመን

“የድኅረ-ክርስትና ዘመን አነሆ።” ይህ መጽሐፍ ሐዲሱ አረማዊነት (The New Paganism) የተሰኘው የሀሮልድ ሊንድሴል መጽሐፍ መካፈቻ ዐረፍተ ነገር ነው።፤ መጽሐፉ የምዕራቡ ዓለም በአረማዊነት መሸነፉን ያሳያል። ሊንድሴል እንዲህ ብሎ ጽፏል፤

በምዕራቡ ዓለም በአይሁድና በክርስትና ሥልጣኔ ላይ የተመሠረቱ መሠረቶች ሁሉ ወድቀዋል። በቦታውም፤ ምዕራቡ ዓለም በአጠቃላይ እንደ አረማዊ ምድር እየኖረና እየሠራ ነው።።

ቤተ ክርስቲያን አዲስ ኪዳናዊውን ክርስትና በሚጠላውና የሚያቋርጥ ጦርነት ባወጀበት የጥላቻ ዓለም ተከብባ በአረማዊው ባህር ላይ እየቀዘፈች ነው።

በማሸነፍ ላይ ያለውን ባህል ከ“አረማዊነት”፤ “ኒዎ-አረማዊነት”፤ “ስብእዊ-ዓለማዊነት” በየትኛውም ስም ብንጠራው አንድ ነገር ግልጽ ነው፤ አብዛኛው ምዕራባዊ ዓለም በተመሠረተበት የአይሁድና የክርስትና መሠረት ላይ የመጨረሻው፤ ምናልባትም ገዳይ ቡጢ ሲያርፍ ትውልዳችን ምስክር ሆኗል።

ቀዳሚው የአረማዊነት ዘመን

እያሸነፈ ያለው ከባቢያዊ ሁኔታ ጠባይ ለቤተ ክርስቲያን አዲስ አይደለም። ቤተ ክርስቲያን የተወለደችው በአረማዊነት መካከል ሲሆን፤ እሽንፋዋለችም።

ክርስቶስ አገልግሎቱን በይፋ ከጀመረ ከሦስት መቶ ዓመታት በኋላ፤ ቤተ ክርስቲያን የሮም መንግሥት መሲሐን ለማምለክ ጉልበቱ እንዲንበረከክ አድርጋዋለች።፤

ለመሆኑ የትኛውም ወታደራዊ ጎይል ሊያደርግ ያልቻለውን ነገር በጉጉት የተሞሉ ጥቂት ደቀ መዛሙርት እንዴት ሊከውኑት ቻሉ? እኛ የሌለን፤ እነርሱ ያላቸው ነገር ነበርን? እኛ የማናውቀው እነርሱ የሚያውቁት ነገር ነበርን?

የእነዚህና የሌሎች ጥያቄዎች መልሽ እግዚአብሔር ስለ እነዚህ ፈር ቀዳጅ ክርስቲያኖች ባስቀረልን ዘገባ ውስጥ መገኘት ይችላል። በሐዋርያት

ሥራ ምዕራፍ 12 ከሚገኘው በላይ የቀዳሚዋን ቤተ ክርስቲያን ሕይወትና ጊዜ ገላጭ ምስል አይገኝም፡፡

ምዕራፉ የሚጀምረው በግጭት ነው፤ በዚያም ዘመን ንጉሡ ሄሮድስ መከራ ያጸናባቸው ዘንድ ከቤተ ክርስቲያኑ በአንዳንዶች ላይ እጁን ጫነባቸው፡፡ የጥሐንስም ወንድም ያዕቆብን በሰይፍ ገደለው፡፡ አይሁድንም ደስ እንዳሰኛቸው ዐይቶ ጨምሮ ጴጥሮስን ደግሞ ያዘው፡፡ (ዮሐዋ. 12፡1-3)

ጸሎት እና የጴጥሮስ መለቀቅ

ሄሮድስ ጴጥሮስን እንዲጠብቁ ዐሥራ ስድስት ወታደሮችን መደበኛ ጴጥሮስም በሁለት ወታደሮች መካከል በሰንሰለት ታስሮ ነበር፡፡ ለጴጥሮስ ምንም ዐይነት ማምለጫ፤ ከቅጣት መዳኛ አልነበረውም፡፡

ነገር ግን በቤተ ክርስቲያን ስለ እርሱ ወደ እግዚአብሔር ጸሎት አጥብቆ ይደረግ ነበር፡፡ (ቍጥር 5)

ጴጥሮስ ከሚገደልበት ቀን በፊት ባለው ሌሊት የእግዚአብሔር መልአክ ጴጥሮስ በሁለቱ ጠባቂዎቹ መካከል ተኝቶ ወደ ነበረበት ወገን መጣ፡፡ መልአኩ ጴጥሮስን ቀስቅሶ ሁለቱን የዘብ ቦታዎች አሳለፈውና ራሱ ዐውቆ በተከፈተው የብረት መዝጊያ በኩል ወደ አንዲት ስላች መገኛ አድርሶት እንደ አመጣጡ ድንገት ተሰወረ፡፡

ጴጥሮስም ወደ ልቡ ተመልሶ፡፡ “ጌታ መልአኩን ልኮ ከሄሮድስ እጅና የአይሁድ ሕዝብ ይጠብቁኑ ከነበረው ሁሉ እንደ አዳኝ አሁን በእውነት ዐወቅሁ” አለ፡፡

ባስተዋለም ጊዜ እጅግ ሰዎች ተከማችተው ይጸልዩበት ወደ ነበረው ማርቆስ ወደ ተባለው ወደ ዮሐንስ እናት ወደ ማርያም ቤት መጣ፡፡ (ቍጥር 11 እና 12)

ለምን አልሸሸም? ይህ ድንጋጤ የሚያጠቃው ደቀ መዝሙር ከዚህ በፊት ሸሽቷል - ጌታ ኢየሱስ ለፍርድ ሲቀርብ፡፡ እንዲያውም አሁን የተሻለ ሰበብ አለው፤ ሕይወቱ በትክክል አደጋ ላይ ነው፡፡ በመሸሸ ፈንታ ቤተ ክርስቲያን እንደ ተሰበሰበችበት ወደሚያውቀው ወደ ማርያም ቤት ሄደ፡፡ ወደ መሸሸጊያው በኋላ ይሄዳል፤ አስቀድሞ ግን እግዚአብሔር ምን እንዳደረገለት ለቤተ ክርስቲያን ማካፈል አለበት፡፡ በጠቅላላው ታሪክ ውስጥ (ከቍጥር 1-19) ይህ የቀድሞው ከዳተኛ ነገሮችን በእርጋታ መቆጣጠሩ ያስደንቀናል፡፡

ፍንጮቹ ቍጥር 12 ላይ ይገኛል፤

ባስተዋለም ጊዜ ... ወደ ማርያም ቤት መጣ፡፡

ጴጥሮስ በሰላለ፡፡ ከመሮጡ በፊት ቆም ብሎ ያስባል፡፡ ምን እንደ ተከሰተበት አጤነ፤ ከዚያም በልበ መጥነትና በእርጋታ ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄደ፡፡

ብስተዋለ ጊዜ፤ በአንድነት ማየት

“ማስተዋል” ማለት ነገሮችን በአንድነት ማየት ማለት ነው፡፡ ጴጥሮስ የቅርብ ጊዜ ከስተቶችን ወሰደና በአንድነት አስቀመጣቸው፤ እንደ ተነጣጠሉ፤ ያልተያያዙ ሁኔታዎች ሳይሆን እንደ አንድ ትልቅ ምስል አድርጎ ወሰዳቸው፡፡ የያዕቆብን ሞት ብቻ ቢመለከት ይሸሽ ይሆናል፤ ሰንሰለቶቹንና ጠባቂዎቹን ብቻ ቢመለከት እንደ ከዚህ ቀደም ሊደነግጥ ይችላል ነበር፡፡ በሕይወት ውስጥ እያንዳንዱ ነገር ከሌላ ነገር ጋር የተሳሰረ እንደ ሆነ አሁን ተረዳ፡፡ ምንም ነገር በተናጠል አይከሰትም፡፡ እያንዳንዱ ክር የሸማው አካል ነው፡፡

ይህ ዛሬም ለእኛ እውነት ነው፡፡ የቤተ ክርስቲያንን ወቅታዊ ሁኔታ የመዓትና የጭጋማ አድርጎ የመመልከት አያሌ ድምዳሜዎች ነገሮችን ከሌሎች ነገሮች ነጥሎ የመመልከት ውጤት ናቸው፡፡ ክርስቲያኖች በዓለማችን እየተከሰቱ ያሉትን ነገሮችን ማስተዋል፤ “አጣምረው መመልከት” እንደ ሚያስፈልጋቸው አምናለሁ፡፡ ይህን ብናደርግ፤ ተሰፊኛ (ብሩሃዊ) ቤተ ክርስቲያን እንዲሁም ተዋጊ ቤተ ክርስቲያን መሆን እንጀምር ነበር፡፡ አራት እውነታዎችን እንድናስተውል፤ በአንድነት እንድናይ ሐሳብ አቀርባለሁ፡፡

እውነታ 1፤ ቤተ ክርስቲያንና ዓለም ደመኛ ጠላቶች ናቸው፡፡

የድሮው የይስሐቅ ዋትስ መዝሙር፤ “ይህ ክርፋታም ዓለም ወደ እግዚአብሔር እንድቀርብ የሚያግዘኝ፤ የጸጋ ወዳጅ ነውን?” የሚል ጥያቄ ለንገዝሯል፡፡ ያኔ መልሱ አይደለም ነበር፤ ዛሬም አይደለም ነው፡፡ የቀደመችዋ ቤተ ክርስቲያን ይህን ታውቅ ነበር፡፡ እኛ ስለ ማወቃችን ግን እርግጠኛ አይደለሁም፡፡ በርካቶች ነገሮችን ማስተካከልና የተሻሉ ጓደኞች መሆን እንደምንችል፤ ወይም ቢያንስ እንደ ጥሩ ጎረቤት በሰላማዊ ሁኔታ ጎን ለጎን መኖር እንደምንችል አሁንም ተስፋ እንደሚያደርጉ አስባለሁ፡፡

የደግሟት በመጥምቋውያን ቤተ ክርስቲያን ሲሆን፤ በዚያን ወቅት መጥምቃውያን በዓለማዊ ደስታዎች ጉዳይ አቆማቸው ጠንካራ ነበር፡፡ እኛ

ሕፃናቱ፤ “አላጨሰም፤ አልቆምም፤ ይህን ከሚያደርጉ ሴቶችም ጋር አልሆንም” አያልን እንዘምር ነበር። እንድ ቀን ወደ ዳንስ ቦታ ለመሄድ የእናቱን ፊቃድ ለማግኘት መከራ አደረግሁ፤ ይህ ትልቅ አይነኬ ጉዳይ ነበር። በዓለማዊ ደስታና በክርስትና እምነት መካከል ያለውን ልዩነት ትልቅ ባሕረ ሰላጤ በትዕግሥት አስረዳችኝ።

ያ አምልኮተ ያህዌንና አምልኮተ በአልን ለማጣመር የመጀመሪያ መከራዬ ነበር። “የምንደንከው ‘በደም የጨቀየው መስቀል’ በሚለው መዝሙር ቢሆንከ?” ብዬ ጠየቅሁ።

የሳየችኝን ፊት በፍጹም አልረሳውም።

በቤተ ክርስቲያንና በዓለም መካከል ያለው ጠላትነት በሐዋርያው የሐንስ በዚህ መልኩ ተገልጧል።

ዓለምን ወይም በዓለም ያለውን ማናቸውንም ነገር አትውደዱ፤ ማንም ዓለምን ቢወድ፤ የአብ ፍቅር በእርሱ ዘንድ የላም፤ ምክንያቱም በዓለም ያለው ሁሉ፡- የሥጋ ምኞት፤ የዐይን አምሮትና የኑሮ ትምክሕት ከዓለም እንጂ ከአብ የሚመጣ አይደለም። ዓለምና ምኞቱ ያልፋሉ፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚፈጽም ግን ለዘላለም ይኖራል። (ዮሐ. 2፡15-17 - እ.መ.ት)

ሐዋርያው የሐንስ ዓለም የሚለውን ቃል ሌሎቹ የእዲስ ኪዳን ጸሐፊዎች በአንድነት ከተጠቀሙት በላይ ተጠቅሞታል፤ በወንጌሉ ውስጥ ሰባ ዘጠኝ ጊዜና በመጀመሪያ መልክአቱ ውስጥ ሃያ ሦስት ጊዜ። ልንርቀው የተገባው ዓለም ተፈጥሮአዊው ዓለም፤ የተፈጠረው ሥርዐት፤ ቁሳዊው እጽናፈ ዓለም አይደለም። የሕዝቦችን ዓለም፤ የሰውን ዘር፤ የወደቀውንና ጸጋ የሚያስፈልገውን ዓለምም አይደለም። መሪቅ ያለብን ያለ እግዚአብሔር የተዋቀረውን ሥርዐት፤ ኢአማኒውን አረማዊ ማኅበረ ሰብ ሲሆን፤ ይህም ማኅበረ ሰብ ጸረ እግዚአብሔር የሆኑትን ተጽዕኖዎችና ጎይላት ዐቅፎ የያዘ ነው።

የሐንስ እንድንጠበቅ የሚያስጠነቅቀን ዓለም፤ “ተለይተው ሊታወቅ ከሚችሉ ውጫዊ ቁሶች የተሠራ አይደለም፤ ከሰዎችና በዙሪያችን ካሉ ነገሮች የሚመነጩ፤ ከእግዚአብሔር የሚያርቁን ተጽዕኖዎች ድምር ነው። ሕይወትን ወደ ታች የሚጎትት ቀፋፊ ሞገድ ነው።” ዓለም በክፉው ጎይል ሥር የተደራጀና እየሠራ ያለ የሰው ሥልጣኔ ነው።

የክርስቶስ ጠላቶች ጥምረት

ቤተ ክርስቲያንና ዓለም ደመኛ ጠላቶች የመሆናቸው እውነታ ሌላ ሊጠጫ የሚገባው ገጽታም አለው፤ የክርስቶስ ጠላቶች ሁልጊዜም ይተባበራሉ።

ሄሮድስ ያዕቆብን መግደሉ አይሁድን እንዳስደሳታቸው ሲያይ ጴጥሮስንም ለመግደል እርምጃ ወሰደ። የሄሮድስ ድርጊቶች በታላላቅ መርሐች ወይም በጥልቅ አቋሞች የተነሣሁ አልነበሩም፤ በአይሁዳውያን ዘንድ ተወዳጅ ነትን (ተቀባይነትን) ለማትረፍ በነበረው አሳዛኝ ምኞት እንጂ። ሄሮድስ በአይሁዳውያን ዘንድ ተወዳጅ አልነበሩም፤ ሄሮድስ ሁሉን አላግባብ ነበር የያዙት፤ በደም ሥራቸው የሚዘዋወረውም ኤዶማዊ ደም ነበር። የታላቁ ሄሮድስ የልጅ ልጅ የነበረው ይህ ሄሮድስ አግሪጳ ግን የጴጥሮስን ግድያ ፋሲካ እስኪያልፍ እስከ ማዘግየት ድረስ የአይሁድን ሕግና በዓላት በሙሉ በማክበር አይሁዳውያንን አግባባቸው። ሄሮድስና አይሁዳውያን ከቤተ ክርስቲያን በተቃራኒ ተባበሩ። ያዕቆብ የተገደለው በሰይፍ ብቻ ባይሆን በሕዝብ አስተያየትም ነበር።

በቀዳማዊ ሄሮድስ አግሪጳ ዘመን የተነሣው ለደት በሐዋርያት ላይ የደረሰ ሦስተኛ ዐቢይ ጥቃት ነበር። የመጀመሪያው በሰዱቃውያን የተሰነዘረ ሲሆን፤ ሁለተኛው በፈረሳውያን ነበር (የሐዋርያት ሥራ 4 እና 6)። ሰዱቃውያንና ፈረሳውያን አይጥና ድመት ናቸው። ሰዱቃውያን (ጳውሎስ ይባላሉ) በሙታን ትንሣኤና ከሞት በኋላ ባለ ሕይወት እያምኑም፤ በሕግ መምህራን የሚቀርበውን የሕጉን ትርጓሜም አይቀበሉም።

ፈረሳውያን (የተለዩ ይባላሉ) መንጻት፤ ዐሥራተኛ ጥብቅ የሆነ የሕግ አጠባበቅ ግድ የሚላቸው ሕግ አጥባቂዎች ናቸው። ግና እነዚህ ሁለት ቡድኖች እንዳቸው በሌላኛቸው ተቃራኒነት የተሰለፉ ቢሆኑም፤ በክርስቶስ ተቃራኒነት ተባብረው ተሰልፈዋል (ማቴ. 16፡11፤ 22፡15-34)። በማቴዎስ 22፡34 ላይ፤ “ፈረሳውያንም ሰዱቃውያንን ዝም እንዳስኛቸው በሰሙ ጊዜ አብረው ተሰበሰቡ” የሚል እናነባለን።

ኢየሱስ ለፍርድ በቀረበበት ጊዜ ጴላጦስ ኢየሱስ ከገሊላ መሆኑን ሲያውቅ የገሊላና ጴሪያ ገዥ ወደነበረውና ከገሊላ በመጣው ሰው ላይ ሥልጣን ወዳለው ወደ ሄሮድስ አንቲጳስ ላከው። ሄሮድስም ከኢየሱስ ጋር ከተጫወተ በኋላ፤ አፈዘበትና በንቀት አስተናግዶት ወደ ጴላጦስ መልሶ ላከው። ሉቃስ ስለ ሁኑቱ ይህን የግርጌ ማስታወሻ አክሎባታል፤

ሄድድስና ጴሊጠሰም በዚያን ቀን እርስ በርሳቸው ወዳጆች ሆኑ፤ ቀድሞ በመካከላቸው ጥል ነበረና። (ሉቃ. 23፡12)

ጴሊጠሰ፤ “ንጉሣችሁን ልስቀለው?” በማለት የተሰበሰበውን ሕዝብ በጩኸት ሲጠይቅ፤ “ከቁሣር በቀር ሌላ ንጉሥ የለንም” በማለት በጩኸት መልሰውለታል (ዮሐ. 19፡15)።

የዘመናችን የዚህ አቻ የተለያዩ “ዝምቶች” ስብስብ በክርስትና ተቃራኒነት መተባበራቸው ነው። ዓለማዊነት ከሂደማኒዝም ጋር ተባብሮ ዓለማዊ ሂደማኒዝምን ሰጥቶናል። ለቀቅተኝነት (ሊብራሊዝም) ከብዙኀዊነት (ፐሉራሊዝም) ጋር ተጣምሯል፤ ደስታ አሳዳጅነት (ሄዶኒዝም) ከሕልውና ዊነት (ኤግዚስቴንሽያሊዝም) ጋር ተቀይሟል፤ ከሀዲነት (ኤቴዝም) ከሁሉም ጋር ጥምረት ፈጥሯል። ለአንዳንዶች እነዚህ ሁሉ ፍልስፍናዎች ከየዕለቱ ሕይወት ጋር አንዳች ግንኙነት የሌላቸው ረቂቅ ስያሜዎች ብቻ ናቸው። በእርግጥም ከፓስታ ቤት ሠራተኛው ጋር ስለ ሕልውናዊነት ፍልስፍና ሐሳብ አልለዋወጥም፤ ለመጨረሻ ጊዜ ስለ ብዙኀዊነትና ተዛምዶአዊነት (ሪሌቲቪዝም) ከሰው ጋር መቼ እንደተጨዋወትኩም ማስታወስ አልችልም።

ይህ ሁሉ ሲታይ፤ በዚህ ወቅት የዓለማችንን አመለካከት እየቀረጸ ያለ እያንዳንዱ ዐቢይ ሐሳብና ፍልስፍና ሁሉ የአዲስ ኪዳናዊው ክርስትና ተቃዋሚ ሊሆን፤ ከምድረ ገጽ ተጠርጎ እንዲጠፋለትም ያስባል ማለት ነው።

ቤተ ክርስቲያን ከምትገነዘበው በላይ እነዚህን ፍልስፍናዎች መጥጣቸዋለች፤ ስለዚህም አያሌ መልእክቷ በበግ ለምድ ውስጥ የተደበቀ ፍልስፍና (ኢዝም) እየሆነ ነው።

የማኅበረ ሰባችን እውነተኛ ተስፋ፤ ቤተ ክርስቲያን የተለየች መሆኗን እንደገና መገንዘቧ፤ በአጻፋ ሰጪነት ፈንታ ራሷ የተግባር ጀማሪ መሆኗና ዓለም እጅግ ቀራጭ እንዲሆን መፍቀደን ማቆሟ ነው። ልዩ መሆናችንን ባጣገበት መጠን በዓለም ውስጥ ለክርስቶስ ያለንን ተጽዕኖ አጥተናል። ቤተ ክርስቲያን ይበልጥ ዓለምን በመሰለች፤ እንደ ዓለም በተናገረች ወይም እንደ ዓለም በተንቀሳቀሰች መጠን ዓለም ይበልጥ ዝቅ አድርጎ እየተመለከታት ይመጣል፤ ከአንድ ነገር በቀር ዓለም ቤተ ክርስቲያንን በሁሉም ነገር ሊበልጣት ይችላል - የክርስቶስን ሕይወት በመኖር ከመግለጥ በቀር። የተለየን የሆንንበት ነገር ይህና ይህ ብቻ ሲሆን፤ ጎይላችንም (ብርታታችንም) ያለው በዚህና በዚህ ውስጥ ብቻ ነው።

እውነታ 2፤ የክፉ ስኬት ከስኬት መሳይነት አያልፍም።

ለብዙ ዓመታት አንድ ታዋቂ የዜና ዘጋጢ ዘገባውን የሚደመድመው፤ “እናም ሁኔታው ይህ ነው” በማለት ነበር። ይበልጥ ተገቢ ይሆን የነበረው ዐረፍተ ነገር ግን፤ “እናም ሁኔታው ይህን ይመስላል” የሚለው ነበር።

“በአንድነት ማየት” የሚለው ወሳኝነት እዚህ ጋ ነው። የያዕቆብን ሞት እንደ ነጠላ፤ ነጻና ከሌላው ጋር ያልተያያዘ ከስተት አድርጋችሁ ከተመለከታችሁት፤ “ከፋ እንደገና አሸነፈ። አሁንም አንደገና እግዚአብሔር በዲያብሎስ ተበለጠ” ትላላችሁ። ነገር ግን ሁሉን ነገር በአንድነት ስትሰ በስቡና በዚያ መንገድ ስትመለከቱት በተለየ መንገድ ታውቃላችሁ። እግዚአብሔር ጴጥሮስን ነጻ ማውጣት ከቻለ፤ ያዕቆብን ነጻ ማውጣት ይችል ነበር። ስለዚህ እግዚአብሔር የተበለጠ ይመስላል እንጂ አልተበለጠም።

በእርግጥ ይህ ከእምነታችን ታላላቅ ፈተናዎች አንዱ ነው፤ ሁልጊዜ የምናልፈው ዐይነትም አይደለም። “ልባቸው ከምኞታቸው በላይ ያገኙ” (መዝ. 73፡7) የክፉዎችን ብልጽግና ስንመለከት እንደ መዝሙረኛው፤ “በውኑ ልቤን በከንቱ አጸደቅሁ፤ እጆቼንም በንጽሕና በከንቱ አጠብሁ” (ቁጥር 13) ማለት ይዳዳናል። ለዚህ አንድ መዳኛ ብቻ ነው ያለው፤

ዐውቅም ዘንድ አስብሁ፤

ይህ ግን በፊቱ ትግር ነበረ።

ወደ እግዚአብሔር መቅደስ አስከገባ ድረስ

ፍጻሜአቸውንም አስከገተውል ድረስ።

(ቁጥር 16 እና 17 - እጽንኦት የተጨመረ)

ለተጨነቀው ልባችን እግዚአብሔር የሚናገረውን ስሙ፤

ዐመፀኞችን በማየት አትሸበር

በከፉ አድራጊዎችም አትቅና፤

እንደ ሣር ፈጥነው ይደርቃሉና፤

እንደ ለምላም ቅጠልም ይጠወልጋሉ። ...

መንገዱ በተቃናለት፤

ከፋትን በማሸር ሰው ልብህ አይሸበር። ...

ከፋ ሰዎች ይጠፋሉና፤ ...

ለአፍታ እንጂ፤ ከፋ ሰው አይዘልቅም፤

ስፍራውንም ብታስስ አታገኘውም።

ዝሮች ግን ምድርን ይወርሳሉ፤

በታላቅ ሰላምም ሐሣቶች ያደርጋሉ። (መዝ. 37፡11 - አ.መ.ት)

ልክ ጠባቂዎቹ ጴጥሮስን ሲፈልጉ እንዳላገኙት ሁሉ፤ እኛም ከፋ ፈልገን የማናገኝበት ቀን እየመጣ ነው። ጸድቃን ውጥረት ውስጥ ሲገቡ ይህን ማስታወስ ያስፈልጋቸዋል፤ የዐመፅ ስኬት፤ ስኬት መሳይ ብቻ ነው።

እውነታ 3፤ የእግዚአብሔር እጅ፤ ባይታይም እየሠራ ነው።

ያለንበትን ሁኔታ ሁልጊዜ በትክክል ልንተረጎም እንችልም፤ ውጫዊ ሁኔታዎች የምናምንበትን እያንዳንዱን ነገር የሚጣረሱበት በርካታ ጊዜ አለ። በሚታይ ማስረጃ ላይ ተመሥርቶ ሁኔታውን መገምገም የሚችል አይደለም። ፈልጾስ እምስት ሺዎቹን ሰዎች እንዴት መመገብ እንደሚችሉ ሲጠየቅ፤ ከደቀ መዛሙርቱ ምግቡን ራሳቸው የመግዛት ዕይታ አኳያ መልሷል። ልክ እንደ እርሱ እኛም ወደ ሀብታችን ኪስ ገብተን እንፈትሽና ባዶአችንን እንወጣለን (ዮሐ. 6፡5-7)።

ብዙ ጊዜ አምላካችን ዝምተኛና ስውር እምላክ ነው። ስውር እጁን መስከፋ። መልእኩ በወገኒው ተከሰተ፤ ጠባቂዎቹ አላዩትም። ጴጥሮስ የታሰረበትን ክፍል ብርሃን ሞላው፤ ጠባቂዎቹ አላዩትም። መልእኩ ጎኑን መታ እድርን ቀሰቀሰው፤ ከእጁ የወለቁት ሰንሰለቶች ድንጋይ ላይ ሲወድቁ ያስመትን ድምፅ ጠባቂዎቹ አልሰሙም። ጴጥሮስ ያጠለቀውን ሰንደል ጫማ ጠፍር እየገተተ ከወገኒው ወጥቶ ሄደ፤ ጠባቂዎቹ አልሰሙም። ጠባቂዎቹ መሄዱን ያወቁት ጴጥሮስ ነጻ ከወጣ ከረጅም ጊዜ በኋላ ነው።

ለነገሩ፤ ጴጥሮስም ነጻ የወጣው እርሱ ራሱ ሳያውቀው ነው። ወደ መንገድ ሲገባ ብቻ ነው “ወደ ልቡ ተመልሶ” ነጻ መውጣቱን ያወቀው።

እውነታ 4፤ የማይታየው የእግዚአብሔር እጅ በጸሎት ይንቀሳቀሳል።

በጴጥሮስ መታሰር የቤተ ክርስቲያን ምላሽ በሐዋርያት ሥራ 12፡5 ታትቷል፤ “ጴጥሮስም በወገኒ ይጠበቅ ነበር፤ ነገር ግን በቤተ ክርስቲያን ስለ እርሱ ወደ እግዚአብሔር ጸሎት አጥብቆ ይደረግ ነበር።” የሐዋርያት ሥራ ጸሐፊ በጴጥሮስ ነጻ መውጣትና በቤተ ክርስቲያን ጸሎት መካከል ጥብቅ ትይይዝ መኖሩን እንደናውቅ ፈልጓል።

የእግዚአብሔር እጅ በጸሎት ይንቀሳቀሳል በማለት ለመናገር አመነታለሁ፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔርን ሉዐላዊነት እየጣሰኩ ያለሁ ዐይነት ይመስለኛል። ግና በመጀመሪያዎቹ ሁለት ምዕራፎች ከተመለከትነው እውነታ አኳያ ግን ቃላቱ ትክክል እንደ ሆኑ አስባለሁ። ጸሎት በእርግጥም የእግዚአብሔርን እጅ ያንቀሳቀሳል።

ጸሎትን በትሕትና እንደምንቀበለው ትውፊታዊ ሥርዐት፤ ከምንም ነገር ጋር ተያያዥንት እንደሌለው አንድ ሃይማኖታዊ ተግባር በመከወን ፈንታ እንደ እውነተኛ የቤተ ክርስቲያን ጎይል ማየት አለብን። ቀዳሚዋ ቤተ ክርስቲያን ጴጥሮስን ነጻ ለማውጣት በቂ ጎይል ግን ነበራቸው። እነርሱ እንኳ ምን በጸሎት ነጻ የሚያወጡበት በቂ ጎይል ግን ነበራቸው። እነርሱ እንኳ ምን ያህል ብርቱ እንደ ነበሩ አያውቁም ነበር፤ የጴጥሮስን በር ላይ ቆሞ ማንኳኳት አላመኑምና።

ቤተ ክርስቲያን ከምታውቀው በእጅጉ የሚበልጥ ጎይል አላት። በዐሥራ ስምንተኛው ክፍለ ዘመን መጨረሻ ላይ በጆን ዌስለ አገልግሎት በእንግሊዝ የተካሄደውን ዐይነት አገር አቀፍ የወንጌል መነቃቃት (awakening) ለማግኘት ዛሬ ከፍተኛ ደረጃ ላይ የደረሰ አስፈልጎት መኖሩ ብዙ ይነገራል፤ ብዙ ተጽፏልም። ፈረንሳይን ከሶጫጨቃት ዐይነቱ ደም አፋላሽ አብዮት እንግሊዝን የጠበቃት የጆን ዌስለና የወንጌል ሪቪዩሽል የተባለው አገልግሎቱ ተጽዕኖ እንደ ሆነ የታሪክ ባለሞያዎች ይናገራሉ።

ጆ ኤድዊን አር “ዝግጁ እግሮች” (*The Eager Feet*) በተባለው አስደናቂ መጽሐፉ በሚደላንድ ከተማ በሚገኘው መጥምቃውያን ማኅበር ስለተጀመረውና የነጻዪቱ ቤተ ክርስቲያን፤ የሚተዳሰት፤ የእንግሊዝን አባላትና ሌሎች ሽክም ያላቸው አማኞች ስለ ተቀላቀሉት የጸሎት ጥምረት ይነግረናል። ይህም ጥምረት ለጠቅላላው አገር አቀፍ መነቃቃት ብቻ ሳይሆን፤ በዐሥራ ስምንተኛው ክፍለ ዘመን የመጨረሻው ዐሥርት ውስጥ በየቦታው ለፈነዳው ልዩ ዐይነት የሚሲዮናዊነት ጥማትም መንገድ ጠርጓል። አር ሲቀጥል እንዲህ ይላል፤

ለአጠቃላይ አገር አቀፍ መነቃቃት ሲደረግ የነበረው የጸሎት ጥምረት ከፈረንሳይ አብዮት በድፍን ሰባት ዓመት መቆደሙ ትልቅ ትርጉም አለው። ቀድሞ የሚከሰተው የመንፈስ ቅዱስ ሥራ አማኞች ሊመጣ ያለውን አደጋ ከማወቃቸው በፊት የከፋውን ጥቃት በብዙ ሲቀድም ይገኛል።

ጆ ዌስለ ብራዲ “እንግሊዝ ከዌስለ በፊትና በኋላ” (*England Before and After Wesley*) በሚለው መጽሐፉ ወደዚህ ድምዳሜ ደርሷል፤

አገር አቀፍ ወንጌላዊ መነቃቃት የተባለው አገልግሎት በመላው እንግሊዝኛ-ተናጋሪ ዓለም ነጻ ተቆማት እንዲፈጠሩም ሆነ ጸንቷው እንዲቆሙ ምክንያት የሆኑት የመልካም መንፈስና ጠባይ እሴቶች መጋቢ አናት ነው።

ብሬዲ፣ "የአንግሎ ሳክሶንን ታሪክ የግብረ ገብ እቅጣጫ የቀየረ" በማለት ይጠራዋል።⁷

በአብዛኛው የአገልግሎት ዘመኔ የሪቫይቫልና የአገር አቀፍ መነቃቃት ተማሪ ነበርኩ፤ እናም አንድን የማይለወጥ እውነታ በቆሚነት ለገዝብ ነው የኖርኩት፤ የቤተ ክርስቲያን ታሪክ እንደሚነግረን ሰዎች በሞት ሽረት ትግል ከሚያደርጉት ጽኑና ድል ነሺ ጸሎት ያልጀመረ ሪቫይቫልና አስደናቂ የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ ኖሮ እያውቅም። ሪቫይቫል ሰዎች እጅንዳ ስላኖሩለት በጭራሽ መጥቶ እያውቅም። እግዚአብሔር በልባቸው ስላኖረው ነው የሚመጣው።

ማስታወሻ

1. Harold Lindsell, *The New Paganism* (San Francisco: Harper and Row Publishers, 1987) x.
2. *Ibid.*, 110.
3. Lindsell, *O. Cit.*, 22.
4. George C. Findlay, *Fellowship in the Life Eternal* (Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Company, 1955) 199.
5. For a discussion of this aspect of faith see, *The Faith Crisis* by Ronald Dunn (Wheaton, IL: Tyndale House Publishers, 1984) 77-87. ቶቫሊየ የወጣው የዚህ መጽሐፍ ቅጂ የእምነት ጎይል በሚል ወደ አማርኛ ተመልሷል።
6. J. Edwin Orr, *The Eager Feet* (Chicago: Moody Press, 1975) 15.
7. J. Wesley Bready, *England: Before and After Wesley* (Seven Oaks: Hodder and Stoughton, 1939) II, 14.

ጿ - የሪቫይቫል "ምስጢር"

ቤተ ክርስቲያን ስትጸልይ

በሃያኛው ክፍለ ዘመን የመጀመሪያዎቹ ዓመታት እግዚአብሔር አስደናቂ አገር አቀፍ መንፈሳዊ መነቃቃት ወደ ዌልስ አመጣ፤ ይህ ምናልባትም ክፍለ ዘመኑ ካያቸው ሃይማኖታዊ ሪቫይቫሎች ሁሉ ታላቁ ነው። በጥቂት ወራት ብቻ በርካቶች በተአምራዊ መንገድ ተለውጠው፤ አብያተ ክርስቲያናት መቆሚያ እስኪታጣ ድረስ እስከ እፍ ገደፋቸው መሙላት ጀመሩ፤ የየሰፈሩ ግብረ ገባዊ ጠባይም ተለወጠ። የአንግዳና ያልተለመዱ ከስተቶች ዜና በዓለም ስለ ተሠራጩ፤ በርካቶች እግዚአብሔር ሲሠራ ለማየት ወደዚህች ትንሽ አገር ጎረፉ።

የሪቫይቫሉ ይፋዊ ያልሆነ መሪ የነበረው ኢቫን ሮበርትስ አንድ ምሽት ከአብያተ ክርስቲያናት መካከል በአንዲቱ ተገኘና ከጉባዔው መካከል ለምስክርነት ሰዎችን ጠራ። አንድ ሰው ተነሥቶ ከሌላ አገር የመጣ ወንጌላዊ መሆኑን ተናገረ። "የዌልስን ሪቫይቫል ምስጢር ልቃርም ነው ወደዚህ የመጣሁት" አለ።

ወዲያውኑ፤ ሮበርትስ ጣቱን ወደ ሰውዬው ጠቆመና፤ "ምንም ምስጢር የለም! ጠይቁና ትቀበላለችሁ" በማለት ጮኸ።

ወንጌላዊው በዚህ መልስ ተቀይሮ ይሆን እያልኩ እገረግለሁ። እኔ ብሆን እቀየም ነበር። የሆነ ሆኖ፤ ጸሎት ምስጢር አይደለም። በእርግጥ አዲስ ነገርም አይደለም። እኔ በየቀኑ እጸልያለሁ፤ ቤተ ክርስቲያኔም በየሳምንቱ ረቡዕ ምሽት የጸሎት ጉባዔ አላት። እንደዚያ ዐይነት ነገር ግን ተከስቶ እያውቅም። ስለዚህ የሆነ ሌላ ነገር፤ መርሐ ግብር፤ ቀመር፤ የተለመደውን ነገር ልዩ አድርጎ የሚቀይር - ምስጢር መኖር አለበት። የኢቫን ሮበርትስን ዐረፍተ ነገር የሪቫይቫሉ እውነተኛ ማብራሪያ አድርገን ማግኘትን መቀበል እንደምንችል እጠራጠራለሁ። አዎን፤ በጸሎት ስለፈላገነት ላይ እንስማማና፤ "ከጸሎት ባሻገርስ ምን ታደርጋለችሁ?" በማለት ወዲያውኑ እናክልበታለን።

“ምስጢሩ”

አዎን፤ ኢሻን ሮበርትስ ትክክል ነበር። ምስጢር የለም። “ጠይቁ ትቀበላላችሁ” ነው። ያላደረግነው ይህንን ነው። ለሪቫይቭል የዩራሳችንን የዝግጅት ቀመሮች እናስባለን፤ እነዚህን ሰው ሠራሽ ቅመማ ቅመሞች ቀላቅለን ለማጣፊጫ በላዩ ጸሎት ጠብ እናደርግበታለን። የሰማይን ደጆች የሚከፍትን እውነተኛ ጸሎት፤ ጳውሎስ በሮሜ 15፥30 የሚናገረውን “ተጋድሎ” - ስለዚህ ዐይነቱ ጸሎት የምናውቀው ጥቂት ነገር ነው ወይም ምንም እናውቅም።

ቤተ ክርስቲያን ወደ እንብርከኳ ብትመለስና የጸሎት ጎደልን ደግማ ብታገኝ ምን ይከበታል ብለን መጠበቅ አንችላለን? በሐዋርያት ሥራ 12 አንድ ምስል ዐይተናል፤ አሁን በሐዋርያት ሥራ 4 ላይ በምትገኘው የምትጻልይ ቤተ ክርስቲያን ላይ ትኩረት እናድርግ።

ሐዋርያት ከአይሁድ የካህናት ሽንገ ጋር የመጀመሪያ መለተም፤ በእካል ጉዳተኛው ሰው ፈውስ ምክንያት የተከሰተ ከረር ያለ ግጭት ገጥሟቸዋል (የሐዋ. 3)። የበፊቱ ሽባ አሁን ቆሞ ሲራመድና እየዘለለ እግዚ አብሔርን ሲያመስግን ሲያዩ ሕዝቡ ጴጥሮስንና ዮሐንስን ዙሪያቸውን ከበባቸው፤ ጴጥሮስም ክርስቶስን ለመስበክ በመልካም አጋጣሚነት ተጠቀመ በት። ኢየሱስ በመስቀል እንደ ሞተ፤ ከሙታም እንደ ተነሳና በእውነትም ጌታና ክርስቶስ እንደ ሆነ ነገራቸው። በሐዋርያት ሥራ 4 እንደምናየው ሰዱቃውያኑ ካህናት በጴጥሮስ ስለ ትንሣኤ ማውራት ተቈጥተው ጴጥሮስን ከዮሐንስ ጋር ያዙና ወገኑ ጨመሯቸው።

በሚቀጥለው ቀን የካህናቱ ሽንገ አባላት ተሰበስቦና ጴጥሮስንና ዮሐንስን ካስፈራሯቸው በኋላ በኢየሱስ ስም እንዳይናገሩም ሆነ እንዳ ያስተምሩ አዘዟቸው፤ ከዚያም ከእስር ለቀቋቸው። ወዲያውኑ ሁለቱ ደቀ መዛሙርት ወደ ተሰበስቦት አማኞች ተመለሱና ታሪኩን ተናገሩ። የሊጋዩቱ ቤተ ክርስቲያን አጻፋ ምን ነበር?

ከካህናቱ ሽንገ ጋር ውይይት ለመጀመር ወይም የተደራጀ ተቃውሞ በሃይማኖታዊ መድልዎ ላይ ለማቅረብ መካከራ አደረጉ? አላደረጉም። ያ የአማኞች ሊጋ ጎብረት የመጀመሪያው ተቃውሞ ሲደርስበት ለጸሎት ተንበረከከ።

ቤተ ክርስቲያኒቱ ስትጻልይ ምን እንደ ተከሰተ በሐዋርያት ሥራ 4፥31 ተዘግቧል፤

ከጸሐዩም በኋላ ተሰብስበው የነበሩበት ስፍራ ተናወጠ፤ በሁሉም መንፈስ ቅዱስ ሞላባቸው፤ የእግዚአብሔርንም ቃል በግልጥ ተናገሩ።

የሀልዎተ እግዚአብሔር መታየት

“የነበሩበት ስፍራ ተናወጠ።” አገላለጡ የእግዚአብሔር ሀልዎት ተምሳሌት ነው። ተመሳሳይ ሐረግ በሐዋርያት ሥራ 16፥26 ይገኛል። በፊልጵስዩስ ጳውሎስና ሲላስ ተደብድበው ወደ ወገኑ ተጥለው ነበር፤ እግራቸውም በግንድ ተጠርቆ ነበር። በመንፈቅ ሌሊት ግን እነዚህ ሁለት ሚሲዮናውያን መጸለይና መዘመር ጀመሩ፤ አናም ...

ድንገትም የወገኑው መሠረት እስኪናወጥ ድረስ ታላቅ የምድር መንቀጥቀጥ ሆነ፤ በዚያም ጊዜም ደጆች ሁሉ ተከፈቱ፤ የሁሉም አስራት ተፈታ።

ይህ እግዚአብሔር በዚያ መገኘቱንና እየሠራ አንድ ሆነ የሚያውጅ የሀልዎተ እግዚአብሔር መገለጥ ነው።

ሁለት ወይም ሦስት ሰዎች በስሙ በሚሰበሰቡበት ጊዜ ሁሉ እግዚአ ብሔር ይገኝ የለምን? ይህ እውነት ነው፤ ሆኖም እኛ ሳናውቅም ሊገኝ ይችላል። ያዕቆብ ከምድር እስከ ሰማይ በተዘረጋ መስላል ላይ በሚወጡና በሚወርዱ መላእክት የእግዚአብሔርን መገለጥ በቤቴል ከየ በኋላ እንዲህ አለ፤ በእውነት እግዚአብሔር በዚህ ስፍራ ነው፤ እኔ አለወቅሁም ነበር። (ዘፍ. 26፥16)

ይህ ለብዙ የእሁድ ማለዳ አምልኮ መዝሙሮች ጭብጥ መሆን ይችላል።

ሁልጊዜም ሀልዎተ እግዚአብሔር አብሮን አለ። የሌለን ነገር የሀልዎተ እግዚአብሔር ግንዛቤ ነው። ሽንገ ሀብኝ፤ ብዙውን ጊዜ እኛ ስባኪዎች ጉባዔ ውስጥ ጥቂት ሰዎች ብቻ መቅረታቸውን ተመልክተን፤ “ሁለት ወይም ሦስት በሰሜ በሚሰበሰቡበት በዚያ በመካከላቸው እሆናለሁ” የሚለውን ጥቅስ ስንጠቅስ ከእግዚአብሔር ሀልዎት ይልቅ የሰዎችን መቅረት ልብ ማለታችን እንደ ሆነ መናገር ያዘወትሩ ነበር።

ሀልዎተ እግዚአብሔር ብዙውን ጊዜ ለእኛ እውነት አይደለም። አንዳንዴ እርሱ የሌለ ያህል ነጭ ስለ እርሱ የምናናገረው። በዚያ መንገድም እንጻልያለን። ጸሎቶችን ትስማላችሁ? የገዛ ጸሎታችሁን ማለቱ ነው።

አንዳንዴ እግዚአብሔርን በሃሰተኛ መደብ እናናግረዋለን፤ ወደ እግዚአብሔር የምንጸልይ ሳይሆን ጉባዔውን እንደምናናግር ዐይነት።

ነገር ግን ቤተ ክርስቲያን ራሷን ለጸሎት ስትሰጥ፤ ሀልዎተ እግዚአብሔር ይታያል። እግዚአብሔር እየሠራ፤ እየተንቀሳቀሰ፤ ጥያቄ እየመለሰ በዚያ መኖሩን ድንገት እናውቃለን።

ይህ በቂ ነው። እግዚአብሔር በትዕይንቱ መኖሩን ማወቅ በቂ ነው። የካህናት ሽንገው መደንፋትም ሆነ መቀባጠር ይችላል፤ ካህናቱ ማስፈራራትም ይችላሉ፤ ማውገዝም መብታቸው ነው። እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ነው፤ ይህ ደግሞ በቂ ነው። በማይታለፉ ፈተናዎች ፊት የሀልዎቱ ዋስትና በቂ ነው።

ድባባዊ ሪቫይሽል

ይህ የሚታይ ሀልዎት - እግዚአብሔር በዚያ መኖሩ ለሕዝብ በሚታወቅበት ሁኔታ በሀልዎቱ የተሞላ ድባብ - ታላላቅ ሪቫይሽኖች ተለይተው የሚታወቁበት ጠባይ ነው። በዌልስ ሪቫይሽል ወቅት ወደ መንደሮቹ የሚገቡ ስለ አገር አቀፉ መነቃቃት የማይውቁ እንግዶች፤ በጥልቅ የጎጢአተኝነት ወቅት ወቅት ወቅት የሚጸልዩላቸው አገልጋይ ይፈልጉ ነበር። ስለ ሪቫይሽኖች የማይውቁ ዓሣ እጥማጆችም ወደ ጠረፉ ሲጠጉ ስለ ጎጢአታቸው በእስፈሪ ወቅት ተውጠው፤ በጆልባው ላይ ያሉት ሁሉ እግራቸው መሬት ከመንካቱ በፊት በገሰሰና በእምነት ይለወጡ ነበር።

ስለ ቻርልስ ፊኔ ሲነገር፤ በሪቫይሽል ጊዜአት በእግሩ በሚጓዝበት አካባቢ የሚያልፉ መንገደኞች በጎጢአተኝነታቸው ክብደት የተነሣ በጉልበታቸው መሬት ይወድቁ እንደ ነበር ይወሳል። ፊኔ በሚሄድበት በእያንዳንዱ ከተማ አባ ናሽ የሚባል ሰው አብሮት ይሄድ ነበር፤ እርሱም ለፊኔና ለሚኖሩት ጉባዔዎች ከፍል ዘግቶ ከመማለድ በቀር ሌላ ሥራ አልነበረውም።

እኔም ይህ “ድባባዊ ሪቫይሽል” ለጥቂት ጊዜ እንዳጋጠመኝ እመስክራለሁ - ሀልዎተ እግዚአብሔር በእጅ መዳለስ እስኪቻል ድረስ የከበደባቸው ጊዜአት ገጥመውኛል። መከናቸውን ወደ ቤተ ክርስቲያኒቱ መኪና ማቆሚያ እያሰገቡ ሳለ ድንገት በጎጢአተኝነት ወቅት ሥር የሚወድቁ ሰዎች፤ እስኪነጋ መቆየት አቅቷቸው ለመዳን ምን ማድረግ እንዳለባቸው ለመጠየቅ በእኩለ ሌሊት የሚደውሉ ሰዎች፤ ከሰው የወሰዱትን ንብረት የሚመልሱና ዕርቅ የሚፈልጉ ሰዎች - እነዚህና እነዚህን የመሳሰሉ ነገሮች “ድባባዊ ሪቫይሽኑ”ን እጅበዋል።

በ1950ዎቹ መጀመሪያ ይህ ዐይነቱ ሪቫይሽል በከተማችን ተከስቶ ነበር፤ በእናት ቤተ ክርስቲያኔና በመጋቢዋ አገልግሎት። ከተማ ውስጥ የትም ቦታ ስሄድ - የከተማ አውቶብስ ውስጥ፤ መናፈሻ መኻል፤ ትምህርት ቤት - ሰዎች ሲያወሩት እሰማለሁ። ሁሉም መልካም ወሬ አይደለም፤ ሆኖም ይወራል። እንዳያገኛችሁ ልታመልጡት አትችሉም። “ድብቡን” ለማምለጥ ቢያንስ 160 ኪሎ ሜትር መራቅ አለባችሁ ሲባል ነበር። ገና በዐሥራዎቹ ዕድሜዬ ሳለሁ ከቤተ ክርስቲያኒቱ ውጪ ደረጃ ላይ ቆሜ ስጸልይና ጎጢአቴን ስናዘዝ አስታውሳለሁ። ከእግዚአብሔር ጋር ነገሬን ሳለስተካከል ወደ ውስጥ አልገባም ነበር።

እነዚህን ወይም ሌሎችን ምሳሌዎች ወስዶ እግዚአብሔር የሚገለጥባቸው “የተለመዱ” መገለጫዎች ማድረግ ስሕተት ይሆናል። በእግዚአብሔር ሀልዎት ሳይሆን በስብከት ጩኸትና በአምጥሊፋዩር ማምባረቅ በሚንቀጠቀጡ አብያተ ክርስቲያናት ተገኝቼ ዐውቃለሁ። ሕንጻዎችን ማንቀጥቀጥ ጉዳዮችን አይደለም፤ የእግዚአብሔር ሀልዎትን ምልክቶች ማስገኘትም ሥራችን አይደለም። እግዚአብሔር ሕንጻውን ሲያናውጠው እናንተ ማወጅ አያስፈልጋችሁም።

ባልተለመዱ ወቅቶች እግዚአብሔር ያልተለመዱ ነገሮችን ያደርጋል፤ ነገር ግን በተለመዱትም ውስጥ የዚያን ያህል ነው። እያሉስን ከመቃብር ያስነሣው አምላክ፤ በየማለዳው ፀሓይንም የሚያወጣው አምላክ ነው።

የኅብረት ጸሎት

ሌላ ተጨማሪ ነገር፤ መጽሐፍ ቅዱስ እነዚህ የሚጻፍ አማኞች፤ “በአንድ ልብ ሆነው ወደ እግዚአብሔር ድምፃቸውን ከፍ አደረጉ” ይለናል (የሐዋ. 4፥24)። ይህ በተግባራቸውና በመነሻ ሐሳባቸው ቤተ ክርስቲያኒቱ የነበራትን አንድነት የሚናገር ልብ የሚነካ ዐረፍተ ነገር ነው። የጸላዩት ሐዋርያቱ ብቻ አልነበሩም። ሁሉም ጸልዋዋል። ይህ ስብስብ በአንድ ሐሳብ ተነሣሥተው አንድ ነገር ለመፈጸም በአንድ ቦታ የተሰበሰቡ አማኞች ቡድን ነበር። ይህ የኅብረት ጸሎት ምስክር ነው።

በአንድ ሰው ጸሎት ውስጥ ጎይል ቢኖርም፤ በኅብረት ጸሎት ውስጥ ልዩ ነገር መኖሩን መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል። እያሉስ እንዲህ አለ፤

ደግሞ እላችኋለሁ። ከእናንተ ሁለቱ በምድር በማናቸውም በሚለምኑት ነገር ሁሉ ቢስማሙ በሰማያት ካለው ከአባቴ ዘንድ ይደረግላቸዋል። (ማቴ. 18፥19)

ቤተ ክርስቲያን በአንድ ልብ ነበረች፤ ዳዊትን ለማገዝም በአንድነት እንደመጡት አስራኤላውያን፡፡

እነዚህ ሁሉ ዳዊትን በአስራኤል ሁሉ ላይ ያገግሡት ዘንድ አርበኞችና ሰልፈኞች እየሆኑ በፍጹም ልባቸው ወደ ኪብርን መጡ፤ ደግሞም ከአስራኤል የቀሩት ሁሉ ዳዊትን ያገግሡት ዘንድ አንድ ልብ ነበሩ፡፡ (ዘካር 12፡38)

ይኸውም የእግዚአብሔር ሕዝብ ኢየሱስን ለማገዝም በአንድ ልብ እንደ መምጣታቸው ያለ ስፍራን የሚያኖረው ጸሎት ዐይነት ነው፡፡ የተለያዩ ግላዊ ሽክምቶችን ሁሉ ወደ ጎን ተደርገው ልባችን ወደ አንድ ዋና ጅረት የሚፈሰሰው፤ ያ የእግዚአብሔር ሀልዎት ሲገለጥና እግዚአብሔር ስፍራውን መረከቡን ሕዝብ ሲያውቅ ነው፡፡

የእግዚአብሔርን ገይል ስንቀበል

“ከጸለዩም በኋላ ... በሁሉም መንፈስ ቅዱስ ሞላባቸው” (የሐዋ. 4፡31)፡፡ ሁሉም ተሞሉ፤ ዘንባው እንደሚናገረው፡፡ ሐዋርያቱ ብቻ ሳይሆኑ፤ እያንዳንዱ የቤተ ክርስቲያኒቱ አባል መንፈስ ቅዱስን የመሞላት ተሞክሮ ኖረው፡፡ በጳጳሳዊነት ዋን አስደናቂ መሞላት ነበር፤ ነገር ግን በፊተኛው መሞላት ብቻ ቤተ ክርስቲያኒቱ መሮጥ አትችልም፡፡ እያንዳንዱ አዲስ ተግባር አዲስ መላትን ይጠይቃል፡፡

እኛም የሆነ አስገራሚ ነገር አለው፡፡ የጸሎታቸው ውጤት የሁላቸውም መንፈስ ቅዱስ መሞላት ነው፤ ግና እስቲ ጸሎቱን መርምራት፡፡ መንፈስ ቅዱስ በጸሎቱ ውስጥ አልተጠቀሰም፤ በመንፈስ ቅዱስ መሞላት ያቀረቡት ልመና አካል አልነበረም፡፡ በመንፈስ ቅዱስ ለመሞላት እልጸለዩም፤ ነገር ግን ሲጸልዩ ነበር መንፈስ ቅዱስን የተሞሉት፡፡ ሁለት ነገሮች ትልቅ ትርጉም አላቸው፡፡

አንዱ፤ ተሞክሮ እየፈለጉ አልነበረም፡፡ ልመናቸው ራስ ወዳድነት የሚታይበት ወይም በግል ስሜት ላይ የተመሠረተ አልነበረም፡፡ በ“መሞላት መንቀጥቀጥ”ን ፈላጊ አልነበሩም፡፡ በአገልግሎቱ የአስደናቂ የአቅጣጫ ለውጥ ከሰጡት ምስክር ነኝ፡፡ ከዚህ በፊት ክርስቲያኑ የመንፈስ ቅዱስ መላት እንዲኖረው የሚፈልገው ገይል ለማግኘት ነበር - ክርስቶስን ለማገልገልና ለእርሱ ለመኖር የሚሆን ገይል፡፡ አሁን ግን እንቅስቃሴአችን ሲታይ የመሞላቱ ዓላማ የመኖር ገይል ሳይሆን በመኖር ውስጥ ደስታን የማግኘት ይመስላል፡፡ የሁሉ ግብ ጥሩ ስሜት እንዲሰማውና አስገራሚ የፍንደቃ ተሞክሮ እንዲኖረው

ነው፡፡ ብዙዎቻችን በመንፈስ ቅዱስ ከመሞላት ይልቅ በመንፈስ ቅዱስ ጥሩ ስሜት ማግኘት ላይ ይበልጥ ትኩረት እንስጣለን ብዬ እፈራለሁ፡፡

ሁለት፤ መንፈስ ቅዱስን ለመሞላት ከመጠየቅ በሻንር ሌሎችም ነገሮች መኖራቸውን እነዚህ ሁለት ቁጥሮች ያሳያሉ፡፡ የትኛውም ሰው በመንፈስ ቅዱስ ለመሞላት ስለ መጠየቁ አዲስ ኪዳን አይነግረንም፡፡ ሉቃስ 11፡13 ቀረብ ይላል፤

እንኪያስ እናገተ ክፉዎች ስትሆኑ ለልጆቻችሁ መልካም ስጦታ መስጠት ካወቃችሁ በሰማይ ያለው አባት ለሚለምኑት እንዴት አብልጦ መንፈስ ቅዱስን ይሰጣቸው?

ለመሞላት መጠየቅ የለብንም እያልኩ አይደለም፡፡ መጠየቅ እንችላለን፤ ግድ ግን አይደለም፡፡

የቀዳሚዋን ቤተ ክርስቲያን ጸሎት ከመረመርን መንፈስ ቅዱስ የመሞላት ውጤት የሚያስገኘውን የጸሎት ዐይነት እንደርስበት ይሆናል፡፡

1. የእግዚአብሔርን ሉዐላዊነት ተገነዘቡ፡፡

በሐዋርያት ሥራ 4፡24 እንዲህ እናነባለን፤

እነርሱም በስሙ ጊዜ በአንድ ልብ ሆነው ወደ እግዚአብሔር ድምፃቸውን ከፍ አደረጉ፤ እንዲህም አሉ፤ “ጌታ ሆይ፤ አገተ ሰማዩንና ምድሩን በሕሩንም በእነርሱም የሚኖረውን ሁሉ የፈጠርህ ...”

“ጌታ” ተብሎ እዚህ የተተረጎመው የግሪክ ቃል ልዩ ነው፡፡ “ጌታ” ተብሎ ቍጥር 29 ላይ ከቀረበው ቃል ጋር አንድ አይደለም፡፡ የቍጥር 24 ቃል፤ “ማን አለብኝ ባይ” የሚል ትርጉም ያለው እጅግ ጠንካራ ቃል ነው፡፡ ማን አለብኝ ባይ የሚለው አገላለጽ ብዙውን ጊዜ አሉታዊ ስሜት አለው፤ እዚህ ጋ ግን የእግዚአብሔርን ከሃሌ ኩሉነት (ሁሉን ቻይነት)፤ ፍጹም በሆነና ያሻውን በማድረግ ሥልጣኑ ማስተዳደሩን ይጠቁማል፡፡

የጀመሩት ከዚህ ነው - በጠላት ማስፈራራቶች ሳይሆን፤ በእግዚአብሔር ፍጹም ሥልጣን፡፡ የቤተ ክርስቲያን ድል ሁልጊዜም የሚጀምረው እግዚአብሔር ሉዐላዊ ጌታችን መሆኑን ከመገንዘብ ነው፡፡

ሉዐላዊነቱም ሁሉን ነገር በመፍጠሩ ታይቷል፡፡ እግዚአብሔር “ሰማዩንና ምድሩንን በሕሩንም በእነርሱም የሚኖረውን ሁሉ” መፍጠሩን ገለጹ፡፡ ለምን? ምክንያቱም “በእነርሱም የሚኖረውን ሁሉ” ከተባሉት

ከአንዳንዶች ጋር ትግር ስለ ነበራቸው ነው። የካህናቱ ሽንገ አባላት ፍጡራን ሲሆኑ፤ የፈጠራቸው እግዚአብሔር ነው። የዚህ ቤተ ክርስቲያን ሰዎች ከፍጥረት ባሻገር ፈጣሪን፤ ከሚታየው ባሻገር የማይታየውን ተመለከቱ። ልጆች አንዳቸው በሌላኛቸው ላይ ከሚሰነዝሯቸው ተወዳጅ ማስፈራሪያዎች አንዱ፤ “እናገርብሃለሁ!” የሚል ነው። እነዚህ ክርስቲያኖችም ያደረጉት ይህንኑ ነው፤ የካህናት ሽንገውን ጥፋት ለእግዚአብሔር ተናገሩበት። የተወሰነ የፍጥረት ክፍል እያስቸገራቸው ስለ ነበር ለፈጣሪው አቤቱታ አቀረቡ።

ሉዐላዊነቱ ሁሉን ነገር በመቆጣጠሩ ውስጥም ታይቷል። ጸሎታቸውን እንደገና ተመልከቱት። መዝሙር 23 በመጥቀስ ጀመሩ፤

“የምድር ነገሥታት ተሰለፉ፤ ገዦችም በአንድነት ተሰበሰቡ፤ በጌታ ላይ፤ በተቀባዊው ላይ ተካማቹ።” በእርግጥም ሄሮድስና ጳጉሞስ ጳጳሳቸው ከአስራአል ሕዝብ ጋር ... አንተ በቀባሽው በቅዱሱ ብላቴናህ ላይ በኢየሱስ ላይ ለማሄር ተሰበሰቡ። (የሐዋ. 4፥26-27 - አ.መ.ት)

በክርስቶስ ላይ የተሰበሰቡትን ገይላት ተመልከቱ፤ ነገሥታትና ገዢዎች (አለቆች)፤ ሄሮድስና ጳጳሳቸው፤ አስራአል። ይህ ግን መጨረሻው አይደለም። ይቀጥላሉ፤

ይህም የሆነው የአንተ ክንድና ፈቃድ ጥንት የወሰነት አንዲፈጸም ነው።

እነዚህ ሰደት የተነሣባቸው አማኞች የሕይወታቸውን አስከሬ ጨለማ፤ በክርስቶስ መሞት ተስፋዎቻቸውና ሕልምቻቸው የተፈረከከቡበትን ቀን መለስ ብለው ተመለከቱና አግዚአብሔር ሁሉን አንደሚቆጣጠር ተገነዘቡ። እናም በክርስቶስ መስቀል ላይ ይህ እውነት ከሆነ፤ በደቀ መዛሙርቱ መሰደድ ላይ ምንኛ እውነት ነው! ይህ የፍጹም ሉዐላዊነቱ አስደናቂ ማሳያ ነው።

2. ራሳቸውን በእግዚአብሔር አገልጋይነት ተመለከቱ።

በቁጥር 29 ላይ ራሳቸውን ባሪያ በማለት ጠሩ፤

አሁንም ጌታ ሆይ፤ ዛቻቸውን ተመልከት፤ ባሪያዎችህም ቃልህን በፍጹም ድፍረት መናገር አንዲችሉ አድርጋቸው። (አ.መ.ት - አጽንኦት የተጨመረ)

ይህ የመገዛት ጸሎት ነው። ስለ ሁኔታዎቹ ስምታ አላቀረቡም፤ ወይም በካህናት ሽንገው ላይ አሳት እንዲወርድ ጥሪ አላደረጉም። ይበልጥ

ምቹ ወደ ሆነ ቦታ እንዲወስዳቸውም እግዚአብሔርን አልለመኑም። ገና ከመነሻው ትግር ውስጥ የከተታቸውን ነገር ይበልጥ ለመፈጸም ጠየቁ - በድፍረት መናገርን፤ “ሰዎቹም፤ ጴጥሮስና የሐንስ እንዲህ በድፍረት ሲናገሩ ባዩአቸው ጊዜ ...” (የሐዋ. 4፥13 - አ.መ.ት)። እግዚአብሔር ለፈቀዳቸው ሁኔታዎች ተገዙ።

እግዚአብሔር ለሰጣቸው ተልእኮም ተገዝተዋል። በቁጥር 29 ላይ የሚገኘው ጸሎት በእግዚአብሔር የተጠሩበትን ሥራ፤ ይኸውም ቃሉን መናገርንና ኢየሱስን ማክበርን ለመቀጠል ድፍረት እንዲያገኙ የቀረበ ልመና ነው።

አሁን እናጠቃልለው። አዲስ የእግዚአብሔር ገይል አቅርቦት ባስገኘላቸው ጸሎት፤ (1) የእግዚአብሔርን ሉዐላዊ ጌትነት ተቀበሉ፤ እና (2) ለእርሱና ለቤዝዎታዊ ዕቅዱ ተገዙ። የኢየሱስ ክርስቶስን ጌትነት የሚቀበልና ለጌትነቱ የሚገዛ የትኛውም ክርስቲያን መንፈስ ቅዱስ የተሞላ ነው ብሎ መናገሩ እንደሚያስማማ አምናለሁ። እነዚህ በመንፈስ ቅዱስ የመሞላት ቅድመ ሁኔታዎች በእርግጥም ግላዊ የሕይወት ንጽሕናን፤ በዘላቂነት ንጢአትን በመናዘዝ መንጸትን ይፈልጋሉ።

መንፈስ ቅዱስ እርሱ የሚፈልገውን የሚፈልግ አማኝ ሲያገኝ “አብረው ይሆኑሉ።” መንፈስ ቅዱስ ትኩረቱ አንድ ነገር ነው፤ ኢየሱስ በጌትነትና በአዳኝነት ይከብር ዘንድ። ይህን ማድረግ የሚችልን የትኛውንም ክርስቲያን ለመመላትም ዝግጁ ነው።

የእግዚአብሔር ዕቅድ ግብ መምታት

የሐዋርያት ሥራ 4፥33 ትኩረት የሚሾ ሁለት ሐረጎችን ይዟል፤ “ታላቅ ጎይል” እና “ታላቅ ጸጋ”። ይህ የአማኞች ቡድን እግዚአብሔር የሚፈልገውን ለማድረግ ታላቅ ጎይል፤ እግዚአብሔር የሚፈልገውን ለመሆን ታላቅ ጸጋ ተሰጥቶታል፤ አማኞቹ የበለጸገ ሕይወት ያላቸው ጎይል ምስክሮች ናቸው።

ጎይል ምስክሮች

“የእግዚአብሔርንም ቃል በድፍረት ተናገሩ” (ቁጥር 31 - አ.መ.ት)። ሰንሰለታዊ ሂደቱን ልብ በሉ፤ ቤተ ክርስቲያን በመንፈስ ቅዱስ ስትሞላ የእግዚአብሔርን ቃል በድፍረት መናገሯ አይቀራ ነው። የመንፈስ ቅዱስን መላት ከመመስከር ጋር ልኗታው አንችልም። መንፈስ ቅዱስ መሞላት፤ መንፈስ ቅዱስ ራሱን በእኛ በኩል እንዲገልጽ፤ ተልእኮውን በሕይወታችን

እንዲፈጽም መፍቀድ ነው። ዓላማው የሚፈጸምባቸው መሣሪያዎች ለመሆን ፈቃደኛ እስካልሆነን ድረስ ርዳታውን መጠየቅ ጥቅም የለሽ ነው።

“ምስክር” የሚለውን ቃል ስጠቀም ስለ የትኛውም የምስክርነት ዘዴ ሳይቼ እየተናገርኩ አይደለም። መንፈስ ቅዱስን ከተሞላችሁ ጎዳና ላይ ቆማ ችሁ ትሰብካላችሁ ማለቴ አይደለም፤ ልትሰብኩም ላትሰብኩም ትችላላችሁ። እንዴት፤ መቼና የት እንደምንመስክር መናገር የመንፈስ ቅዱስ ድርሻ ነው፤ ለመንፈስ ቅዱስ ስንሸነፍ (ስንዝ) ግን ሕይወታችን በአንድም ሆነ በሌላ መንገድ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ይመስክራል።

የዚህን ምስክርነት አንዳንድ ገጽታዎች ነጥሎ ለመመልከት ጊዜ መስጠት ጥቅም አለው።

ግዴታ። ሐዋርያት በትልቅ ገይል ምስክርነት “ሰጡ”። “ሰጡ” ተብሎ የተተረጎመው የግሪክ ቃል መልሶ መስጠት፤ መመለስ ማለት ነው፤ ብድርን የመክፈል ወይም ግዴታን የማሟላት ሐሳብን ያስተላልፋል። ክርስቶስን ለሌሎች ስናካፍል ለእግዚአብሔር ውለታ እያደረግንለት አይደለም። ብድር አየከፈልን ነው። ይህ መመጣት ያለብን ግዴታ ነው። መንፈስ ቅዱስ ሰውን ታማኝ ያደርጋል፤ ታማኝ ሰው ደግሞ ሁልጊዜም ብድሩን ይከፍላል። ሐዋርያው ጳውሎስ ለሮማውያን ተመሳሳይ የግዴታ ስሜት እንደ ነበረው ገልጿል፤ “ለግሪክ ሰዎችና ላልተማሩም፤ ለጥበበኞችና ለማያስተውሉም ዕዳ አለብኝ” (ሮሜ 1፡14)።

ድፍረት። የእግዚአብሔርን ቃል በ“ድፍረት”ም ተናግረዋል። ድፍረት ከአዲስ ኪዳን ታላላቅ ቃላት መካከል አንዱ ነው። እግዚአብሔር የአዲስ ኪዳን አማኞችን ሕይወትና አገልግሎት ጠባይ ለመገልጥ ይህንን ቃል ደጋግሞ ይጠቀማል። ድፍረት አዲስ ኪዳን ውስጥ ባለው አጠቃቀሙ የሦስት ትርጓሜዎችን ጥላ አዝጋል፤

(1) የመናገር ጉባዝና ማለት ነው፤ በተለይ በከፍተኛ ባለሥልጣናት ፊት። ወዲያውኑ የሚመጣልን የዚህ ምሳሌ የጴጥሮስ ከፈሪ የክርስቶስ ካጀነት ወደ ፍርሀት አልባ የጸንጠቆስቤ ቀን ሰባኪነት ለውጥ ነው። ለሚጠፉት የመመስከር ትልቁ ችግራቸው ምን እንደ ሆነ በአገሪቱ የተለያዩ ስፍራዎች በሚገኙ አብያተ ክርስቲያናት ያሉ ክርስቲያኖችን ጠይቋልሁ። ሁልጊዜም ሌሎቹን የሚያስከነዳው ምላሽ ፍርሀት ነው። ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ የመናገር ድፍረት ይሰጠናል።

(2) የንግግር ግልጽነት፤ የክርስቶስን መልእክት ጥርት ያለና ጉልህ የማድረግ ችሎታ ማለት ነው። መንፈስ ቅዱስ ራሳችንን የመግለጥ፤ ምስክርነታችንን ሰዎች እንዲረዱት የማድረግ ችሎታ ሊሰጠን ይችላል።

(3) በምንናገረው ነገር ልባ መጥ መሆን ማለት ነው። ይህም የምንናገረው ነገር በመንፈስ ቅዱስ ግቡን እንደሚመታ የልብ ማረጋገጫ ነው። የሚታዩ ምልክቶችን ባናይ እንኳ ቃሎቻችን ልብን ሰንጥቀው እንደ ገቡና የወንጌሉ ዘር እንደ ተዘራ እናውቃለን።

ታዲያ ሐዋርያት በታላቅ ገይል የሰጡት ምስክርነት ምንድን ነው? “የጌታን የኢየሱስ ክርስቶስን ትንሣኤ በታላቅ ገይል ይመስክሩ ነበር” (የሐዋ. 4፡33)። መልእክታችን ኢየሱስ ሕያውና ጌታ መሆኑ ነው። ይህም ወደ ጀመርንበት መልሶ ያመጣናል። በታው ሲናወጥና የእግዚአብሔር ህልዎት ሲታይ የኢየሱስን ሕያውነትና ጌትነት ለሰዎች ማሳመን ከባድ አይደለም።

የፊልጵስዩሱ ውሳኔ ጠባቂ በውሳኔው ፍርስራሽ መካከል ቆሞ፤ በተሰበሩ ማጠፊያዎቻቸው ላይ የሚወዛወዙትን የውሳኔ በሮች ማየቱ፤ ጳውሎስና ሲላስ ሲዘምሩና እግዚአብሔርን ሲያመለክቱ መስማቱና እስረኞቹም በሙሉ እዚያው መሆናቸውን መመልከቱ አሳመነው፤ እናም፤ “እድን ዘንድ ምን ማድረግ ይገባኛል?” በማለት ጮኹ (የሐዋ. 16፡25-30)። የእግዚአብሔርን ህልዎት አይቷልና የእግዚአብሔር ሞቷል ወይም የእግዚአብሔር የለም እንቅስቃሴ ተካፋይ የመሆን ተስፋ አልነበረውም።

የሚመለከቱት እምነታችንን የሚደግፍ ማስረጃ ጥቂት ከሆኑ፤ ኢየሱስ ሕያውና እየዝ መሆኑን ላለንበት ዐይነቱ ከሀዲ (ኢአማኒ) ዘመን ማሳመን ከባድ ነው። ጴጥሮስ፤ ኢየሱስ ጌታና ክርስቶስ ሆኖ በአብ ቀኝ ለመቀመጡ በጸንጠቆስቤ ቀን የመንፈስ ቅዱስን መገለጥ በማረጋገጫነት እመለከተ (የሐዋ. 2፡33)።

የበለጸገ ሕይወት

“በሁሉም ላይ ታላቅ ጸጋ ነበረባቸው” (የሐዋ. 4፡33)። ይህን የተባበረ ማኅበረ ሰብ የሚገልጥ ከዚህ የተሻለ ልብ የሚነካ ማብራሪያ ማሰብ ትችላላችሁ?

በእርግጠኝነት የዚህ ታላቅ ጸጋ ከፊሉ “እንዲትም ልብ፤ እንዲትም ነፍስ ነበሩላቸው” (ቀጥር 32) በሚል የተገለጸው የተባበረ ስምረት ነበር። ብዙ አማኞች ቢሆኑም፤ ነገርግን በአንድ ልብ የሚጠቀሙ፤ በአንድ እእምሮ የሚያስቡ፤ አንድ ነፍስ ያላቸው እንደ እክል ነበሩ። የከተማው የመጨረሻ

አላዋቂ ጎጠኦተኛ እንኳ ንብረት የክርስትና ምልክት እንደ ሆነ ያውቃል። ኢየሱስ አብ እንደ ላከው ለዓለም የሚያሳየው በትክክልም ይህ እንደ ሆነ ተናግሯል፤

ይህም፤ አባት ሆይ፤ አንተ በእኔ፤ እኔም በአንተ እንዳለሁ ሁሉም አንድ እንዲሆኑ፤ እንዲሁም አንተ እኔን እንደ ላከኸኝ ዓለም ያምን ዘንድ፤ አነርሱም በእኛ እንዲሆኑ ነው። (ዮሐ. 17፡21 - አ.መ.ት)

በቤተ ክርስቲያን ላይ የነበረው ታላቅ ጸጋ ሌላኛው ከፊል ደግሞ በእነዚህ ቃላት ተገልጿል፤

ያላቸውም ሁሉ የጋራ ነበር እንጂ የራሱ የሆነውን ሀብት እንኳ እንደ ግሉ የሚቆጥር ማንም አልነበረም። ... ከመካከላቸውም አንድ ችግረኛ አልነበረም፤ ምክንያቱም መሬትም ሆነ ቤት የነበራቸው ሁሉ እየሸጡ ዋጋውን አምጥተው፤ በሐዋርያት እግር ሥር በማስቀመጥ ለእያንዳንዱ በሚያስፈልገው መጠን ያካፍሉት ነበር። (ዮሐ. 4፡32-35 - አ.መ.ት)

ለምትጻልይ ቤተ ክርስቲያን የሚሆንላት ይህ ነው፤ መንፈስ ቅዱስ በአዲስ እሳቤ፤ በተለወጠ ዕይታ ያጠምቃታል። አባላቱ ለእርስ በርሳቸው አዲስ የኅላፊነት ስሜት ይኖራቸዋል፤ ንብረታቸውም በቤተ ሰብ መካከል እንዳስፈላጊነቱ ጥቅም ላይ እንዲውል በእግዚአብሔር በአደራ የተሰጣቸው እንደ ሆነ ማየት ይጀምራሉ። በዚያች ቤተ ክርስቲያን ችግረኛ ሰው የሚባል ነገር እንዳልነበር ታውቃላችሁ? “በመካከላቸውም አንድ ሰንኳ ችግረኛ አልነበረም” (ቅጥር 34)።

በድንተኝነት፤ በማይረባው ነገር ሁሉ የሚነሣ የይገባኛል ሙግት፤ ትንንሽ ባላባትነትና ጠባብ ድንበርተኝነት በቅዱሱ መንፈስ ፍሶት ተጠርገው ተወገዱ፤ ቤተ ክርስቲያንቱ ለእርስ በርሳቸው ለመንፈሳዊና ለማኅበራዊ አስፈላጊነት ጥንቃቄ ስትወስድ እጆችና ልቦች ተባበሩ። በእውነቱ ሁለቱ ደግሞ ሊነጣጠሉ እይታሉም፤ የአንደኛው ምስክርነት የሌላኛውን ምስክርነት ተአማኒ ያደርገዋልና። ወደ አብ የሚያርገው ሁለትዮሽ ጭብ፤ ጣፋጭ ሽታ ካለው አንድ መሥዋዕት የተገኘ ነው።

ይህ በአረማዊ ምድር የምትጻልይ ቤተ ክርስቲያን የአዲስ ኪዳን ምስል ነው። ቤተ ክርስቲያን ተጓበርከኮ መኖርን መግር አለባት፤ ለሪቫይሽል ለመጻለይ በቅድሚያ የጸሎት ሪቫይሽል መኖር አለበትና።

ምስጋና

ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፤ በድካሜ ስላገዝክኝና መጀመርን ብቻ ሳይሆን መጨረስንም ስለስቻልክኝ ከሁሉ አስቀድሜ አመለግንሃለሁ።፤

መሐሪ ታደሰ መጽሐፉን ካመጣልኝ ብዙ ዓመታት ቢቈጠሩም፤ በቀለ ወ/ኪዳን (መጋቢ) የጀመርኩትን ሌላ መጽሐፍ ትቼ ፊቴን ወደዚህ መጽሐፍ እንድመልስ ምክንያት ሆኖኛልና እነርሱን እያመሰገንኩ አንተን አከብራለሁ።፤

እግዚአብሔር ሆይ፤ ትርጉሙን በቅድሚያ እንብብው የማስተካከያ ሐሳብ የሚሰጡ ሰዎችንም አዘጋጅተህልኛል። ፍቅር ፈቀደ (እኅቱ)፤ ደረጀ በላይህ (ወዳጄ) እና ሶፋኒት ታመነ (ሚስቴ) ይህን ከፍተኛ ምልተዋል፤ ሥራቸውንና ኑሮአቸውን ባርከ።፤

የመጽሐፉን ግማሽ የተረጎምኩት ሳላገባ ነው፤ ቀሪውን ግማሽ ደግሞ ካገባሁ በኋላ። እዚያም እዚህም ያሉት ቤተ ሰቦቹ ለሥራ የተመቻቸ ሁኔታ በመፍጠር አግዘውኛል። በተለይ ሶፊ ሌሊት ለብቻዋ ትቻት ከመኝታ ቤት ስሽልክ ቅሬታ አቅርባ አታውቅም፤ ሲነጋ፤ “ጥሩ ሠራህ?” የሚል ጥያቄ ከማቅረብ በቀር። ሲነጋም፤ “ሻይ ላፍላልህ?” እያለች መመላለሷ አይቀርም። ጌታ ሆይ፤ ለሰጠኸኝ መልካም ቤተ ሰብ ምስጋናውን አንተው ውሰድ፤ ሚዛኑን መጠበቅ እንድቸልም አስችላኝ።፤

እንባቢዎችም እዚህ ውስጥ የራሳቸው ድርሻ እንዳላቸው አልዘነጋም፤ እንደቀደሙት መጻሕፍት ሁሉ ይህንንም እንብብው እንደሚጠቀሙበት ተስፋ ማድረጌ ዐቅም ሆኖኛል። እቤቱ፤ እነርሱንም አስባቸው።፤

እግዚአብሔር ሆይ፤ ለመንግሥትህ ክብር፤ ለቅዱሳን ደግሞ በረከት የሚያመጣ መጽሐፍ አድርገው።፤ በኢየሱስ ስም፤ አሜን!

የተርጓሚው ሌሎች ሥራዎች

ያልተንኳኩ በሮች

168 ገጽ

የብርሃን አንጓዎች

264 ገጽ

ዋችማን ኒ

የዘላለም ኪዳን (The Better Covenant)

144 ገጽ

የተሸነፈ ዓለም (Love Not the World)

88 ገጽ

የጸጋው ብርታት (Changed Into His Likeness)

124 ገጽ

የዕረፍት ሕይወት (Sit, Walk, Stand)

56 ገጽ

ሮናልድ ደን

የእምነት ገይል (Don't Just Sit There, Have Faith)

160 ገጽ

የወዳጅ ፍላጻ (Surviving Friendly Fire)

160 ገጽ

ሰማዩ ዝም ሲል (When Heaven is Silent)

176 ገጽ

ዴሬክ ፕሪንስ

የጋብቻ ኪዳን (The Marriage Covenant)

64 ገጽ

ጋራ ፳፻፲፱ ሪፖርት

የግብርና ሚኒስቴር ጋራ ጥያቄውን
የሚያረጋግጥ ሲሆን፤ በግብርና ሚኒስቴር
በዘመን ፡፡ የሚገኝ ማረጋገጫ ሲሆን - ሲሆን ተሳታፊ

የሚገኝ

“የግብርና ሚኒስቴር” ሲሆን፤

ግብርና ሚኒስቴር ሲሆን፤

የሚገኝ ሲሆን፤

ሲሆን “የግብርና ሚኒስቴር” ሲሆን፤

የሚገኝ ሲሆን፤

የሚገኝ ሲሆን፤

የሚገኝ

በግብርና ሚኒስቴር ሲሆን፤

ሲሆን፤

የሚገኝ

ሲሆን፤

ሲሆን፤

ሲሆን፤

ሲሆን፤

ሲሆን፤

ሲሆን፤

የሚገኝ

ሲሆን፤

የሚገኝ

ሲሆን፤

ሲሆን፤

ሲሆን፤

ሲሆን፤